

DEVİRİM YOLUNDA

İSİ-KEÖYDÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Sayı: 2001- 02 **2** ★ Yıl:1 ★ 11 - 24 Mayıs 2001 ★ 15 Günlük Devrimci -Sosyalist Gazete ★ Fiyatı: 500.000TL. ISSN: 1303-0299

1 MAYIS'IN KIZILLIĞIYLA KAZANNA GAÇTIZ!

ÖLÜM ORUCU DİRENİŞİ 1 MAYIS ALANLARINA TAŞINDI!

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI KATLEDİLİŞİNİN 28. YILDÖNÜMÜNDE HESAP SORMA BİLİNCİYLE ANIYORUZ!

İŞÇİ-KÖYLÜ DEN

Mayıs kızılığında merhaba, İkinci sayımız-

la birlikteyiz.

Her ilk, çeşitli eksiklikler de taşır. Bizim de ilk sayıda teknik olarak birdizi eksikimiz, hatamız; mizan-pajdaki yetersizliğimiz kendisini gösterdi. Önemli olan çizgide hataya düşmemektir... Bu eksiklerin giderek aşılacağı, çalışmanın giderek oturacağı bir gerçektir. Bu konulara ilişkin duyarlı ve düzeyli eleştiriler yapan okurlarımıza, yardımcı olmak için samimi çaba gösteren dostlarımıza teşekkür ediyor, duyarlılığın devamını bekliyoruz.

Sürecin üzerimize yüklediği görevleri kavramak ve atak, üretken çıkışlar yapmak için Komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın düşüncelerini kavrama ve yaşama geçirme görevimize dikkat çekerek anıyoruz, 28. yıldönümünde yoldaşı.

1 Mayıs görkemli bir şekilde tüm dünya işçilerini ve ezilen halkları alanlarda, yüreklerde ve kavgada birleştirdi. Emperyalist-kapitalist sistemden, faşist diktatörlerden hesap sorma bilinci ve ezilenlerin gücü daha bir kazandı kafalara. Yeni yü-

rekler katıldı saflara. Her ırktan, her milliyet ve her renkten kadın-erkek ezilenler, 1 Mayıs'da birlik, dayanışma ve mücadele şiarlarını paylaştılar, yüceltiler. Koroyo ülkemiz ezilenleri 44 ayrı alandan ve dağların doruklarından ses oldu, emek oldu, hesap sorma bilinci oldu. Büyüyen gücümüz, tutsakların direnişleriyle kucaklaştı, haklılığımızı ve kararlılığımızı tüm dünyaya taşıdı, zafer inancını haykırdı.

F Tipi zindanlarda ise, direnç çiçeklerinin tarih yazan kahramanlıkları, insanın özünü; inancılı ve örgütlü insanın özelliğini kavrayanların onurlu kucaklayışları, kavrayamayanların şaşkınlıkları içinde sürüyor.

Ölüm Orucu direnişi, 22. şehidiyle bir kez daha faşizmin tecrit politikasının kabul edilmeyeceğinin altına imza attı. Faşist iktidarın 16. madde üzerinde yaptığı demagojik çarpıtma ve kandırmacaların da hiç bir hükmü yoktur. Tecriti ne pahasına olursa olsun kıracağımız bilinmeli; bu onura sahip olmak isteyenler katkı sunma çabasına hız vermelidir.

Bu sayımızda; ülkemizin ve dünyanın gündeminde olan sorunlara

ilişkin; haber-yorum ve değerlendirmelerimize yer verdik.

Proletarya Partisinin Ölüm Orucundaki ilk kadın şehidi olma onurunu taşıyan Nergiz Gülmez yoldaşın ve şehitlerimizin anısına yazılmış

anı-anlatı, şiir ve değerlendirmeleri yeni kuşaklara taşımak bizim için vazgeçilmez görevdir. Buna ilişkin çalışmalarını yayınlamaya devam edeceğiz.

Önceki sayıdan devam eden iki ayrı yazımın süren bölümlerinin itina ile incelenerek okunmasında yarar vardır. Dünyanın diğer ülkelerindeki sınıf kardeşlerimizle; bağımsızlık ve özgürlüğümüzün şah damarı olan gerilla mücadelesi ile ne kadar bütünleşsek, yarı-

nın özgürleşmesinde bizim de payımız o kadar olacaktır.

Onurlu yaşam ve özgür gelecek için çarpan yüreklerimizle...

Dostlukla kalın....

Bize omuz verin birlikte çoğalalım

Tokat/Turhal büromuz açılıyor!
Açılışımıza tüm dostlarımız davetlidir.

Umut Yayımcılık

Tarih: 13 Mayıs 2001 Saat: 14.00
Adres: Yavuz Selim Mah.
Tanrıverdi Sok. 19/15
2. Noter Yanı Turhal/Tokat
Telefax: 0356 276 37 20
Cep: 0533 414 65 54

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ AYLIK ETÜKİNLİK PROGRAMI

20 Mayıs

KONSER

KUTUP YILDIZI

Pazar Saat: 15.00

Söylesi
KARANLIĞIN İÇİNDE AYDINLIK YAYANLAR
"HALK KAHRAMANLARI"

PIR SULTAN ABDAL

13 Mayıs

Pazar Saat: 15.00

27 Mayıs

TIYATRO

ZORAKI HEKİM
Molière

KOMEDI
TEK PERDE

I. T. Ü SAHNESİ

Pazar Saat: 15.00

Underground YERALTI

Yeni
Emin Karaman
Erol
Mehmet Müslümanoğlu
Lütfü Türkmen

Yeni
Emin Karaman
Erol
Mehmet Müslümanoğlu
Lütfü Türkmen

MAVIS 2001
Etükinlik Programı

Tarih	Saat	Etkinlik
07 Çarşamba	18.00	Hic Bir Sey, Kâşet Değil
04 Cuma	18.00	Maden
05 Çarşamba	15.00	Yalancı Jakob
06 Pazar 15.00	Yoraltı	
07 Pazartesi	15.00	Hic Bir Sey, Kâşet Değil
08 Salı	18.00	Ak Kedi, Kara Kedi
09 Çarşamba	15.00	Maden
11 Cuma	18.00	Yalancı Jakob
12 Çarşamba	15.00	Ak Kedi, Kara Kedi
13 Pazar	15.00	Karanlığın İçinden Aydınlanma Yayınlanıyor "Halk Kahramanları" Pir Sultan Abdal
15 Salı	18.00	Hic Bir Sey, Kâşet Değil
16 Çarşamba	15.00	Yalancı Jakob
18 Cuma	18.00	Yoraltı
19 Çarşamba	15.00	Hic Bir Sey, Kâşet Değil
20 Pazar	15.00	"Kutup Yıldızı" Konseri
21 Pazartesi	15.00	Yalancı Jakob
22 Salı	18.00	Maden
23 Çarşamba	18.00	Hic Bir Sey, Kâşet Değil
25 Cuma	18.00	Maden
26 Çarşamba	15.00	Yeraltı
27 Pazar	15.00	TIYATRO "ZORAKI HEKİM" I. T. Ü Sahnesi
28 Pazartesi	18.00	Hic Bir Sey, Kâşet Değil
29 Salı	18.00	Yoraltı
30 Çarşamba	18.00	Yalancı Jakob

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:23/2
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53. FAKS: (0212)621 61 33
Genel Yayın Yönetmeni: Memik HOROZ
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Barış AÇIKEL
Baskı: Serfer Matbaası Genel Dağıtım: YAY-SAT

ISSN 1303-0299

Hesap Numaraları: Semra Gül
Ziraat Bankası Aksaray Şb. Yurtiçi hesap no: 0751 0003 0003
1868 121
Yurtdışı DM hesap no: 301009-259546
Emlak Bankası Atatürk Bulvarı Şb. Fz. Fc. hesap no: 001
0423
Vakıfbank Valide Sultan Şb. Avusturya Şilini hesap no: 345-
4012031

Abone Koşulları:
6 aylık: 10.200.000 1 yıllık: 20.400.000
Not: Posta ücretleri dahildir.

1 Mayıs'ın kızılığıyla kazanacağız!

Şanlı Ölüm Orucu direnişi 1 Mayıs alanlarına taşındı

21 yy'ın ilk 1 Mayıs'ı yani işçi sınıfının ve ezilen halkların birlik mücadele ve dayanışma günü gerek ülkemizde ve gerekse de dünyada yaygın ve kitlesel bir biçimde kutlandı.

Genel olarak 21.yy'ın ilk 1 Mayıs etkinliklerinin ortaya çıkardığı tablo şu olmuştur: Emperyalistler ve onun yerli uşaklarının "21. yy ayaklanmalar yüzyılı olacak" tespiti ne kadar haklı olduklarını gösterir gelişmelerin yaşandığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Özellikle bazı emperyalist-kapitalist ülkelerde gerçekleştirilen 1 Mayıs eylemlerinde kitlelerin "küreselleşme"nin sonuçlarına yönelik olsa anti-emperyalist, anti-kapitalist tepkiler göstermesi ve bunun 1 Mayıs gibi bir günde gerçekleştirilmesi anlamlı ve dikkate değer bir olgudur. Tam da bu gelişmelerin içerisinde Maoistlerin, dünyanın pek çok yerinde eylemliliklerin içerisinde yer alması, gelecek açısından bu hareketin gerçek yatağını bulması açısından umut vericidir. Tam da bu yüzden emperyalist-kapitalist medya tekellerinin 1 Mayıs kutlamaları üzerinde gerçekleştirdikleri sansür ve çarpıtma çabaları boşuna değildir. Tüm bunlara rağmen emperyalist-kapitalistlerin çeşitli merkezlerde yasaklama ve kutlamalar öncesinde terör estirmelerine karşılık kutlamalar gerçekleştirilmiş, bazı yerlerde çatışmalar ve gözaltılar yaşanmıştır. Özellikle Avrupa ülkelerinin bir çoğunda, başta Maoistler olmak üzere Türkiye'li devrimci örgütlerinin de etkisiyle 1 Mayıs kutlamaları anlamına yakışır tarzda gerçekleştirilmiş, bu alanlarda gerek dünya üzerinde ve gerekse de ülkemiz hapishanelerindeki devrimci-komünistlere yönelik tecrit saldırısı ve şanlı Ölüm Orucu eylemi yankılanmıştır.

Emperyalizmin yaşadığı kriz ve bu krizi aşmak adı altında gerçekleştirdiği topyekün saldırı, hem emperyalist-kapitalist merkezlerde hem de yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde 1 Mayıs eylemlerinin içeriğinde yankısını bulmuştur. Kitleler bir bütün olarak emperyalizme, emperyalist kurum ve kuruluşlara (IMF, DB) tepkilerini attıkları sloganlarla dile getirmişlerdir.

Bu tepki ülkemizde de yankısını bulmuş, 1 Mayıs eylemlerinde anti-emperyalist, IMF karşıtı sloganların yoğun bir şekilde atıldığı

gözlenmiştir. Bunun yanında özellikle de komünist-devrimcilerin etkisi ve hapishanelerde sürdürülen şanlı Ölüm Orucu direnişi, 1 Mayıs alanlarında kendisini hissettirmiş, reformist partilerden tutalım da, CHP gibi faşist partilere kadar geniş bir yelpaze tecrit ve hücre karşıtı bir tutum almaya zorlanmıştır.

Egemen sınıfların yürüttüğü topyekün saldırı karşısında en önemli direnç noktası olan ve bugün 16. madde gibi çeşitli manevralarla yenilgilerini geciktirmeye çalıştıkları; savaşın parıldayan siperlerindeki şanlı Ölüm Orucu direnişi, her geçen gün şehitleriyle zafere daha da yaklaşıırken, bu direnişin 1 Mayıs alanlarına yansımaması düşünülemezdi. Nitekim bu şanlı direniş yaşanan topyekün saldırı ve emekçi halkın yaşamak zorunda bırakıldığı koşullarla birleştiğinde kendisini alanlarda var etti.

Ülkemizdeki 21.yy'ın ilk 1 Mayıs'ının bu şanlı eylemle birleşmesini ve alanlara daha kitlesel çıkılmasını engellemek isteyen egemen sınıflar, her zamanki alçakça yalanlarına başvurmadan geri durmadılar.

1 Mayıs'tan bir hafta önce başlattıkları, 1 Mayıs sabahı ise basın açıklamaları, televizyon ve gazete manşetlerine taşıdıkları, "TIKKO kanlı eylem hazırlığında", "TIKKO son anda önlendi", "Katliam önendi", "1 Mayıs'ta polis helikopterini düşüreceklerdi" gibi karşı-devrimci propagandaları, devletin her zamanki psikolojik saldırısından daha öte bir anlam taşıyordu. Bu yalan haberler, son yaşanan gelişmelerin etkisiyle egemen sınıfların gerçek yüzlerini biraz daha gören, ülkemizdeki emperyalizmin ve uşaklarının politikaları sonucunda daha da yoksullaşan kitlelerin 1 Mayıs alanlarına akmasını önlemek ve komünist-devrimcilerle birleşmelerini engellemek amacını da güdüyordu.

Ancak egemen sınıfların beklemedikleri gerçekleşmemiş, başta İstanbul olmak üzere pek çok ilde işçi ve emekçiler alanları doldurmuş; 21. yy'ın ilk 1 Mayıs'ı 1996 1 Mayıs'ından sonra gerçekleştirilen en kitlesel 1 Mayıs olmuştur. Bu durum yaşanan tüm saldırılara, yalan, haberlere ve Türkiye Kürdistanı'ndaki gibi yasaklamalara rağmen kitlelerin alanlara çıkmaktaki isteğini ve bu isteğin Maoist çizgiyle buluşmasının yakıcılığını göstermiştir.

Ülkemizdeki 1 Mayıs eylemlerinin gösterdiği bir diğer olgu ise, 1 Mayıs'a katılımın genelde gençlik ağırlıklı ve işçi sınıfının gerçek gücünün alanlara yansımadığıdır. Bu durumu etkileyen bir gerçeklik olarak 1 Mayıs'ın işgününe denk gelmesi iken, esas neden işçi sınıfının üzerindeki sarı sendikacılığın-sendika ağalarının etkisinin devam etmesidir. Sınıf sendikacılığının ve devrimcilerin etkin oldukları sendikaların alanlardaki yerlerini almaları ve disiplinleri, işçi sınıfının gerçek öncülerıyla buluşması gerekliliğini bir kez daha hissettirdi. Yaşanan özelleştirme saldırıları, sendikasızlaştırma, taşeronlaştırma ve sıfır zam dayatmaları düşünüldüğünde, önümüzdeki süreçte işçi sınıfının daha büyük saldırılarla karşılaşacağı biliniyor. Bu saldırıların reformist söylemlerle karşılanamayacağı, tam aksine yaşanan saldırıların ülkenin siyasal gündemiyle birebir ilgili olduğu ve bu anlamıyla saldırıların karşılanabilmesinin ancak ve ancak ekonomik taleplerin siyasal taleplerle birleştirilerek işlenmesi gerektiğini bir kez daha tekrarlamak gerekiyor. Gerçekler bizlere "çubuğun ucunu bükmemiz" gereken yönü gösteriyor. İşçi sınıfının sınıf sendikacılığıyla, Demokratik Halk Devrimi perspektifiyle örgütlenmesi, sendika ağalarının-sarı sendikacılığın-bürokrat sendikacılığın etkisinden kurtarılması bir kez daha kendisini hissettiriyor.

1 Mayıs alanlarındaki diğer bir göze çarpan olgu ise gençliğin yoğun bir katılımının söz konusu olmasıydı. Bu durum ülkemiz gerçekliğinde gençliğin yaşanan top-

yekün saldırı sonucunda yaşadığı işsizlik ve büyük oranda hissettiği "geleceksizlik" kavramıyla açıklanmalıdır. Türkiye Devrimci Hareketinde gençlik her zaman önemli bir rol oynamıştır. Bu 1 Mayıs'ın da ortaya çıkardığı üzere önümüzdeki süreçte gençlik yine önemli bir rol oynayacaktır. Gençliği önemli oranda etkileyen ama onun dinanizmini bir yere kadar taşıyabilecek reformist ve yasalçı anlayışların etkisinden kurtararak, Halk Savaşı'nı geliştirecek bir güç olarak harekete geçirmek kendisini her zamankinden daha çok dayatıyor.

21. yy'ın ilk 1 Mayıs'ının bizlere sunduğu dersler ışığında değerlendirildiğimizde, önümüzdeki sürece ilişkin rahatlıkla şunu iddia edebiliriz: Pek çok grup, parti ve örgüt 1 Mayıs değerlendirmelerinde önderlik sorunundan bahsederken, Marksist-Leninist-Maoistler "Sürekliliği sağlanmış gerilla savaşı için Parti İnşasında derinleş, kitle faaliyetinde yoğunlaş" perspektifiyle kitle çalışmasında yoğunlaşmalıydılar. Özellikle 1 Mayıs alanlarına azımsanmayacak derecede kitlelerin akması ancak işçi sınıfı ve emekçi halkın yaşamak zorunda bırakıldığı koşullar içerisinde bu kitlelerin de yeterli olmadığı gerçeği; Marksist-Leninist-Maoistlerin önlerine koydukları perspektifte yoğunlaşarak ısrarcı olmalarının ne kadar da zorunlu ve yaşamsal olduğunu göstermiştir. Parti inşasının layıkınca gerçekleştirilmesi kitle faaliyetinde yoğunlaşmayla ilintilidir. Başka da yolumuz yoktur. Çünkü "tarih bizi kazanmaya mahkum etmiştir." Zindanlarda şanlı bir tarih yazılırken, bizler tarihe haksızlık etmeyeceğiz.

1 Mayıs 2001 dünyada ve Türkiye'de 44 ayrı mer-

Onbinler emperyalizmin köleleştirmesine karşı öfkesini alanlarda haykırdı

İSTANBUL

Türkiye'de en kitlesel katılımın sağlandığı İstanbul'da "Yoksulluğa ve yolsuzluğa hayır" diyen emekçiler "F tipi tecrit terörüne, emperyalizme ve faşizme karşı öfkelerini haykırarak zindanlardaki, hastanelerdeki direnişleri selamladı.

BU ZULUM VE SÖMÜRÜ DÜZENİ YIKILMAYA MAHKUMDUR

Çağlayan: Abide-i Hürriyet Meydanında yapılacak olan miting saat 10.00'dan itibaren Şişli ve Perpa yönünde oluşturulan kortejlerin yürüyüşüne geçmesiyle başladı.

Şişli yönünden; **Türk-İş** ve **Hak-İş**'e bağlı sendikalar ile **TMMOB**, Meslek Odaları **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği**, **DBP**, **SİP**, **EMEP**, **CHP**, çeşitli gençlik grupları ve **DMP**, **ÖMP** giren Perpa yönünden ise; **DİSK**'e ve **KESK**'e bağlı sendikalar ile **ÖDP**, **HADEP**, **DKÖ**'ler, **HÖP**, **TAYAD**'lı aileler, **Kızıl Bayrak**, **TUYAB**, arkasında Partizan, **Devrimci Demokrasi**, **Direniş**, **Barikat** ve diğer devrimci çevreler alana doğru yürüyüşe geçti. Gençliğin yoğun katılım sağladığı mitingde 14 Nisan'daki Emek Platformunun organize ettiği mitinge oranla işçilerin katılımı yoğun değildi. Bazı sendikalar kutlamalara hiç katılmakten bazıları da sembolik olarak pankartlarıyla alanda yerlerini aldılar.

Deri-İş ve Hava -İş'in kortejleri ise disiplini ve coşkusıyla dikkat çekiydi. Türk-İş'e bağlı kortejlerin toplam sayısı 5 bin civarındaydı. Hak-İş'in oluşturduğu kortejlerde ise 500 işçi yürüdü. Çalışma gününe denk gelen 1 Mayıs kutlamalarına üretimden gelen, gücünü fiilen kullanarak 1 Mayıs'a katılan işçi sayısı çok azdı. Her 1 Mayıs kutlamasında sendikal bürokrasi kutlamaları takvimsel olarak geçiştirmeye çalışarak, işçilerle devrimci komünistlerin alanda buluşmasını birleşmesini fiili

olarak engellemeye çalışarak emeğe yönelik saldırılara ortak olmayı sürdürmekte. Her dönem sıralamada en arkaya konulan devrimciler komünistler daha alana ulaşmadan miting sona ermekte ya da alanda kürsüye yaklaşılmamaktadırlar.

DİSK'e bağlı Genel-İş 4 No'lu Şube "Tecrit ve izolasyona son verilsin, ölümler durdurulsun", Tüm Sosyal Sen ise "F tipinde katledilen insanlıktır, durduralım" Belediye-İş 2 No'lu şube de "yaşamın hücreleştirilmesine hayır" pankartını açtı.

Mitingde İstanbul meslek odaları pankartı arkasında İstanbul Tabip, İstanbul Diş Hekimleri Birliği, İSM-MO'da yer alırken **CHD**'de "Ölümlere son" pankartıyla yürüdü.

ABİDE-İ HÜRRIYET DAR GELDİ

1 Mayıs kutlamalarına 60 binin üzerinde insan katıldı. Kortejler yürüyüşü tamamlayıp alana girdiklerinde kitle alana sığmıyordu. Kürsüden çıkan İstiklal marşına sendikal bürokrasiden başka itibar eden olmazken 1 Mayıs Marşına ise kitlenin büyük bir çoğunluğu eşlik etti. Saat 15:00'e doğru biten mitingde sırasıyla Tertip komitesi adına; **DİSK** Genel sekreteri **Murat Tokmak**, **Türk-İş** Genel Sekreteri Hüseyin Karakoç, **Hak-İş** Genel Başkanı **Salim Uslu**, **DİSK** Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve **KESK** Genel Başkanı **Sami Evren**, birer konuşma yaptılar. 1 Mayıs Tertip Komitesi sözcüsü **DİSK** Genel Sekreteri **Murat Tokmak** konuşması sırasında Ölüm Oruçları konusunda adım atılmamasını kınayarak alandaki kitleyi üç dakikalık alkışla hükümeti protesto etmeye çağırdı. Mitingde Mehmet Gümüş, Onur Akın, Ferhat Tunç türküleri söylediler.

TUYAB'lı aileler yüreklerindeki gücü, direnişi, sınıfın gücüyle birleştirmek için demekleri önünden yürüyüş geçerek 1 Mayıs alanındaki yerlerini aldılar.

Ellerinde **ÖÖ**'da şehit düşen oğullarının kızlarının fotoğraflarını taşıyarak **ÖÖ**'daki tutsakların taleplerini dile getirdiler. Sessizliğiyle her gün yeni ölümlerin altına imza atan devleti protesto ederek tutsaklara destek veren sloganlar, dövizler taşıdılar. Tutsak yakınları sık sık "Yaşamın **ÖÖ** direnişimiz", "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Direne direne kazanacağız", "Gün gelecek, devran dönecek katiller halka hesap verecek" vb. sloganları haykırdılar.

TUYAB, devrimci-komünistler, **Halkevleri**, **SİP** yürüyüş esnasında saat 13:00'ü gösterdiğinde Ölüm Orucu direnişçileri ve bu uğurda şehit düşenler için; 5 dakika oturma eylemi yaptılar.

MAYIS'IN İHTİLALCI RUHU, BAŞEĞMEZLİĞİ, DİRENGENLİĞİ TAŞINDI ALANLAR

Zirveleri fethetme çüretiyle yürüten Partizanlar da birlik dayanışma ve mücadele gününde Onbinlerle birlikte alana aktı. Abide-i Hürriyet Meydanındaki mitingde katılmak üzere Darülaceze yakınındaki benzinlikte toplanan Partizanlar Mayıs'ın kızılığında hazırlıklarını yapmaya giriştiler. Kısa bir sürede hazırlıkların yapılmasının ardından yürüyüşe geçen kitle **Partizan**, **İşçi-köylü**, **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri**, **Tohum Kültür Merkezi**, **DDSB** ve **Yöre Dernekleri** imzalı pankartların altında yer aldı. Partizan ve **TKM- DDSB** imzalı şapkaların, kızıl bantların takıldığı, şehitlerin fotoğraflarının taşındığı yürüyüş boyunca **TKM** yazan flamalar dalgalandırıldı. **DDSB** pankartı arkasında yürüyen işçiler tulumlarıyla, taktıkları

baretilerle, şalvarlarıyla kortejde yer alan kadınlarımız geleceğimizin yaratıcı güçlerinin ifadesi oluyordu. "İşçi-köylü gençlik halk savaşında birleştik", "1 Mayıs ruhuyla hücreleri parçala", "yaşamın 1 Mayıs", "içerde dışarda hücreleri parçala", "MAI, Miga, Tahkim kahrolsun emperyalizm", "tutsakların katili Patron ağa devleti" vb. sloganlar Partizanlar tarafından sık sık haykırıldı. Kitleliliğiyle kortejlerini disiplini ve renkliliğiyle dikkatleri çeken Partizanlar Mayıs'ın ihtilalci ruhunu, baş eğmezliğini, direngenliğini kuşanmışlardı. 18 Mayıs'ta Patron-ağa devletinin cellatları tarafından katledilen komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ihtilalci ruhu taşındı partizan yüreklerde. Partizan şehit ve tutsak aileleri ellerinde şehitlerin fotoğraflarını taşıyarak zindanlarda, fabrikalardaki, zirvelerdeki özgürlük savaşçılarını selamlıyorlardı. **ÖÖ** şehidi Nergiz Gülmez'in resminin bulunduğu önlükleri giyerek haykırdılar sloganlarını. Alana girildiğinde ise miting programı bitmek üzereydi. Burada son olarak Partizan andı içen ihtilaleci yürekler; emperyalizmin sömürü, yağma ve köleleştirmesine karşı, katliamcıların devrimcilere, komünistlere, işçi ve emekçi memurlara, köylülüğe yönelik zulmüne karşı zaferi kazanıncaya dek kavgayı sürdüreceklerini haykırdılar.

İZMİR

1 Mayıs İzmir'de Alsancak, Gündoğdu Meydanı'nda yaklaşık 35 bin kişinin katılımıyla kutlandı. Aliğa, Karşıyaka ve Urla'da da kutlamalar yapıldı. **KESK**, **DİSK**, ve **Türk-İş**'in düzenlediği "Yoksulluğa ve yoksulluğa hayır" 1 Mayıs mitingine **KESK**, **Konak Sümerbank** önünde, **Türk-İş** Alsancak Limanında, **DİSK** ise Fuar Eğitim Okulu önünde, **EMEP**, **HADEP**, **ÖDP** de Cumhuriyet Meydanı'nda toplanarak kortejler halinde alana girdiler. Devrimci-sosyalist basın da saat 12:00'de **HADEP** Konak ilçe örgütünün önünde pankartlarını açarak kitlelerini bir araya getirdi. Saat 13:30'da Konak Cumhuriyet Meydanı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. Partizan kitleleri "Yaşamın 1 Mayıs", Partizan imzalı "MAI, Miga, Tahkim kahrolsun emperyalizm", Partizan-**DDSB** imzalı ve "Mayıs'ın kızılığını kuşanıp, umudu kavgaya taşıyoruz" **Özgür Gelecek** imzalı pankartlarıyla yerlerini aldılar. Miting esnasında "Yaşamın Partimiz **TKP/ML**", "Yaşamın **Ö.O** direnişimiz", "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "Nergiz Gülmez ölümsüzdür" vb. sloganlar sık sık atıldı.

Alanda Belediye-İş Sendikası 1 No'lu Şube Başkanı **Talat Özdemir**, **KESK** adına Enerji-Yapı Yol Sen Şube Başkanı **Alim Mu-**

rathan, **DİSK** adına da Ege bölge temsilcisi **Musa Çam** 1 Mayıs'ın anlam ve önemini dile getiren konuşmalar yaptılar. Konuşmalarda **IMF** reçetelerinin içilmeyeceği, ülkeyi soyan ve yağmalayanlara izin verilmeyeceği vurgulandı.

Alanda üniversite öğrencileri ve Sümerbank işçileride yerlerini aldılar. Yürüyüş esnasında ve alanda işçiler sürekli sloganlarını haykırdılar. "KIT"ler halkındır satılmaz", "Ne kadar enflasyon o kadar zam", "Taşeronlaştırmaya hayır" dövizlerini açtılar.

"Kahrolsun **IMF** bağımsız Türkiye", "Paralı eğitim istemiyoruz", "Hırsızlar halka hesap verecek" vb. sloganlar sürekli atıldı.

Kitle müzik dinletisiyle, halaya durdu. Miting 18:00'e doğru sona erdi.

BURSA

Bursa'da da **Türk İş**, **DİSK**, **HAK-İŞ**, **KESK**, **TMMOB** tarafından organize edilen miting, 4 bine yakın emekçinin katılımıyla kutlandı.

Saat 15.00'de Atıcılar Mahallesinde toplanan emekçiler buradan Gökdere Bulvarına doğru yürüyüşe geçti. **ÖDP**, **HADEP**, **EMEP** gibi siyasi partiler, devrimci sosyalist basın, demekler ve Uludağ Üniversitesi öğrencileri de alandıydı. Derneklerden Bursa ve Gemlik Tunceli Kültür ve Dayanışma demekleri "Birlikte daha güçlüyüz" pankartıyla katılarken, Atılım ve Partizan okurları da "IMF tipi yoksulluğa, işsizliğe, şiddete, tecrit ve izolasyona hayır" pankartıyla ortak yürüdüler. "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Birlik mücadele zafer", "Devrimci tutsaklar onuru muzdur",

"Devrim şehitleri ölümsüzdür", gibi yazılı döviz ve sloganlarla **IMF**'yi ve hücreleri protesto ettiler.

Gökdere Bulvarına gelindiğinde ise yapılan say-

ğı duruşundan sonra **Türk-İş** 8. Bölge temsilcisi **Mehmet Kanca**, **DİSK** adına Birleşik Metal İş Eskişehir Bursa şube başkanı **Selçuk Gökaş**, **KESK** Dönem sözcüsü **Sayim Gültekin**, **HAK-İş** Genel Başkanı **Saim Uslu** ve **TMMOB** II koordinasyonu **Mustafa Özçelik** birer konuşma yaparak emekçilerin 1 Mayıs'ını kutladıklarını ve **IMF**'yi protesto ettiklerini dile getirdiler. Sendikacıların F tipine bir cümleyle değindiği mitingde **HADEP**, **ÖDP**, **Tunceliler Derneği** ve devrimci sosyalist basın kortejleri de hücre hapisanelerini protesto ederek ve Ölüm Oruçlarına attıkları sloganlarla ve dövizleriyle destek verdi. Konuşmaların ardından davul-zurna eşliğinde çekilen halaylarla miting sona erdi.

ANKARA

Ankara'da 10.00'dan itibaren Sıhhiye Köprüsü ya-

nında bulunan Toros Parkında toplanan işçi ve emekçiler, kortejler oluşturduktan sonra saat 11.00 sularında miting alanı olan Tandoğan Meydanına doğru yürüyüş geçtiler. Mitinge işçi ve memur "sendikaları" Türk-İş, DİSK, KESK, TMMOB, TTB, ATO, İHD, ÇHD, TUYAB, 68'liler Vakfı, Öğrenci Dernekleri, Pir Sultan Abdal Derneği, Atılım, Odak, Alınterimiz, Yaşamı Savunma İnisyatifi, TİYAD, Halkevleri, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik ve Ankara'da ilk kez Tohum Kültür Merkezi pankartı açıldı.

Miting süresince "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan" "Yeter Artık Söz emekçinin", "Birlik, mücadele, zafer" sloganları atılırken, son süreçte DDSB ve Tohum Kültür Merkezi çalışanı ve yöneticilerinin tutuklanmasına rağmen kitle miting süresince "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Devrimci kültür sanat susturulamaz", "Hücrelere değil emekçiye bütçe", "İşçi köylü el ele demokratik

devrimci", "Birlik mücadele zafer", "Nergiz Yoldaş ölümsüzdür" sloganlarını attılar. Arama noktasında polis ve Halkevleri kitlesi arasında kısa süreli bir tartışma ardından kitlenin alana girmesi ile Devrim şehitleri için saygı duruşu ve 1 Mayıs Marşı okundu. İlk konuşma KESK MYK Üyesi Hasan Hayır tarafından yapıldı. Hayır, bugün bütün dünyada küresel sermayenin emeği köleleştirme girişimine karşı buradayız, derken "Kendi sorumluluk alanı olan cezaevlerinde; bu ülkenin cezaevlerinde bu ülkenin yurttaşları; insanlarımız, bir bir ölürken cenaze tabutlarının gölgesinde tenis kortlarında ter atarken 'devlet teröristlerle pazarlık yapmaz' böbürlenmesi ile ölümlere duyarsız kalarlara karşı yurttaş duyarlılığını hatırlatmak için buradayız" dedi. Bu konuşmadan sonra diğer sendika ve kitle örgüt temsilcileride konuşmalarını yaptılar. Konuşmaların ardından kürsüye Grup Anadolu çıkarak türkülerini eşliğinde hayaller çekildi.

"Düşerken ülkemizin yiğitleri birer birer toprağa.

Tohum olup umut yeşertiyor geleceğe"

TUYAB ise "Ölüm Oruçlarında 194. gün ölümleri seyretme" yazılı pankartı ile kitlesel katıldığı mitingde sık sık "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Susma haykır katil devlettir", sloganları

atıldı.

Yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı ve yaklaşık 5 saat süren miting sonunda, kalabalık bir grup sloganlar ve alkışlarla Kızılay'a kadar yürüdü.

SAMSUN

Samsun'da da saat 13:00'den itibaren istasyon caddesinde toplanmaya başlayan emekçiler polis aramasından geçerek pankartları ile beraber kortejler oluşturmaya başladılar. Arama noktasında polis keyfiyetçi bir tutumla "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Hücreler yıkılsın tutsaklara özgürlük", "Özgürlük sokaktadır", vb. dövizlere el koydu. Tes-İş, Petrol İş, SES, Eğitim Sen, TÜMTİS, Genel İş vb. sendikaların yanısıra EMEP, ÖDP, CHP gibi siyasi partiler, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği de mitinge katıldı. İşçi-Köylü, Atılım, Hedef okurları ve bir grup devrimci demokrat öğrencinin katılımı ile "Emperyalist IMF programına, tecrite, paralı eğitime direneceğiz" pankartı HÖP imzalı "Yaşasın 1 Mayıs", "Haklıyız kazanacağız" ve Ondokuz Mayıs Üniversitesi Öğrenci Koordinasyonu imzalı pankartlar açıldı. Yürüyüş boyunca IMF ve hükümet karşıtı sloganların yanısıra devrimci tutsakların direnişini selamlayan sloganlar da coşkuyla atıldı. IMF tipi yaşama hayır", "içerde ölüm, dışarda ölüm", dövizlerinin açıldığı mitingde ilgi odağı coşkuları ve canlılıkları ile gençlerin oluşturduğu kortejlerdi. Yürüyüş boyunca ve alanda sık sık "IMF defol bu memleket bizim", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Tutsaklara selam, direnişe devam", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Katil devlet hesap verecek", "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz", "Yaşasın ÖO direnişimiz" sloganları atıldı ve Ölüm Orucu şehitlerinin isimleri okunarak "Yaşıyor" denildi. Miting alanında gazetemizin ilk sayısı, Yeni Demokrat Gençliğin ve krizle ilgili bildirisinin dağıtımı yoğun bir şekilde yapıldı.

Türkiye Kürdistanı'nda Newroz'un isyancı ruhuyla 1 Mayıs'ın kızılığını kuşan

Türkiye Kürdistanı'nda yasaklamalara rağmen kitleler sokaklara çıktı. Diyarbakır'da 11 kişi gözaltına alındı. Dersim'de 2 bin kişilik fiili miting yapıldı.

Haber Merkezi: Türkiye Kürdistanı'nda yapılmak istenen 1 Mayıs kutlamalarına izin verilmeyerek yasaklanırken, izin verilen ya da fiili olarak kutlamaların yapıldığı Kürt illerinde ise katılım yeterli kitleselliği yakalayamadı. 21 Mart'ta tüm yasaklamalara, engellemelere rağmen sokağa çıkarak Newroz kutlamalarını gerçekleştiren Kürt halkı, 1 Mayıs'ta sokağa çıkmadı. Devletin yasaklaması ve estirdiği terör burada bir paya sahipken esas yanını oluşturan ise sınıfsal bakış açısından, yaklaşımdan yoksun olmasıdır. Sınıfsal dayanışmanın, birlik ve mücadelenin yükseltildiği 1 Mayıs'ta Kürt halkının ezilen halkların bir parçası olarak alanlara çıkması, tüm dünya emekçilerin kurtuluşunun sınıf mücadelesini sürdürerek sağlanacağını görmesi gerekmektedir.

MALATYA

KESK ve DİSK'in organize ettiği 1 Mayıs mitingine saat 12:00'de Ofis kavşağında toplanılarak başlandı. Buradan Emeksiz Meydanına KESK ve DİSK'in ardından Partizan, Atılım, Devrimci Demokrasi okurlarının açtığı "Açlığa, yoksulluğa, hücrelere hayır" Yaşamı Savunma İnisyatifi imzalı pankart taşınırken, HÖP, Fırat Yaşam, ÖDP, HADEP, CHP, EMEP'te yürüyüşte yerlerini aldılar. Yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı mitingde coşku Yaşamı Savunma İnisyatifi ve HÖP pankartının arkasında yürüyen kitlede idi. Sendikadaki bu anlamlı gündeki coşkusuzluk ise dikkat çekilmesi gereken bir durum oldu. Görşelliği ile de dikkat çeken Yaşamı Savunma İnisyatifi Ölüm Oruçları ile attığı sloganlarla alana

damgasını vurdu. Miting, alanda devrim şehitleri için saygı duruşu ile başlarken, işçi-köylü, Yeni Demokrat Gençlik saygı duruşunda Vartınik'te bir köm şirini okudular.

Mitingde KESK dönem sözcüsü Hasan Kaldık, DİSK bölge temsilcisi Bahattin Öner ve Tarım-Gıda Sen Malatya Şube başkanı Hatice Pehlivanoglu, birer konuşma yaptılar. Sık sık sloganların atıldığı mitingde ayrıca Eğitim-Sen'in yaptırdığı kızıl bayraklarda ilgi odağı oldu.

ELAZIĞ

KESK Elazığ Şubeler platformu düzenlediği basın açıklamasına PTT meydanına yürüyerek, başladılar. Saat 13:00'de yapılan açıklamada "Yaşasın 1 Mayıs", "Kahrolsun IMF bağımsız Türkiye" sloganları atılırken Haber Sen temsilcisi Murat Çelikdağ bir konuşma yaptı.

ADANA

1 Mayıs kızılığ ile öfkelerini sokaklara taşıyan işçiler, emekçiler saat 10:00'da Mimar Sinan açık hava parkı önünde toplanmaya başladı.

İki yerden arama yapılarak alınan kitle geniş katılımlı kortej oluşturdu.

Sendikalar, siyasi partiler DKÖ, devrimci çevrelerin de katıldığı 1 Mayıs'ta ayrıca hücrelerde bulunan evlatlarının sesini duyurmak için TUYAB'lı ailelerde mitingde yerini aldı. 1 Mayıs eyleminde Türk-İş, DİSK ve KESK'e bağlı sendikalar, İHD, ÇHD, Pir Sultan Abdal Derneği, Halkevleri, Partizan, Alınteri, Devrimci Demokrasi, Direniş, Odak, Sterka Rızgari, Özgür Barikat, Atılım kortejler oluşturarak yürüdüler. Yürüyüş geçildi-

ğinde kitle hep birlikte "hücre ölümdür", "devrim şehitleri ölümsüzdür", "Hergün 1 Mayıs her gün kavga", "IMF defol", "Birlik mücadele zafer" sloganları atıldı.

DIYARBAKIR

Diyarbakır'daki 1 Mayıs kutlamalarına izin verilmeyen halk 30 Nisan gecesinde itibaren ateşler yakarak 1 Mayıs'ı karşıladı. 1 Mayıs günü ise Dağkapı semtinde toplanan kitleye polis saldırdı. Saldırı sonucunda aralarından HADEP Bağlar Merkez İlçe Başkanı Şerif Camcı'nın da bulunduğu 4 kişi ağır şekilde yaralandı. Saldırının ardından Dağkapı ve Dörtöyl civarında tekrar toplanan 300 kişilik kitle ikinci kez polisin saldırısına uğradı. Bu saldırıda da HADEP Diyarbakır İl Başkanı Yardımcısı Musa Farisoğulları'nın da aralarında bulunduğu 11 kişi gözaltına alındı.

ADIYAMAN

Adıyaman'da, İtfaiye bitişiğindeki Çevre yolu kavşağında yapılan 1 Mayıs kutlamalarına yaklaşık 5 bin kişi katıldı. Eğitim-Sen, SES, BES, Tek Gıda-İş, Petrol-İş sendikalarının katıldığı mitingde HADEP, EMEP, İHD ve CHP'de yer aldı. IMF, özelleştirme, ve hücre karşıtı sloganların atıldığı mitingde ÖO'daki tutsakların talepleri pankartlarla ve taşınan dövizlerle dile getirildi.

DERSİM

Demokrasi Platformunun organize etmek istedi mitingde izin verilmeyen Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan 2 bin kişilik kitlesel basın açıklaması fiili mitingde dönüştü. Eğitim-Sen, Tarım-Gıda

Sen üyesi memurların yer aldığı 1 Mayıs gösterisinde Köy hizmetleri, Telekom, Bayındırlık, Belediye, DSI, Karayolları, Maliye, İl Tarım ve TEDAŞ çalışanı işçi ve emekçiler iş bırakarak eylem alanına yürüyüş yaptı. HADEP, ÖDP ve EMEP'in de katılımı gösteride Tarım-Gıda Sen Genel Merkez Yöneticisi Hıdır Demir bir açıklama yaparak izin verilmemesini protesto ettiklerini söyledi. ÖO'daki tutsakların taleplerinin kabul edilmesinin de dile getirildiği açıklamada sık sık "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji yek gulan", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı.

BATMAN

Kutlanmasına izin verilmeyen 1 Mayıs, Emek Platformu kararıyla iş yerlerinde kutlandı. Petrol İş Batman Şubesine üye 2 bin işçinin Türk Petrolleri Anonim Ortaklığı önünde yapmak istediği eyleme polis tarafından izin verilmedi. Petrol İş ve SES Batman Şube Yöneticileri yaptıkları açıklamalarla bu durumu protesto ettiler.

ANTEP

İstasyon Meydanında yapılan mitingde Genel İş 1,2,3 Nolu Şubeler Tek-Gıda İş Antep Şubesi, TÜMTİS, Eğitim Sen, DİSK Tekstil, Emekli Sen, Belediye-İş sendikalarının yanı sıra HADEP, ÖDP, EMEP'de katıldı. Yaklaşık 3500 kişinin katıldığı mitingde özelleştirme karşıtı talepler öne çıktı. Mitingde Atılım, Alınterimiz, Vatan ve Fırat Yaşam okurları da attıkları sloganlarla tutsakların taleplerini dile getirdiler.

Dünyada 1 Mayıs

RUSYA

Rusya'da 1 Mayıs birçok kentte yüzbinlerce kişinin katılımıyla gerçekleşti. Lenin ve Stalin'in posterlerinin ve kızıl bayrakların taşındığı mitinglerde SSCB'nin dağılmasından sonra Rusya'nın her geçen gün kötüye gittiği vurgulandı. 1 Mayıs kutlamalarının ana temasını toprakta özel mülkiyet hakkını yeniden canlandıracak yasanın protesto edilmesi oluşturuyordu. 1 Mayıs mitingine katılanlar SSCB marşını söyleyerek sosyalizmin kendilerine kazandırdığı parasız sağlık, parasız eğitim ve insanca bir yaşamın artık yok olduğunu ifade ederek Stalin'e çok şey borçlu olduklarını vurguladılar. Sibiry ve Rusya'nın doğusundaki kutlamalarda "İkinci bir Stalin'e ihtiyacımız var" sloganı atıldı.

BULGARİSTAN

Bulgaristan Sosyalist Partisi'nin düzenlediği 1 Mayıs kutlamalarına 10 binden fazla kişi katıldı. Mitingde "Hükümet mafya" ve "Hırsızlar hapse" sloganları yoğun olarak atıldı. Mitingde konuşmacılar işsizliğin ve sefaletin had safhaya çıktığını vurgulayarak rüşvet ve yolsuzluğun devlet politikası haline getirildiğini belirttiler.

KAMBOÇYA

Bağkent Phnom Pehn'de yaklaşık 2000 işçi haftalık çalışma saatinin 44 saate indirilmesi ve asgari ücretin 70 dolara çıkarılması talebiyle 1 Mayıs kutlamalarını gerçekleştirdiler. Kamboçya'da yaklaşık 100 bfn tekstil işçisi 40 dolar asgari ücret ve 48 saat çalışma süresiyle çalışıyorlar.

AVUSTRALYA

Avustralya'da Sidney, Brisbane, Melbourne, Adelaide ve Perth kentlerinde 1 Mayıs kutlamaları gerçekleşti. 1 Mayıs kutlamalarına katılanlar ve küreselleşme karşıtları "Dünya halklara aittir, sokak halka aittir" sloganını atarak, borsaları işgal ettiler, emperyalizmin sembollerinden biri haline gelen Mc Donalds'a saldırdılar. Brisbane kentinde 1 Mayıs kutlamalarına katılanlara polis saldırdı ve birçok kişiyi yaralayarak 20 kişiyi tutukladı.

ÇİN

Çin'de 1 Mayıs kutlamaları işçi sınıfının Birlik-Mücadele-Dayanışma günü olmaktan Çinli revizyonistler tarafından çıkarılarak iç tüketime arttırıldığı bir gün yapılmaya çalışılıyor. Ticari dengelerin sağlanması için 1 Mayıs gününü izleyen bir hafta tatil ilan edildi. 1 Mayıs konserler, spor şenlikleri, tiyatro oyunları ile kutlandı.

KÜBA

Küba'da 1 Mayıs on binlerce kişi tarafından kutlandı. 1 Mayıs kutlamalarının ana teması tüm Amerika kıtasını emperyalist tekelere peşkeş çeken FTAA anlaşması oluyordu. Kutlamalarda FTAA protesto edildi.

Dünyadaki bütün bu kutlamaların yanısıra İtalya'da, Endonezya'da, Yunanistan'da 20 bin kişinin, İngiltere'de polis saldırdığı, anti-kapitalistlerin de içinde bulunduğu 15 bin kişinin, Asya krizinin ekonomisini çökerttiği Tayvan'da 10 bin kişinin, ordu ve polis kutlama alanını abluka altına almasına rağmen Pakistan'da 2 bin kişinin katıldığı 1 Mayıs kutlamaları coşku ile

gerçekleşti.

KIBRIS

Kuzey Kıbrıs'ta 1 Mayıs yaklaşık 2000 kişinin katılımıyla kutlandı. 40'dan fazla örgütün katılım sağladığı 1 Mayıs kutlamaları saat 18:30'da başladı. 1 Mayıs Meydanı'nda yapılan konuşmalarda İsmail Cem'in ülkenin gerçek sahipleri olan Kıbrıslıların hiçe sayarak Denktaş'la görüşme yaparak Kıbrıslılar hakkında karar verdiği ve uygulamaya geçtiği belirtilerek Kıbrıs'ın gerçek sahiplerinin her iki tarafın emekçileri olduğu vurgulandı. 1 Mayıs kutlamalarına Güney Kıbrıs'ın en güçlü sendikası POE bir mesaj gönderdi. POE mesajında "Merhaba Kıbrıslı Türk emekçileri, Merhaba dostlar, bir kez daha farklı taraflarda aynı coşkuyla bayramımızı kutluyoruz. Ülkemizin bölünmüşlüğünden biz sorumlu değiliz, sorumlu olanlar bugün bizleri yönetenlerdir. Sizleri bir kez daha selamlıyoruz ve vatanımızda ortak yaşamak için elimizden geleni yapacağız" dedi. POE'nin mesajı coşkuyla karşılandı. Kıbrıs'taki 1 Mayıs etkinlikleri saat 21:30'da sona erdi.

FRANSA-PARİS

Paris'te 29 Nisan 2001 tarihinde Paris Halklarla Dayanışma Derneği yönetimi 1 Mayıs'ın anlam ve önemi üzerine kitleye açık bir toplantı düzenledi. 1 Mayıs günü ise Cumhuriyet Meydanında bir eylemlilik gerçekleşti. Bu eylemlilikte TKP/ML taraftarları da görselliği ve coşkuyla attığı sloganlarla yerlerini aldılar. TKP/ML kitleleri meydanda 5 ustanın resminin olduğu pankartla beraber "savaşın parıldayan siperlerindeki kahramanca direnişi selamlıyoruz", "yaşasın 1 Mayıs" ve TKP/ML'nin dört genel sekreterinin yer aldığı pankartla yerini alırken kortej Fransızların ilgi odağı oldu. ARTE televizyonu 1 Mayıs ve genel olarak devrim sorunları üzerine TKP/ML korteji ile röportaj gerçekleştirdi. Röportajda referans olarak hangi kişilikleri örnek alıyorsunuz? sorusuna yanıt olarak Marks, Engels, Lenin, Stalin Mao yanıtı verildi.

Yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı Paris'de 1 Mayıs gösterilerine DHKP-C, MLKP, Direniş Hareketi, TİKB, TKİP, TKP(ML) de katılırken, 1 Mayıs kutlamaları daha sonra sloganlar eşliğinde Ulus Meydanına doğru yürüyüşe geçirilerek burada eylem sona erdirildi. Ertesi günde DETUDAK bileşenleri olarak Brüksel'deki Avrupa parlamentosu önünde bir gösteri düzenlendi.

ALMANYA/ULM

Ulm'da yapılan 1 Mayıs gösterisine Ulm TKP/ML taraftarları da katıldı. Mayıs'ı özüne uygun kutlamayan ve onun için boşaltıp salonları mahkum etmek isteyen DGB olmak üzere örgütlere alternatif olarak özüne uygun yürüyüşle kutlamayı kararlaştıran Ulm TKP/ML taraftarları tüm hazırlıklarını yaparak 1 Mayıs'ta alan çıktı. Partizan, Atılım, Kurtuluş'un oluşturduğu 1 Mayıs Komitesi ile beraber destekçi konumunda MLPD- Bolşevik Parti, Dev-Yol'da eyleme katıldı. Alanda TKP/ML taraftarları Almanca yazılı "Bütün dünyanın ezilen işçileri birleşiniz" pankartını açarken, ATİF amblemlü büyük boy, yine zindandaki katliamları protesto eden Almanca pankart açıldı. Memingan derneğinin pankartının da açıldığı eylemde YDG'nin de irkçılığı kınanayan göze hoş görünür Almanca pankartı görselliğini gösterirken, alanda TKP/ML YDB'nin ve diğer yapıların da bildirisi okundu.

ALMANYA/MANHEİM

Manheim ve çevresi ATİF üyeleri ve işçi-köylü okurları 100 kişilik kitle ile 1 Mayıs'a katıldı. Eylemde yürüyüş boyunca 1 Mayıs'ın içeriğine ilişkin slogan atan ATİF ve İşçi-köylü okurları F tipi ile ilgili bildiriler dağıttı. ATİF pankartı ile yürüyüşte, ızalasyon politikası ve Türkiye turizmni teşhir eden dövizler taşındı. Manheim savcılığı bu sene NPD'ye (Neo Nazi Faşizmine) izin vererek 1 Mayıs'ın kızılığına gölge düşürmek isterken, ATİF üyeleri ve işçi-köylü okurları 1 Mayıs miting alanına gitmeyerek yönünü Neo Nazilerin yürüyüş alanına çevirdi. Davullu, zurnalı halaylar çekilip Neo Naziler teşhir edilirken 1 Mayıs'a 3000'in üzerinde kitle katıldı.

ALMANYA/STUTGART

1 Mayıs gününde demeklere baskın düzenleyen polis psikolojik sindirme politikasını pervasızca yaparken 1 Mayıs'ta İşçi-köylü okurlarının hapisaneleri ve uluslararası globalizm vs... politikalarıyla sömürüyü dizginsizleştiren emperyalizmi lanetlemesini engelleyemedi. Bu baskılara rağmen 1 Mayıs'ta insanlar coşkuyla bir şekilde görev ve sorumluluklarının bilinciyle hareket ettiler. "Yaşasın Partimiz TKP/ML", "Ölüm Orucu şehitleri ölümsüzdür" sloganları coşkuyla şekilde haykırılırken DGB temsilcisinin Ölüm Oruçlarına ve politik tutsakların taleplerinde tutuklu sendikacılar ve yazarlardan da söz etmesi olumlu karşılandı. 1 Mayıs sonrası ise Stuttgart Tohum Kültür Derneğinde Ozan Onur Olgun, Selda Ahmet'te türküler söylerken Arap miliyetinden bir Partizan'da okuduğu güzel şiirlerle programı zenginleştirdi.

ALMANYA/DUISBURG

Duisburg'ta Alman sendikalarının düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşüne Duisburg TKP/ML taraftarları da kitlele katıldı. Hapisaneler ve Ölüm Oruçlarının ön plana çıkarıldığı yürüyüşte sık sık almanca ve Türkçe sloganlar atıldı. Alanda TKP/ML-YDB imzalı bildiriler de yoğun bir şekilde dağıtıldı.

İSVİÇRE/ZÜRİH

1 Mayıs İsviçre Zürich kentinde yapıldı. 70 tane resmi organizasyon yapının katıldığı 1 Mayıs'a 10 binin üzerinde kitle katılım sağladı. Saat 11:00'de Helvetia Platz'ta başlayan yürüyüş Bahnhof'ta sona ererken TKP/ML de 250 kişilik kitle ile yerini aldı. Başta TKP/ML pankartının ardı sıra ATİF, İTİF, PARTİZAN VE YDG pankartları da taşınırken 5 ustanın resimleri, Kızıl bayraklar ve en önde folklor ekibinin olması korteje canlılık kattı. "Yaşasın 1 Mayıs", "ızalasyon ölümdür", "yaşasın enternasyonal dayanışma", "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TIKKO, TMLGB sloganları sıkça atılırken TKP/ML-YDB bildirileri dağıtıldı. Mitingde YDG de yerini alarak Nergiz Gülmez ve diğer Ölüm Orucu şehitlerini, resimlerin de bulunduğu şehitleri temsilen yaptıkları tabutu en önde taşıdılar. Zürich polisi 1 Mayıs'a tahammül edemedi. Yürüyüş bittiği sırada polis 300 kişiyi etkisizleştirerek gözaltına aldı. Bu durum karşısında 1000 kişilik kitle ile polis arasında çatışma çıktı ve 4 polis yaralandı. Çatışmalar aralıklara 2 saat devam etti.

ÖZGÜRCE

Bulut Çiçek

Meclis ve 16. madde tartışmaları

Halkın özgürlüğüne yani devrim ve sosyalizme karşı mücadeleyi ve tutsak düşmüş devrimcilerin tutsaklık koşullarını düzenleyen yasaya, egemenler her zamanki çarpıtmalarıyla "Terörle Mücadele Yasası" adını verdiler.

Gerçeği olduğunun tersi ifadelerle isimlendirme; emperyalizmin kafa karıştırma-beyin yıkama metodlarındandır. Kitleleri yanıltma, doğrulara kuşku düşürme, yanlışlığı doğru gösterme ve sonuçta kullanma amacını güdüyorlar.

"Terörle Mücadele Yasası" da böyle bir yasa. Bu yasanın; "Avrupacı aydın"larımızın da egemenlere katkılarıyla; kapsamı sadece faşist sistemi/devleti yıkmaya mücadelesine örgütlü girişmiş isyancılara sınırlı zannediliyor. Oysa; sistem o kadar

güçsüz ve çaresiz ki; sadece isyancılara değil, en küçük demokratik hak isteyen, bunu sözlü yazılı dile getiren (yazılı yapılması cezayı iki kat artırıyor), afiş asan, yürüyüş yapan, slogan atan, basın açıklaması, oturma eylemi yapan, toplanmış yayın bulunduran.. kısacası tüm muhalif seslere uygulanmaktadır.

Bu yasadın tutuklanan ve hüküm verilen herkesin "cezasını 1 ve 3 kişilik odalarda" çekecekleri; birbirleriyle görüşürülmeyecek-haberleştirilmeyecekleri; ideolojik-politik niteliklerini besleyen yayın verilmeyeceği bu yasa da belirtilmiştir. Bir bütün olarak tecrit'i düzenlediği, sosyal-kültürel-politik ve insani tecrit şartlarını oluşturduğu çok açıktır.

19 Aralık katliamına ve F tiplerine sevke karşı direnişte 28, devam eden Ölüm Orucu'nda 22 direnişçinin yaşamını yitirmesi sonucunda ve kamouyunun yetersiz de olsa duyarlılığı şartlarında nihayet 16. maddeyle ilgili değişiklik meclise getirildi.

2000 Kasım ayında: "toplumsal mutabakat olmadan ve 16. maddeyi değiştirmeden F Tiplerini açmayacağız" diyen zindan bakanı H. Sami Türk'ün sözünde

durmaması bir yana; 26 Nisan tarihinde meclis gündemine getirilen değişiklik de, iyileştirme değil, tecrit'i yasallaştıran bir tuzaktır.

"Meclis tv'den izledim 16. madde tartışmalarını. Meclis'in ne işe yaradığını anlamak isteyenlerin izlemesinde yarar var. Meclis, MGK'da kararlaştırılan yasaları resmileştiren bir noter pozisyonundadır. Sadece, egemen sınıf klikleri bu durumdan kendi kliği lehine yararlanma pazarlıkları yapıyor ve mecliste artık, sadece parmak kaldırarak onaylıyorlar. Bazen, halkta yanılısama yaratan "kayıkçı kavgası" sosuna bile ihtiyaç duymuyorlar. Noterdirler ve var olanı kendi kliği lehine kullanma yarışındadırlar.

F Tipi zindan politikasının "devlet politikası" olduğu biliniyor.

Meclisteki 16. madde tartışmalarında bunu çok bariz izledik.

Hükümet; değişiklik tasarısıyla; tecrit'in "çağdışı" olduğunu; tutsakları eğitime ve uygulamalara tabi tutmak için gerekli oranda ve zamanda biraraya getirmenin gerektiğini; koşullara uyanın, uyduğu sürece bu uygulamadan yararlandırılacağı vb... kelime karmaşası altında;

iyi birşey yapıyormuş izlenimi yaratmaya çalışarak savunuyor. (Hitlerin Goebbels'i Ertosun, bakanının yanında aynı ruhsuz suratla kimultusuz duruyor) Yararlanmayı hem şarta bağlıyor hem hak verir gibi gösteriyor.

Politik bir insanı kendi kimliğinden soyundurmaya amaçladığımızı, bunu mutlaka yapacağımızı; eğitim ve uygulamalara tabi tutacağımızı söyleyip sonra da bu şarta uyanları birbiriyle (her an vazgeçmeye hakkınız da olduğunu vurgulayarak) görüştüreceğinizi söyleyip sonra da bunun adına "hak" demek ancak M. Kemal'in ve Osmanlı paşalarının soyundan gelenlerin yapabileceği bir iştir. Hükümet bunu yapıyor.

Mecliste muhalefet denen birşey zaten yok. FP'den bazı eleştirel sesler çıkıyor ama bunların itirazı meseleinin özüne ilişkin değil. Daha çok; niçin geç kalındığını sorgulayıp, yasayı desteklediklerini söylüyorlar. Sadece; birisi infaz uygulamasının tutuklu ve hükümlü ayırımı yapılarak ele alınması gerektiğine parmak basıyorlar. Buna da Hükümet partileri sıralarından sataşmalar oldu. Yaşlı konuşmacı; MHP sıralarına hitaben,

Ankara büromuza ve TKM'ye polis baskını

Ankara: F tipi saldırısının 19 Aralık'ta fiili olarak yaşama geçirilmesinden bu yana tutsak yakınları, DKÖ'ler, Sendika, Parti ve devrimci-sosyalist basın üzerindeki, baskılarda giderek şiddetlendi. Devlet hücre karşıtı kurumlara gözdağı verirken, eylemlere katılan insanları da tutuklayarak eylemlerin yaygınlaşmasını kitleselleştirmesini, tutsakların direnişine güç veren kesimi etkisizleştirmek istedi. Gazetemiz muhabiri **Derya Binay**'da 19 Aralık katliam öncesi Cumartesi eylemlerine katıldığı için tutuklanarak Ümraniye Hapishanesi'ne konuldu. Ankara'da 1 Mayıs öncesi bir çok insanın evi basılarak bir kez daha gözaltı terörü estirildi. 27 Nisan 2001 gecesi evi basılarak gazetemiz muhabiri **Derya Binay**, TKM çalışanlarından **Fadime Kılıç**, **Gülşen Arslan** gözaltına alındı. 28 Nisan gününde baskıcı ve yasağcı tutumunu sürdüren devlet TKM Ankara şubesini basarak resmi evraklara, kitaplara el koydu. O sırada kültür merkezinde misafir olarak bulunan **Cennet Cabat**, **İrfan Şen**, TKM ortaklarından **Tamış Akpınar**'da gözaltına alındı. 7 gün boyunca siyasi şubede tutulan insanlar, fiziki ve psikolojik işkenceye maruz bırakıldı. 4 Mayıs 2001 tarihinde Ankara DGM'ye çıkarılanlardan **İrfan Şen** serbest bırakılırken muhabirimiz **Derya Binay**, TKM çalışanları **Fadime Kılıç**, **Tamış Akpınar**, **Cennet Cabat** F tipi hapishaneleri protesto eden ailelere yardım ve yataklık ettikleri gerekçesiyle tutuklanarak Ulucanlar hapishanesine konuldular. Dünya Basın Özgürlüğü gününde gazetemiz muhabiri gözaltındayken **Necatibey** büromuzu basarak talan eden polisler, gazete arşivlerine, bazı resmi evraklara, fotoğraf makinesine ve kitaplarımıza el koydu. **İbrahim Kaypakka**ya'nın resminin baskını sırasında polisler tarafından parampaça edilerek yırtılması, onun ihtilalcı ruhundan ne kadar korku duyduklarının göstergesiydi.

29 Nisan 2001 tarihinde ise **Kaldıraç** dergisi okurları **Kürşat Bafra**, **Vahide Akar** F tipi protestolara katılarak, yaşadığı örgütlere yardım ve yataklık ettikleri gerekçesiyle tutuklanarak Ulucanlar Hapishanesi'ne konuldular.

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ, TKM VE TUYAB TUTUKLAMALARI PROTESTO ETTİ

Tutuklamalarla ilgili yazılı basın açıklaması yapan gazetemiz, TUYAB ve TKM F tipi saldırısının ölümler ve tutuklamalarla devam ettiğine dikkat çekerek F tipine karşı olmanın, suç olmadığını aksine insanlık görevi olduğunu dile getirdi.

12 Eylül'de kendilerine de işkence yapıldığından vb. söz etti ama o gibi uşak ruhluların insani bir prensip taşıyamayacaklarını bilmediğinden tepkiyle karşılandı.

Adam gibi tek yaklaşım; bu sürecin dürüst ve yüreklice ortaya çıkan kişisinden; Mehmet Bekaroğlu'ndan geldi. İnsan yüreği taşıdığı hissediyorsunuz onun. Devrimcileri tanımış olmanın etkisini hissediyorsunuz. Meselenin özüne parmak basmaya çalışıyor ama kime? Maaşlı noterlere mi?

Evet, o oturumda; "kabul eden, etmeyen, kabul edilmiştir" denerek tasarı yasalaştı ama; aynı anda yasanın hükmü de verildi: Devrimci tutsaklar teslim alınmaz! Aldatmacaları ve oyunları boşa çıkaracağız.

Evet, işçiler, köylüler.. tüm ezilenler olarak şunu sormalıyız: Meclis nedir, ne işe yarıyor ve bunların hangi yasası emekçiler lehinedir?

Kendi maaşları sözkonusu olunca jet hızıyla yasa çıkartanlardan; deprem acısıyla halk birbirine sarılırken, o gece "mezarda emeklilik" ve TAHKIM yasalarını çıkartanlardan; memleketi satmak için gece gündüz çalışanlardan kuşkusuz iyi birşey beklenebilir. Onlar kendilerine verilen rolü oynuyorlar. Ama biz; kendi iç dalaşlarını düzen-

leyen "İçtüzük" tartışmalarında birbirini öldüresiye dövenler, öldürenler neden halkı, devrimcileri ilgilendiren yasa üzerinde tartışma denebilecek düzeyde bile-göstermelik de olsa- tartışmıyorlar diye sormalıyız. Neden bilinen ve "evrensel" olduğu söylenen "hukuk kuralları"ni dikkate almıyorlar diye sormalıyız.

Bunları sormalı ve meclisin gerçeğini iyi görmeliyiz.

Kukla bir meclis aracılığıyla sadece düzenin sürmesi için halkın kandırılacağını, efendilerin ancak bu rol için onlara izin vereceğini görmeli, çözümü; düzenin icazetine bağlı olmayan kendi gücümüzde, kendi örgütümüzde ve kendi yolumuzda görmeliyiz. Bu, işçi sınıfının öncü partisi ve halkın ordusudur.

Egemen sınıfların icazeti içinde düzenin değiştirilemeyeceğini kavramak için; kendince ne kadar iyi niyetli olursa olsun; TİP deneyiminin sonucunu; sahte solcu (bazıları gerçek sanıyordu) Ecevit'in gerçekte ne azgın faşist olduğunu; HEP deneyiminin sonucunu iyi görmek gerekir. Kendilerine "sol" etiketi yapıştırıp, seçimle ve parlamentoya düzeni değiştireceğini söyleyenlerin gerçek rollerinin ne olduğunu/olacağını da bu deneyimler ışığında kavramalıyız.

Türk Telekom emperyalist tekellere peşkeş çekiliyor

Yaklaşık 5 yıl önce yıldızı parlayarak kendi piyasalarını yaratan Telekom şirketleri zor günler geçiriyor. Telekom krizinin kaynağını ise esas olarak ABD ve Avrupa oluşturuyor. 1996'da ABD'de çıkan "Telekom sınır yasası" ile ABD Telekom piyasası ardından da Avrupa Telekom piyasası dünyaya açıldı. O günlerde ABD ve Avrupa telekom şirketlerinin yıllık toplam gelir oranı 300 milyar dolardı. Telekom piyasasının yıllık büyüme oranı ise %10'du. Telekom sınırlarını kaldırarak yasa çıkmadan önce ABD'nin hemen her eyaletinde telefon ağı kuran MFS piyasasının tek hakimi durumundaydı. Karlı bir yatırım alanı olan Telekom piyasasında onlarca telekom şirketi kıyasıya birbirleriyle rekabete girdi. İnternet kasrgasının dünyanın dört bir yanını sarmasıyla birlikte telekom piyasası nüfusa ikiye katlandı. ABD'de XO Communication ve Focal, Avrupa'da ise RSL Communication ve Viatel pastadan pay koparma yarışında gecikmediler. Telekom piyasasındaki şirket sayısının artmasıyla birlikte kızışan rekabet ortamında fiyatlarda bir düşüş yaşanırken Telekom şirketleri sermayelerini büyütme için hisse senedi satmak yerine tavsil yoluyla borçlanmayı tercih ettiler. Bu durum piyasadaki çöküşün ilk sinyalleriydi. Bir çok Telekom şirketinin borçları sermayenin 5-10 katına ulaştı. Daralan piyasa kuruluşlarında maliyet giderlerini azaltmak isteyen Motorola 22 bin işçiyi işten atarak bir kıyım gerçekleştirdi. Ericsson ise 500 milyon dolar zararda olduğunu açıkladı. Telekom piyasasının eski karlı günlerine dönmesi ise bir çok Telekom firmasının iflas etmesi ayakta kalanların ise birleşmesi anlamına geliyor.

TELEKOM'A SON DARBE

10 yılı aşkın bir süredir özelleştirme kapsamına alınan Türk Telekom'un emperyalist haydutlara peşkeş çekilmesi ise bugün önemli bir kilit noktayı oluşturmaktadır. Türk egemen sınıfları 21 Şubat'tan itibaren yaşanan ekonomik krizi aşmak için krizin faturasını halka çıkarmaları bir yana IMF'den belli koşullar çerçevesinde alacakları 14.3 milyar dolarlık krediye bel bağlamış durumdadır. Yağmayı bir düzen altına almak için hazırlanan emperyalizme daha fazla kölelik programını inceleyen IMF ve DB yetkilileri taahhüt ettikleri 14.3 milyar dolarlık kredinin verilmesini; çıkarılmasını istedikleri 15 yasayla koşullandırdılar. IMF yetkilileri "yasa gecikirse para da gecikir" tehdidini savururken "Bankalar, kamu ihaleleri ve Telekom yasalarının

çıkarılmasında pürüzler yaşanmaktadır. Yasaların çıkarılmasının önünde engel olan bakanlıklar ise "Kurtarıcı" Kemal Derviş tarafından bütün bakanların programına uyması gerekiyor" şeklinde paylanmaktadır. Bu paylamaların birinci dereceden muhatabı olan Ulaştırma Bakanı Enis Öksüz, yasanın çıkarılmaması yönünde ciddi bir direniş gösterdi. Bakan Öksüz 4502 sayılı kanuna göre imtiyaz sözleşmesi imzalama, lisans verme, ve genel izin verme yetkilerinin bakanlığa ait olduğunu söyleyerek bu yeni düzenlemenin AB standartlarına aykırı olduğunu görüşünü savundu. "IMF'ye söz verdik" diyen Hazine yetkilileri ise yetkilerin Telekomünikasyon kurumuna verilmesi yönünde bakan Öksüz'e baskı yapmakta, MHP'li bakan Enis Öksüz'ün bu denli, direniş göstermesinin altında yatan temel neden ise Türk Telekom'daki kadrolaşmanın çıkan yeni yasayla birlikte zarar göreceğinden ve arpaklıkların korunmasından kaynaklanmaktadır. Ulaştırma Bakanı olmasının ardından kurumun eski yöneticilerinden yalnız bir kişi bırakan Enis Öksüz 3 binin

üzerinde işçi olarak

kadrolaşmaya ağırlık verdi. Öyle ki Telekomda; Kamuya personel alımını sınırlayan başbakanlık genelgelerine uyulmayınca, başbakanlık son genelgede "Telekom'da dahil" ibaresine yer vermek zorunda kaldı.

21 milyon hat kapasitesiyle dünyanın 14. büyük kuruluşu arasında yer alan Türk Telekomun 3 yıllık toplam karına peşkeş çekiliyor. Değeri 60 milyar dolar olan Telekom 12 milyar dolar gibi bir değere satılacak.

Dünya pazarında Telekomünikasyon piyasasının yaşadığı durgunluktan kaynaklı şu an pek rağbet edilen bir sektör olmayışı, emperyalist haydutların ucuza kapatma heveslerinin yanı sıra TT'da objektif olarak değerinin çok altında bir değerle satışa çıkarılmıştır.

IMF'İN TÜRK TELEKOM'UN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE DAİR ÇİZDİĞİ ÇERÇEVE

-Telekom'u blok olarak almak üzere oluşturulacak konsorsiyumlarda yabancı ortağa çoğunluk hissesine sahip olabilmek olanağı tanınması (Yani yağma payının artırılması)

-Telekom'un ses iletme tekelinin özelleştirilen hisse oranı % 50'nin üzerine çıktıktan sonra kaldırılması,

-Telekom yönetim kurulunun şirketin tam olarak ticarileştirilmesi için "kapsamlı ticarileşme planını kabul etmesi" (Yani kamusal bir faaliyet olmaktan tamamen çıkarılması)

-Telekom kadrosunun gerçek işlevsel kadrosuna uygun oluşturulması (yani işçi kıyımı)

-Telekomünikasyon hizmetleri ve alt yapısına ilişkin lisans verme yetkisinin ulaştırma bakanlığından alınarak telekomünikasyon kurumuna verilmesi. Yukarıda sıralanan çerçeve emperyalist haydutların Telekomun özelleştirilmesi sürecinde karşılaşılabilecekleri bütün pürüzleri ortadan kaldırmaktadır. MGK'da Telekomun özelleştirilmesiyle ilgili şartlarını ortaya koyarak, Türksat uydularının özelleştirme kapsamı dışında bırakılmasını, yabancı hisse oranının % 45'i aşmamasını, yabancı ve tüzel kişilere yönetimde oy çoğunluğu tanınmamasını istedi. 5 Mayıs'ta yapılan "Telekom zirvesinde" ise MGK'nin ortaya koyduğu istekler doğrultusunda Ulaştırma Bakanı Enis Öksüz'ün direnişi kırılıncı %45'ten fazla hisse alımını engellemek için tasarıya "nama yazılı" şartı konuldu. Hisse ve oy çoğunluğunun yabancıların eline geçmeyecek biçimde % 99'nun satışa sunulduğu tasarıda %1 imtiyazlı hisse dışındaki tüm hisseler satışa çıkarılabilecek.

Devletin elinde bulunan %1 imtiyazlı hisseye tanınan yetkilerle uydular 'garanti' altına alındı. Türk Telekom ile Türk Silahlı Kuvvetleri arasında olağanüstü hallerde ve savaşta telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin imzalanan tüm sözleşme ve protokollerin ise korunduğu belirtilerek "Ulusal güvenliğe" ilişkin hususların gözönünde bulundurulduğu açıklandı.

Özelleştirme saldırısı hangi yöntemle yapılırsa yapılırsa emekçilere yansımaları bakımından birşey değişmeyecek. İşsizlik ve var olan örgütlenmelerin yok edilmesini doğuracaktır. "Halka arz", "blok batış", "doğrudan satış" vb yöntemlerle kamu kuruluşları egemenlerin içinde buldukları krizi aşmak için patron ağların uşak hükümetleri tarafından emperyalist haydutlara peşkeş çekilmekte. Sonuçları bakımından sadece ekonomik bir saldırı olmayıp ideolojik bir saldırı olan özelleştirme başta işçi sınıfı olmak üzere sendikaların DKÖ'lerin ve emekçi yoksul halkın örgütlü mücadelesiyle engellenebilir.

Nergiz'ce anlatabilmek Onu... Nergiz tazeliğinde, Nergiz direncinde, Nergiz güzelliğinde...

Onu anlatmak öyle zor ki diyor Nergiz'i sorduğumuz herkes... O benim kızım, yoldaşım, her şeyim diyor hepimizin yoldaş anası Gülmez Ana. Yıllarca hiç yılmadan zindan kapılarında, toplumsal olaylarda, şehit cenazelerinde en önde yerini aldı Gülmez Ana yoldaşı Güzel Ana'yla birlikte. Hiç ayrılmadılar birbirlerinden. Biz yoldaşız diyorlardı birbirlerine. Her eylemde birbirlerini koruyup gözetirken. Herkes tanır O'nu. "Ben hepimizin anasıyım" diyerek en önde fırladığı eylemlerden .. Cumartesi eylemlerinde Polislere "bırakın çocuklarımızı ya da bizleri de alın" deyişi daha belleklerimizde çok taze. Bu koca çınarımız yaşlı bedenine aldırış etmeden her yere koşan yoldaş anamız bizlere ilk ölüm orucu şehidi vermenin onurunu taşıyor şimdi. "Bu sıradan bir ölüm değil. Herkes ölüme set yapamaz bedenini, hücre hücre eriyerek benim Nergiz'im kendini set yaptı ölüme" diyerek kucaklıyor yavrusunu.

Nergiz'in ilk şehit düştüğü haberini aldığımızda Güzel Ana'yla birlikteydik. Güzel Ana inanmadı. "Daha söyleyeceklerim vardı ona, Fedainin selamını, mesajını söyleyecektim" diyordu gözyaşlarına boğularak. "Hemen Gülmez Ana'nın yanına götürün, yetiştirin beni benim şu an onun yanında olmam gerek" diyordu. Can yoldaşını böylesi tarihi bir günde yalnız bırakmıyordu. Bizler de onu yalnız bırakmadık. Hemen koştuk hastaneye.

Hastaneye vardığımızda polislerin arasında aile fertleri vardı, gözlerimiz Gülmez Ana'yı aradı hemen. Karşımızda dimdik duruyordu. Güzel Ana'yı ağlarken gördüğünde ona kızdı "sen ne yapıyorsun. Bizler şehitlerimizin arkasından ağlamayız" diyerek ağlayanları uyarıyordu. Güzel Ana hemen canlandı ve yoldaşının yanında aldığı yerini. Şimdi her ikisi de düşmanın karşısında dimdik dostlarını, yoldaşlarını teselli ediyorlardı. Orada Nergiz'in vasiyeti söylendi. Nergiz son nefesine kadar "Beni yoldaşlarımın yanına Sarıgazi'ye gömün" demişti. Aile "Biz her şeyi yoldaşlarına bırakıyoruz onlar nasıl istiyorsa öyle yapacak Nergiz bunu istiyordu" diyordu herkese. "Öyle bir cenaze olmalı ki Nergizce olmalı ve artık Nergiz son olmalı. Nergiz şehit düştü diğerleri şehit düşmesin. Nergiz'in cenazesi toplumdaki sessizliği kırmalı artık"

VE CENAZE...

Her şey Nergiz'in isteğine uygun olacaktı. Polisin, jandarmanın baskısı, dayatmaları kar etmiyordu artık. Nergiz şehit düştüğünde evin salonuna getirilmeyi istemişti annesinden. Öyle de oldu. Önce morgdan alınarak sabah saatlerinde eve getirildi ve salonda tıpkı bir gelin gibi süslendi. Duvaklar takıldı, karanfiller papat-

yalarla bezendi tabut. Tabutunun başında ailesi, yoldaşları, dostları, komşuları onu son yolculuğuna saygı duşlarıyla, marşlarla, türkülerle uğurluyordu. Önce, 96 Ölüm Orucu direnişçisi olan kardeşi Filiz Gülmez bir konuşma yaparak Nergiz'in bir devrim şehidi olduğunu ve ona uygun davranılması gerektiğini dile getirdi ve ardından onun en sevdiği şiiri okudu. (96 ÖO şehitleri için yazılan) Ardından en çok sevdiği türküler, marşlar hep birlikte söylendi. Ve alkışlar, zılgıtlar sloganlar eşliğinde konvoy halinde Sarıgazi'ye yola çıkıldı. Bu arada jandarma cenazeyi Sarıgazi'ye gömdürmek istemiyordu. Demirdağların cenazesinin ardından yemin etmişti. Burada bir daha Partizanları yürütmeyeceğim... Sürekli baskı yapıyordu aileye. Oysa aile kararlılığını her seferinde dile getiriyor her ne pahasına olursa olsun Sarıgazi'ye gideceğiz diyordu. Akşamdan kazdırılan mezar yeri jandarma tarafından apar topar doldurulmuştu. Jandarmayla sürdürülen diyalogdaki kararlı duruşun ardından cenaze Sarıgazi'ye getirildi. Konvoy Cemevinde yüzlerce kişi karşıladı. Karanfiller ve kızıl bayrakla süslenmiş tabut Cemevi bahçesinde yoldaşları dostları tarafından dolaştırıldı. Alkışlar, zılgıtlar hiç susmuyordu. "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarıyla Nergiz yıkanması için cemevi morguna götürüldü.

Kitlenin coşkusu, öfkesi hiç dinmiyordu. Söylenen marşlarla bu sürekli dile getiriliyordu. Etrafı kuşatmış olan jandarma tek bir damla gözyaşı görmemeliydi. çaresiz değildik. Aile sürekli bunu dillendiriyordu. Gülmez Ana, Güzel Ana'yla birlikte özenle yıkadı yavrusunu. Saçından bir tutam keserek koynuna koydu ve dimdik gururla, "Şimdi daha güçlüyüm. Düşman benim tek bir damla gözyaşı göremeyecek. Kızım kendi inançları uğruna şehit düştü. Hep bunu istiyordu kendisi de..." diyordu. Yıkandıktan sonra bir kez daha yeminler etti yoldaş analarımız zafer işaretleri yaparak resimler çektiler tabuta yerleştirirken.

Bu arada TUYAB, Partizan, İHD ve Sincan Hapishanesi'nden Ali Gülmez adına gönderilen çelenkler bahçede alkışlarla dolaştırıldı. Özellikle de Ali Gülmez imzalı çelenk orada bulunan herkesi çok etkiledi. "Kardeşimi alından öpün karanfillerle uğurlayın" demişti Ali Gülmez gönderdiği mesajda. Ve cenaze sloganlar ve alkışlarla arabaya yerleştirildi. Düğün alayı gibi giden cenaze konvoyu aşağı mezarlık tarafında durdurarak arabalardan inildi oradan sonra yürüyüş korteji şeklinde 1000'i aşkın kitlikle mezarlığa girildi. Mezar başında Nergiz Gülmez şahsında saygı duruşunun ardından tutuklu aileleri adına hazırlanan ortak metin okundu. Ellerde Nergiz'in resmi "Yaşayarak ya da ölecek biz kazanacağız" pankartı eşliğinde Güneşe Türkü tarafından marşlar söylendi. Hep birlikte Partizan andı içildi. Sürekli atılan ortak sloganların ardından Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TIKKO, TMLGB sloganlarıyla anma sona erdi.

Tarihi bir süreçten geçiyoruz. Ve tarih şanlı direnişleri bir bir düşerken sayfalarına bizler de Nergiz'i her yönüyle tanımak, tanıtmak istedik. Ondand öğrenilecek çok şey var diyen ailesine Nergiz'i sorduk.

"HEPİMİZİN NERGİZ'DEN ÖĞRENECEĞİ ÇOK ŞEY VAR"

Bize kısaca Nergiz'i anlatır mısınız?

Gülmez Ana: Nergiz çok iyi bir evlattı. Herkese de çok düşküdü. Özellikle bana çok düşküdü. Ara-

mızdaki ilişki ane kız ilişkisinin ötesindeydi. Biz yoldaştık. Ben onu çok seviyordum..

Sevim Kalman (Teyzesi): Nergiz'i nasıl anlatalım, nerden başlayalım. O kadar çok yönü vardı ki... Şu an çok fazlasıyla duyguluym. Çocukluğunu çok ayrıntılı hatırlamıyorum. Ancak belli dönemlerde İstanbul'a geldiğimde görüşüyordum. O dönemlerde de Nergiz'in anneye babaya sevgisi saygısı ta çocukluk döneminden beri çok yoğundu. Özellikle komşulara karşı. O zamanda insancıl yönü çok gelişkindi. Daha ortaokula gidiyordu. Okuldan gelir gelmez hemen anneye yardım ederdi. Kitapları defterleri çok düzenliydi. Her şeyin çok düzenli olmasını isterdi hep. O yönüyle de mahalledeki komşuları çok etkilerdi. İnsanları hep kapıda karşılardı. Her zaman o tebessümü, güler yüzüyle.

Celal Gülmez (Abisi): Ben abisi olarak Nergiz'le yeterince ilgilenemediğimi söyleyerek bir öz eleştiri vermek istiyorum. Çalışma hayatımdaki yoğunluk onunla birebir abi-kardeş ilişkisi yaşayamadık. Elimden geldiğince ona destek vermeye çalıştık. Ama bunu beceremedik açıkçası. O aile içinde de duygularını ve tepkilerini yüksek sesle dile getiren bir insandı. Bu özelliğiyle de ailede bir ayrıcalığı vardı. İster istemez onunla ilişkiyi daha da yoğunlaştırıyordu. O her şeyi paylaşmak isteyen dolu dolu bir insandı. Bizim ilişkimiz de bundan dolayı biraz farklıydı. Ben biraz daha bireyci, daha mesafeli yapım itibarıyla davranıyordum ama onun bu hareketi bu yapımı eritiyordu.

12 Eylül'de yine zindan kapılarındaydın. Bu sürecin Nergiz üzerinde ne gibi etkileri vardı?

Sevim Kalman: 80 sürecinde abisi tutsak düşmüştü. Metris Hapishanesi'ndeydi. Özellikle bayramlarda, özel günlerde görüş olurdu. O dönemlerde gelmeye çalışırdım açık görüşten yararlanabilmek için. O dönemlerde yaşadığımız zorluklar şu anda yaşadıklarımızla hemen hemen aynıydı. Daha sonraki süreçlerde ÖO'larla AG'lerle, fiili direnişlerle ödenen bedeller sonucunda bazı haklar geri alındı. Nergiz daha orta 2. sı-

nıftaydı. O durumda da hapishanedekilerin çocuklarıyla ilgilenirdi. Onlara ablalık yapardı. Genel yapısı, devrimcilere olan sempatisi insani yönüyle birşeyler yapmak istiyor, çocukları getirip götürüyordu. Onların sorunlarıyla ilgileniyor, yaşanan gerçeği, devleti anlatıyordu...

Nergiz örgütlü mücadeleye ne zaman başladı? Daha önce de tutsak düştü mü?

Sevim Kalman: Onunla birlikte kaldığımız dönemler örgütlüydü (93 yılları) ama tam olarak ne zaman başladığını bilmiyorum. Belki de daha önceden örgütlüydü. Onunla mücadele anlamında pratik bir sürecim olmadı. Bir dönem Özgür Gelecek'te çalıştı. O dönem Umur Yayımçılık sahibi olduğundan yayımla ilgili (Newroz kitabı) davaları vardı. Bu durumla ilgili tutuklanarak Sakarya Hapishanesi'ne götürüldü. Daha sonra da Bayrampaşa Hapishanesi'ne sevke edildi. Toplam 8 ay kadar kaldı. Daha sonra defalarca gözaltı oldu. En son 9 Şubat 1996'da gözaltına alındı ve tutuklandı. Şehit düştüğü zamana kadar da yargılanıyordu.

Onunla ilişkileriniz nasıldı?

Sevim Kalman: Onunla teyze yeğen ilişkisinin dışında farklı bir ilişkimiz vardı. Zaman zaman bunu dile getiriyordu. "Benim teyzem olduğuna kimse inanmıyor" derdi. Yoldaştık herşeyden önce.

Zaten ben süreç içinde Nergiz'i anlatmak istiyorum tüm detaylarıyla. Nergiz'den öğreneceğimiz çok şey var. Burdan da çağrı yapıyorum tüm okurlara. Nergiz'i tanıyan herkesin Nergiz'i anlatmasını istiyorum.

Onun öne çıkan özellikleri nelerdi?

Sevim Kalman: Onda gördüğüm en önemli özelliklerinden biri kendisini hiçbir şekilde düşünmezdi. Ben zaman zaman eleştirirdim. Tamam insanları düşünmek güzel birşey ama biraz da kendini düşün derdim bana kızardı. Başkalarını üzermiyim, kırmıyım diye çok düşünürdü. Nergiz çok duyarlı, ilkelerine çok bağlı bir insandı. Ne olursa olsun kar, kıyış hiç demezdi. "Yaşamın kendisi zaten randevudur" derdi. O yüzden de "eğer mücadele içindeysen randevuya geç kalmamamız gerekir" derdi. "İnsan randevusuna geç kalırsa olabileceklerini düşünerek muhasebe yapmalı" derdi. Ve "Mücadele etmek randevuya zamanında yetişmek demektir" derdi. O yüzden de her koşulda çok özveriliydi.

Katliamdan önce ziyarette ne tür şeyler tartıştınız?

Gülmez Ana: Katliamdan önce biz görüşe gitmiştik. Katliam ne benim ne de Güzel Ana'nın aklındaydı. İkisinde de yanışın size birşey anlatacağım" dedi. Ben korktum bir haber mi var, biri mi ölmüş diye. "Herşeye karşı hazırlıklı olun" dedi bize. "Öbür analara yardımcı olun. Eğer ki telefon gelir Fedai şehit düştü, Nergiz şehit düştü diye hiç telaşlanmayın kendinizi şaşırmanın, birbirinize yardımcı olun. Siz yıllardır zaten hep birliktesiniz. O bilmeyen analara da anlatın. Hapishanelerde operasyon olacak ama ne zaman olacağı belli değil. Biz operasyon olursa Açlık grevine ÖO'na başlarız dedi. Dedim ana kurban niye Ölüm Orucu'na girip halsiz düşesiniz. Yemek yiyin ki sizi hücrelere koyarlarsa o hücreleri parçalayasınız, gücünüz olsun" dedim.

Sevim Kalman: Katliam öncesinde bende görüşe gitmişim. Bazı şeyleri, özel eşyalarını, mektuplarını dışarıya göndermişti. Niye diye sormuştum. "Herşey olabilir, devlet katliam hazırlığı içinde, ben bunların yanmasını istemiyorum dedi. Bunların manevi değeri büyük. Gerçekleri anlatmama gerek yok. Siz zaten bunları biliyorsunuz? Bizler katledilebiliriz, kendinizi herşeye hazırlayın, biz herşeye hazırız" demişti. O dönemde "bana birşey olursa, ben yoldaşlarımın yanına Sarıgazi'ye gömülmek istiyorum. Ne yapacağımızı siz zaten biliyorsunuz" diyordu hep.

Katliam anında neler yaşadınız?

Sevim Kalman: Televizyonlar günlerce katliamı verdi. Ümraniye'deki direniş tam 4 gün sürdü. Bu sürede bir sürü yalan yanlış haberler de verildi. Hepimiz devletin gerçek yüzünü çok iyi bildiğimiz için onlara değinmeyeceğim. O süreçten sonra bütün aileler gibi acaba ne oldu? Nereye götürüldü? Yaşıyor mu? Yaralı mı? Telaşla aramaya başladık. Hastanelere, hapisha-

nelere, morglara, savcılığa koştuk. En sonunda Kartal Hapishanesi'ne götürüldüklerini öğrendik. Her zaman olduğu gibi devlet cephesinden net bir bilgi yoktu. Bir süre sonra ziyaretler başladı. Yine 1. derece akrabalar dışında kimseyi almıyorlardı. Tıpkı 80'de olduğu gibi... Ancak nüfustan belge alabildikten sonra görüşebildik.

Ölüm Orucu direnişisi olduğunuzu ne zaman öğrendiniz nasıl karşıladınız?

Gülmez Ana: Katliamdan hemen sonra biz görüşe gittik. Ölüm Orucu'na başladığını söyledi. Dedim sen 96'da da AG'deydin. Yoldaşlarına bakmıştın şimdi neden ÖO'ya girdin? Dedi "Anne sen olsaydın sende girerdim. Bizim gözümüz önünde arkadaşlarımız katledildi. İnsanlar yakıldı. Bizler de hücrelerde öleceğimize, delirerek öleceğimize şerefimizle, onurumuzla ölüyoruz" dedi.

Ziyaretlerde bana hep söylediği şey şuydu "Yaşayarak ya da ölecek biz kazanacağız, bunun bedelini ödeyeceğiz, 96'yı biliyorsun" diyordu. Her zaman bana öğüt veriyordu. Kendini sakın şaşırma derdi.

Hastaneye kaldırıldıktan sonra neler yaşandı?

Sevim Kalman: Önce Bayrampaşa Devlet Hastanesi'ne götürüldük. Hastaneye kaldırılmalarını protesto etmek için su, şeker ve tuzu kestiler. Hapishanelerdeki işkence, baskı, hastanelerde de sürdü. Hastaneler arası mekik dokuduk. Bayrampaşa'da son iki görüşte ayakta değildi artık. Kucakta geliyordu. Zar zor konuşabiliyordu. Buna rağmen morali hala çok yüksekti. "Bana yaklaş" dedi. Dedim Ali sizden haber bekliyor, birkaç satırda olsa yazsınlar" diyor. "Ali'nin faksı geldi ben ona birşeyler yazdım. Özellikle Emre yoldaşın "Yüzlerimizdeki gülümsemeyi yokede bilmek için suratımızı parçalamaları gerek" sözlerini yazdım ona" dedi. Yine "Onlar bize istediklerini yapsınlar. Bak sonuna kadar kararlıyız, sonuç nereye varırsa varsın" dedi ve yine o aynı sloganı tekrarladı. "Yaşayarak ya da ölecek biz kazanacağız, halkımız kazanacak, devrim kazanacak!" zafer işareti yaptı. Bende yaptım. Daha sonrada Kartal Devlet Hastanesi'ne götürüldük. Orada beni götürmediler taaki en son güne kadar. Şehit düştüğü sabah savcılıktan izin alıp girebilmiştik yengeşiyle. On buçukta gittik. Zor nefes alıp veriyordu. Yanında bir süre kaldık. Çıktıktan 10 dakika sonra şehit düştü.

Biz doktoruna sorduk. Sonrasında siz müdahale mi ettiniz, ters bir olay mı oldu diye. "Ondan kesinlikle şüpheniz olmasın" dedi. "Müthiş bir iradeye sahip bir insandı. Son dakikaya kadar bilinci yerindeydi. Her defasında aynı şeyi söyledi. Tedaviyi kabul etmiyorum. Ölüncüye kadar aynı kararlılıkla irade gösterdi. Ben bile saygı duydum" dedi doktor.

Sarıgazi'ye yoldaşlarının yanına gömülmek istediğini söylediniz. Ve öyle de oldu. Cenazeyi nasıl değerlendiriyordunuz?

Sevim Kalman: Kendisi hep Sarıgazi'ye gömülmek istediğini söylüyordu zaten. M. Demirdağların şehit düştüğü haberi ile birlikte Ali'nin de şehit düştüğü haberi gelmişti. Nergiz o zaman Ümraniye'deydi. Hemen haber göndermiş bir avukatla. Annemler Ali'yi kesinlikle Sarıgazi'ye gömsünler" demiş. Şimdi aynı notu Ali gönderdi. "Kesinlikle kardeşim Sarıgazi'ye gömülsün" diye haber göndermiş. Ve "benim adıma karanfiller alın, alından öpün" demiş. Biz de onların isteklerini yerine getirdik.

Gülmez Ana: Yoldaşları sağ olsun. Hepsi de geldi. Ona yakışan da buydu. O diyordu ben gelin olmayacağım. Ben de cenazesinde dedim damatsız gelin olsun. Duvak taktık. Güzel Ana'yla birlikte yıkadık. Yoldaşları da geldi su döktü, yeğenleri de. Herkes oradaydı. Az bile oldu. O inançlarıyla şehit düştü. Zaten bunu istiyordu.

"HIÇ ÜZÜLMESİNLER NERGİZLER ÇOK DAHA"

Ana, gerilladan sana mektup gelmiş, onunla ilgili duygularını öğrenebilir miyiz?

Gülmez Ana: Çok sağolsunlar. Hepsini de çok öpüyorum. Bana mektup göndermiş, acımı paylaşmışlar. Onlar her zaman benim acımı paylaşırlar. Ben biliyorum onlar her zaman bizimleler. Ama hiç üzülmesinler Nergizler çok daha. Bahar da bir Nergiz'dir. Bunu böylece yazın böyle bilsinler. Ben düşmana karşı ağlamadım. Ben onunla gurur duyuyorum. O inançlarıyla öldü. Herkesin karı değil ölüme vücudunu set etmek. Oradaki gerillaların hepsini çok seviyorum. Hızır onları korusun. Ben her zaman söylerim Hızır onlarla bir olsun. Onlara kuvvet versin. Hepsi de bana mektup yolladı. Zindanlardaki yoldaşlar da yolladı, acımı paylaştı. Faks çekti, telgraf çektiler. Hepsi benim çocuklarım. Mektuplarını aldım çok sevdim.

Bahar da bir Nergiz, Pınar'da. Pınar bilincini kaybetmiş. Suzan'da. Onlar benim canlarım, bizim Nergizlerimiz. Ali mektup yazmış "Anacığım sıra bendeydi" Ana gurban dedim sıra sende değil. Sen bir gerillasın sen çatışarak şehit düşmelisin. Endercan Yıldız'da bir gerillaydı oda çatışarak şehit düşmeliydi.

Son olarak vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Gülmez Ana: O Ölüm Orucundakilerin hepsine de saygım vardır. Allah hepsine de kuvvet versin. Onları çok seviyorum. Daha kaç tanesi ölecek?..

Celal Gülmez: Onu şimdi saygıyla anıyoruz. Onun nezdinde bu onurlu mücadelede yaşamlarını feda eden insanları saygıyla anıyoruz. Onları çok seviyoruz.

Hasan Gülmez (Babası): Bu devletin yaptığı ne şeriatı sığar, ne adaleti sığar. Devlet doğrudan doğruya bir katliam yaptı. Bunların gayeleri çok açıktı. Bu çocukları öldürmek istediler. Bombalarla dünyanın önünde yaktılar, kalanları da hücrelere koydular. Zaten '80' öncesi bizim çocuklarla çatışan MHP'liler şimdi iktidarda. Şimdi bu fırsattan öldürmeye çalışıyorlar çocuklarımızı.

Sevim Kalman: Daha yeni mücadeleye atıldığı dönemlerde onun belli fobileri vardı. Örneğin örümcekten korkardı. Köpekten korkardı. Daha sonra bunları kendisiyle tartıştığımızda "sen o dönemde örümekten bile korkarken şimdi katliamda yoldaşının kafasını dikebiliyorsun. Kanının durması için damarını dikebiliyorsun" demişim. Süreç koşullar insanı herşeye hazırlıyor, öyle olmak gerek demişti. Muzaffer Öztürk katliam sürecinde yaşadıklarını anlatmıştı. Ben hayretler içinde kaldım. Nergiz, özellikle birileri acı hissettiğinde o acıyı yüreğinde hisseden bir insan. Şimdi insanların kafa derilerini çok rahat dikebiliyor... Bunu gördüm. Nergiz'ten çok şey öğrendim. Son olarak şu mesajı vermek istiyorum; Herkesin Nergizce düşünerek, Nergizce mücadele ederek Nergizce şehit düşmelerini dilerim. Buradan tüm Ölüm Orucu eyleminde bulunanları Nergizce selamlıyor ve kucaklıyorum, yanlarında olduğumuzu söylüyorum.

**Sevgili anacığım,
sevgi ve özlemle sıkıca sarılıp öpüyorum...**

Anacığım, şu an 19 Aralık zindan direnişi şehitleri 2000-2001 Geçici Kış Üssünden yazıyorum sana. Katliamın olduğu gün girmiştik kış üssümüze, o yoğun çalışma temposunda kulağımız her saat başı haberlerde idi. Şehit düşenler olmuş muydu? Durumları nasıldı?

Bu sorunların yanıtını sınırlı oranda radyodan öğrenebiliyorduk.

Bu barbarlığın nedeni neydi? Başta ABD ve bir dizi emperyalist devlet kendi ülkelerinde ve sömürgeci olan devletlerin posasını çıkarttı. Ve yeni sömürge merkezlerine ulaşabilmek için Türkiye topraklarından geçiş yapmak zorunluluğu, Türkiye'ye biçilen jandarmalık görevinin her zamankinden daha önemli hale getirdi.

Halka yönelen her alandaki baskıyı "istikrar sağlanmalı" adı altında meşrulaştırılırken bu "istikrarın" önündeki en büyük engel, devrimci ve komünistlerin bulunduğu zindanlardı. Bu nedenle "F tipi" hücrelerin inşası bitir bitmez tüm devrimci ve komünistleri hiçleştirilmek için "islah" edip, "topluma kazandırmak" adı altında devrimci değerlere, devrimci kişiliğe saldırı merkezlerine, tüm barbarlıklarını sergileyerek yerleştirdiler.

Birer kişilik hücrelere koydular, insanlık adına, devrimci onur adına ne varsa saldırmaya, onursuzlaştırmalarına karşı devrimci ve komünistler ölüm orucuna başladı.

"Örgüt zoru ile Ölüm Orucuna başladılar" demagogilerinin tek kişilik hücrelerde başlatılan eylem kimin zorlaması olduğunun apaçık kanıtıdır.

Şu an ailelerin kendi istekleri ile Ölüm Orucuna başlamış olması ve iki kadın devrimcinin şehit düşmesi, halk nezdinde devrimciler ve zindanlar

üzerinde yaşananların en çarpıcı göstergesidir.

"Zorla" militanların dışında halk ölümüne yatırıyor bedenlerini. 11 Nisan da radyodan Fatma Ersoy ve Nergiz'in şehit düştüğünü öğrendik. İçimiz biraz daha kinleniyor.

Hangi siyasetten olursa olsun her şehit devrimci ve komünist bu saldırıyı bedenlerini ölümüne yatırarak püskürtmeye çalışıyorlar. Ve her şehit düşen devrimci feda ruhunun en güzel örneğini sergilemiş oluyor.

Nergiz de bunlardan biri, devrimci yaşam tarzına abisinin etkisi ile giren yoldaşım, devrimciliği içselleştirip Partili militan olmuştu.

Seni ve Nergiz'i babam Metris zindanında yatığı süreçte tanıdım. Babam, oğlum diye birinden bahsedip duruyordu. Ve bir ziyaret günü abimle aynı görüş kabineye gelip hem abimi hem de sizleri tanıştırdı bize. Sen anama moral verip, düşmanın ziyaretlerdeki keyfi uygulamalarına karşı nasıl tavır takınacağını öğretirken, Nergiz'de yoldaşının çocuklarına ablık yapıyordu. Bizim anlayabileceğimiz şekilde devrimciliğin ne olduğunu ve babamın neden zindanda olduğunu anlatıyordu. Uzun bir süre dostluğumuz devam etti. Nergiz'de o süreçte gözlemlediğim en belirgin özellik zindan kapılarındaki en ufak bir haksızlık karşısında girişken ve inatçı duruşu; aile ve akraba çevresine karşı devrimci yaşam tarzını bıkmadan anlatışı ve kendisini kabul ettirmiş olması geliyor aklıma. Nergiz'in profesyonel faaliyete başlaması ve evden ayrılması ile görüşemedik.

Uzun bir aradan sonra gerillada görüyorum Nergiz'i, özel bir görev için geldiği süreçte KKSŞ çıkmıştı. Nergiz Partiye yoğun saldırıların, kaçkınların, mücadeleyi bırakanların karşısında, Partiyi sahiplenen, partili mi-

litanlardan olmuştu.

Yoldaşım Nergiz; doğru olarak savunduğu şeyleri en ince ayrıntılarına kadar anlatır ve ısrarla savunurdu. Yoldaşlarının kadına feodal ya da küçümseyici yaklaşımlarını eleştirir, espirinin altındaki gerçekliği inadına savunurdu. Bu konuda tavizsizdi.

Nergiz, kavganın içerisinde pişip, inatçı ve ısrarlı, kendisini Partisine adanmış, toplumun ve düzenin kadını çevreleyen zincirlerini büyük oranda kırmayı başarmış yoldaşımızdı. Kısa bir süre birlikte olabilmişim Nergiz'le. Bu nedenle onu anlatışım sınırlı. Nergiz'i en iyi tanıyanlardan biri sensin, anası olduğun kızın yoldaşın olmuştu. Paylaşımlarınız ve yaşadıklarınızı düşündüğümüzde benim anlatımlarımdan daha farklı olacaktır.

Anaların en güzeli yoldaş ana; buradaki yoldaşlar seni kendi analardan daha çok seviyor. Çünkü sen mücadelemize yiğit ve militan evlatlar yetiştirdin ve mücadelemizi sahiplenişin çocuklarında sınırlı kalmadı. Zindanlardaki her onursuz uygulamada, her şehit yoldaşımızın cenazesinde analarımıza önderlik edişin, düşmana karşı militanca duruşun, sadece yoldaşımızın anası değil, yoldaş anamız oldun. Bu kavgada bir gün senin çocuklarından birinin şehit düşeceğini biliyordun. Emek verip zorluklarla büyüttüğün kızın, baharı müjdeleyen Nergizler gibi süslemişti, şehitler kervanındaki yerini.

Yoldaş ana; mücadelenin her alanında çetin bir savaşım veriliyor. Sadece bizler çatışmıyoruz düşmanla, hücreler savaş alanı ve bedenler silah olmuş çatışıyor, şehit düşenler oluyor, olacaktı. Bedenlerin silah olarak kullanıldığı bu çatışmada bizler kazanacağız. **Ölümü hiçleştirilerek sergilenen feda ruhu diz çöktürecek düşmana,** bir kez daha kan, can pahasına korunmuş olacak devrimci değerler.

Sana telkinde bulunmayacağım, çünkü, senin ağlamak, sızlamak yerine daha militanlaşacağına eminim. Bu noktada hiç bir kaygı taşımıyoruz.

Tüm analarımıza bir kez daha sesleniyoruz.

Hiç bir yoldaşımızın kanı yerde kalmadı. Böylesi bir katliamın hesabını mutlaka, ama mutlaka soracağız.

Tüm analarımıza, tek kişilik hücrelerde hiç bir zaman yalnız olmadığının bilincinde olan direnişi bayraklaştıran yoldaşlarımıza kavgam içinde her geçen gün artan tutkumla kızıl selamlarımızı yolluyoruz.

Şimdi zindan direnişi şehitlerinin feda ruhunu kuşanıp yaşamın her alanını savaşın partilayan siperlerine çevirme zamanı

Analar, bacılar, kardeşler, yoldaşlar bu görev bizim.

Kızınız yoldaşınız Bahar

KOLEKTİF

İsmail EMRE

Anımız... yoldaş Nergiz'in anısına...

1983 Seçimlerinden bir gün önceydi. Sultanahmet hapishanesindeydik. 12 Eylül'ün '82 Anayasası gereği ülkede seçimler yapılacak ve "demokrasi"ye geçilecekti. Sabahın erken saatlerinde; nöbetçi kulubelerine silahlı; havalandırma ve koridorlara da coplu askerler dolmuştu.

İlk bakışta bile olağanüstü bir durum olduğu anlaşılıyordu. Sakın olaki bu olağanüstülük; hiç bir dönem yüzünü görmediğimiz DEMOKRASİ'nin geliştiğiydi? Zaten yarın da seçim vardı!

"Hiç demokrasi askerle mi gelir?" diye soranlar zaten zırcahlı; "Türk ordusu ve Türk askeri, tarihinden gelen

ilerici bir yan taşıyordu ve tanzimattan bu yana ordu batılılaşmanın ön açıcısıydı!". 12 Mart öncesinde de devrimin yolunu açacak diye az mı beklemiştik hatta kıskırtmıştık ordunun müdahale etmesini! Do-

ğan Avcıoğlu ve Kıvılcımlı, bunu Osmanlıdan beri inceleyerek de zaten terör olarak kanıtlamamış mıydı? Hatta bazılarımız, 12 Mart muhtırasını ilerici sanmıştık da, bildiri yayınlayıp desteğimizi açıklamıştık! Zaten Mustafa Kemal'in ordusundan da bu beklenirdi!

Fakat '83 Kasım'ında bunların hiç de demokrasi getirir gibi bir halleri yoktu. Önder İbrahim KAYPAKKAYA'nın dediği gibi, sanki bunlar faşizmin güçleriydi ve galiba da işkence yapmaya hazırlanıyorlardı...

Anlaşılabileceği gibi; o gün Sultanahmet zindanında günboyu süren bir operasyona uğramış ve işkence görmüş-

tük...

* "Koşu tipi", teslim almaya yetmeyince "Özel tip" zindanlar yapıldı. Sanırım '83 sonlarıydı, Sağmalcılar özel tip'e bildik bir cümbüşle yollanmış, aynı "konuksever"likle de orada karşılaşmıştık.

Duyarlılık ertesi gün sabah sayımında da aynı yüksek ilgiyle sürmüştü. O saldırıda bir dişim kırılmış ve kanlı tükürümle birlikte hücre kapısının dışında kalmıştı... Yüzüne mi tükürmüştüm ne?

* Anılarımdaki bu iki noktanın şimdi kendisini öne çıkarması, sanırım F tiplerinin güncelliğiyle bu iki noktanın paralellik arzetmesinden kaynaklanıyor.

Şimdi TC tarihinin "en uyumlu" ve "demokratik" cumhuriyet hükümetinin yönetiminde yaşıyoruz. Ve yine ordu; hem ipleri daha ağıktan ele alıyor, doğrudan müdahale ediyor, her kararda imzası var hem de "Aydınlık" gibi düzenin koltuk değnekleri tarafından "kur-

tarıcı" olarak gösterilmeye çalışılıyor.

Avrupalılar ve Avrupalılar (adına "muasır medeniyet" diyorlar galiba. İkkel, geri bıraktıkları ülkeleri "modern" yöntemlerle soyuyor ve köleleştirerek "uygarlık" götürüyorlar.) ise; modern mandacı mı demek gerekir, post-modern mandacı mı demek gerekir pek bilmiyorum; işte onlar da kurtuluşu Avrupa'nın istediklerini yapmakta görüyorlar.

Yani yine DEMOKRASİ geliyor gibi!... Ordu yine bunda öncü rol oynuyor gibi!...

Ama nedendir bilmiyorum; "57. Cumhuriyet hükümeti"; kurt-kuş-arı ortaklığında zam ve baskı şampiyonu olarak birinci sırayı almış durumda. Gecekondu yıkımı, gecekonducu öldürme, işçi-memur coplama, köylüyü aç bırakma sürgün etme, işkencede katletme... devlete deyen yine eskisi gibi ölüyor.. Zindanlar ise, yine "ülke gerçeğinin aynası!". Son operasyondan sonra 50'yi aşta katladilen tutsak sayısı. Sevgili Endercan'ı da kaybettik.

Can anacığım, Gülmez anam... Nergiz tazeliğinde Merhaba...

Gülmez Anam, Güzel Anam... Biz belki kendi anamızdan daha iyi biliriz senin yüreğini. Sadece çocuklarının, kuzularının peşinde koşan bir ana değilsin sen. İnsanlık adına ne varsa topladığın yüreğinde, yıllardır cenazelerde, kavga alanlarında, hapishane kapılarında, yürüyüşte, mitingde izledik biz seni. Bugünse o çok sevdiğin Nergiz'in cenaze töreninde, her zamanki onurlu duruşuna tanık olduk. Sana cesaret vermesi gerekenlere, seni telkin etmesi gerekenlere, senin "düşman karşısında ağlamayın" diyen, Nergiz'imizde gördüğümüz kararlılığını gördük.

Biliriz ki yüreğinden bir parça kopmuştur. Biliriz ki, bizim hissettiğimizden çok derindir acın. Ağuları, kızılçık şerbetine dönüştüren o muazzam iraden, birliğimiz ki, Nergiz'imizin sevgisine, onuruna, insan güzelliğine layık olabileceği çabasıdır. Sen bizlere o en zor anda dahi dimdik olabilmeyi bir kez daha öğrettin.

Bizse, duvar ve parmaklık sarmalı bu mekanda zirveye nakışladık Nergizimizi... Alınca ilk haberi, bir an dursa da yaşam; suların akması, sesin etkisini yitirmesi, çağlaması ırmakların, bir an dursa da tetikledi Nergizimiz bizi. "Ben böyle mi istiyordum" diyen, o ince pürüzsüz sesi çınladı kulaklarımızda... Ölümsüzlüğünü, o an için dahi, onun coşkusuna dönüştürmek düştü damlayan yüreklerimizde... Durmadı yaşam. Aksine çağıldı, çoğaldı. Ölümümüzle, yaşamlarını saltanatlarını uzatacaklarını sananlar, bir kez daha bu coşkun çağlamasının altında silinip gidecekler. **Bir hücreyi daha patladı, muhteşem insan imbahanelerinin. Bir tutsak daha özgürlüğe, iradesiyle, inancıyla kanat çırpı... Nergizimiz her zamanki, sevgi seline bizi bir kez daha ortak etti.**

Can anam, ortamımıza çok tanık oldun. Bizleri çok dinledin. Nergiz'li, Nergizsiz sohbetlerimizde, her birimize bin yürek çoğaltarak, ana oldun, sevgi oldun.

Ölüm Oruçları ve direnişler hala sürüyor. Her an yeni ölümlere hazır yüreğimiz.

Her "yitim" bizden bir yitim! Faşizm: "en iyi devrimci, ölü bir devrimcidir!" anlayışında. Kalıcı sakatlık taşıyacak yüzlerce canlarımız. Bunun acısı yüreğimizi burkuyor. Ne yapsak yeterince yapamamanın sıkıntısını yaşıyoruz, yüreğimiz eziliyor. İsyana kesiliyor tepeden tırnağa!

Ama biliyoruz ki; bu "yitim"ler yitim değil! Spartaküs yitimi bunlar! Tarihe harç olan, insanlığın kurtuluşu için, özgür bir gelecek için düşenlerin yitim olmadığını fazlasıyla kanıtıyor yaşam.

Nergiz Gülmez yoldaşın yitimi de böyle bir yitim. Zaferi taşıyan, zaferi yakınlaştıran...

İlk kez öptüm cansız bir alnı! Onlarca yoldaşımı, tanıdığımı kendi ellerimle toprağa verdim bugüne kadar. Ama ilk defa bir yoldaşın cansız alnına öpücük kondurdum. İlk ve defalarca...

"Kendi ellerimle toprağa verdim" in

Yüreğimizi iyi biliyorsun. Belirsiz zamanlara bırakmadık Nergizce söyleşilerimizi. Öfke ve kınında sabırsız hançer yüreklerimiz, onun adını anmanın, onu anlatmanın, onu dinlemenin sabırsız heyecanında. Asla bizden kopmadı ve kopmayacak.

(Can anam, tam bu anda, yine uzaklardan belirdi haykırılan isimler. Duvarları aşarak sloganlaşan bu kez Endercan Yıldız'dı. Yüreğimizi tetikte, ölüm günlerini yaşıyoruz. Her an bir şehidimizin daha ölümsüzlüğe uğurlanışının haykırışlarına sesimizi katmanın istem dışı beklentisi içerisindeyiz. Ağır ve zor günler. Sancılı ve ölümlü günler. Hep severdim baharları. Bu baharı sevemedim. Bilirim, bahar yeşertir, insanı kavgayı. Baharda düşmek bu uğurda düşenlerin yüreğinde de baharları taşır bilirim... Öyle içten ve bahar gülüşü vardır gözlerinde gidenlerin. Ama artık pimini çeken bir yürek oldu yüreklerimiz. Her düşende kabarıyor öfke, büyüyor kin. Zincirlenmiş bir asi yüreğin prangadan kurtulması sabırsızlığındadır artık kenetlenmiş dişlerimiz. Ağulardan süzülerek birikiyor acılarımız. Gün ola devran döne birikenin patlaması da o denli güçlü olacak elbet.

Can anam, Endercan'ı Çanakkale'de tanıdım. Daha dün Emre'nin Yaşamını Yazarken onu da yazmıştım. Emre ile Endercan'ın dostluğunu, şakalarını, yakınlıklarını, içtenliklerini... Onların, o civıl civıl hallerini düşünüp, uzun süre gülmüştüm.)

(Bir parantez de burada açacağım can anam. Takırtılar ve tarama sesleri başladığında o da oralardaydı. Sürünerek geri çekilip ara koridorlara geçiyordu insanlar. Vızıldayan kurşunlar yanımdan, kulaklarımızın dibinden geçiyordu. Kafama ve sırtıma birkaç sıcak parça yapıştı, önemsizdi. Kafamda balyoz gibi bir şey patlayınca yarı baygın düştüm. Bir süre

ve yoldaş alnını öpmenin anlamını daha da derinleştirdim yüreğimde.

Civil civilken, çocuk denecek yaşta tanışmıştım Nergiz yoldaşı. İki şirin kız olarak kardeşimle ve annesiyle hapishane kapılarında tanıştım... Sonra genç kızdı karşılaştığımızda ve özgürlük nakışı işliyordu tüm titizliğiyle. Kararlı ve inatçıydı. Birkez karar verildi mi, onun sonuna kadar yapacağına güvenerek bakabilirdin. Niçim tutsak düştüğünde; önderimizden aldığı geleneği; verilmiş kolektif sözü yerine getirdi; sır vermedi düşmana. Zindanların direnişçi Nergiz'i. Ölüm Orucu'nun zafere yürüten militanıydı o.

Alnındaki damar kalınca dışarı vurmuştu kendini. Avurtları çökmüş, "kemiğine yapışan deri" görüntüsünün aksine gözleri açık ve mutlu. Çiçek bahçesine dönüştürdük alnını yoldaşın. Her öpüş bir çiçek açtırdı alnında. Mağrur ve gururlu duruşlarına denk duruşlarla vardık yanına ve incitmeye özen göstererek öptük alnından. Damarı

sonra kendime geldiğimde sırtüstü sürünmeye çalıştım. Yanımdaki insanların da yardımıyla, ara koridora yaklaştım.

Birkaç arkadaş kurşunlara karşın fırlayıp hızla çekti. Nergiz'de vardı orada. Yarı baygın ve bayılıp ayılmalar arasında tanık olduklarımız şunlardı: Kafamın arkasından almıştım kurşunu. Kan akıyordu. Nergiz başımı kucığına aldı. Yan çevirdi. Nazife (hemşire bir arkadaşımız) sanırım diğer yaralılarla uğraşırken Nergiz'e seslendi. "Yara bölgesindeki saçları kes"... Nergiz makas istedi. Bu arada "koca çınara küçücük bir kurşun ne yapar ki sana" gibi esprilerde yapıyor, beni ayık tutmak istiyordu. O an, sesinden moral verme çabasından, taşıdığı sorumluluktan, onun ne zor durumda olduğunu, yüreğinin nasıl eridiğini ve açıklığı, Nergiz'in nasıl dayandığını düşündüm. Hissettim. Elleri titriyordu. Sanki fazla saç kesmemek için çabalıyordu. Et parçalanmış olmalı ki saçın dibini bulamıyor, akan kan içinde yaranın etrafını arıyordu. Sanırım yine bayıldım. Anımsadığımda, yine Nergiz, bu kez dikiyordu. Nazife'nin sesi geldi yine: "Haydi Nergiz daha dikemedin mi?" Nergiz'in sesinden kuyunun derinliğinde iğne arayan birini hissettim. "Parçaları tam bulamıyorum. Dağılmış..." Uğraşıyordu. Bir parçadan geçiriyordu iğneyi, çekiyordu. Ama kopuyordu et... Yine hatırlamıyorum. Son hissettiğim Nergiz'in burnundan alıp verdiği nefesin, kulaklarımdaki sıcaklığıydı. Sanırım iki gün geçmiş o arada. Uyandırıp ayılıp konuşmuşlar ama hiçbirini hatırlamıyorum. Ayıldığımda yine başucumdaydı Nergiz. Sonra Serdar'ın parçalanmış elini sarıyorlardı yanı başımda. Kan topuzu olmuş sargılardan sızıyordu kan. Kan kaybediyordu sürekli... Nazife, Melek ve Nergiz yoğun çaba harcıyordu. Tansiyon aletinin kolu havayla sıkıştırılan kısmını, bileğe uygulayıp kanı durdurmaya çabaladılar, olmadı. Bu uygulamanın korkunç sancısıyla Serdar'ın kenetlenen dişleri, Nergiz'in gözlerinde damlalara dönüşüyordu. Çaresiz bir bekleyişin, çok sevdiği canının başu-

bir ip olmuş da, öpücüklerimizle bıraktığımız çiçeklere dal olmuş gibiydi.

"Biz kazanacağız"ın sembolüydü o an Nergiz gözümde, gözümüzde.

Direnişine yararlı bir tören düzenledik herşeye rağmen. Düşmanın tüm engellemelerine, tehdit ve baskısına karşın; halkımız sahip çıktı Nergiz'ine. Slogan ve marşlarla uğurladık onu son yolculuğuna. Abisinin, yoldaşının vasiyetini yerine getirmek için çağırıldığında ve son defa alnından üç kez öptüğünde yoldaş artık toprağın bağrına tohum diye salmak üzereydik...

Ne bereketli tohumlardık öyle! Ve ne bereketli toprağımız vardı: daha mezarlık çıkışında; gencecik çocukların/çocuklarımızın zafer işaretleri, bu "yitim"lerin yitim değil, özgür geleceğimizin tuğla taşları olduğunu da gösteriyordu.

Ne olursa olsun; binlerce şehit pahasına, faşizm kaybedecek, proletarya ve emekçi halk zafer kazanacak. Biz kazanacağız!

cunda hiçbirşey yapamamanın, acısına merhem olamamanın yürek acısını yaşıyordu. Ona moral

veriyor, kulağına bir şey fısıldıyor, saçlarını yüzünü okşuyordu. Ben de, o dayanılmaz baş ağrısı, göz kaymaları ve yarım aklımla şimdi anımsadığım şakalarla Serdar'ın dikkatini dağıtma çabalarına ortak oluyordum. Sonunda, sargıları söküp dikebildiklerinde, ana damarları dikme kararı aldılar. Melek ve Nazife hazırlıkları yaptılar. Nergiz sürekli olarak Serdar'la konuşuyor, dikkatini sancıdan uzaklaştırmaya çalışıyordu. Gazdan ve kaç gündür uykusuzluğundan yıprattığı, göz kenarlarının morluklarındaki halkalardan yorgun ve bitkin olması gereken bu üç kadın, yaşam üretmenin sorumluluğuyla kollarını sıvadılar. Ana damarlar bulundu önce, düğümle dikiş atıldı. Üç parmak yoktu. Yarım el, kanlı ve siyahtı. Kan topu olmuş kan fışkıyordu. Yanımda, büyümüş gözleriyle bu yaşama ilk kez tanık olan, genç bir kadın, kan fışkıran bu ele bakarak çakılıp kalmıştı... "Bakma" dedim. "Bakma yaşamın boyunca silinmez bu görüntü beyninden." Başını önüne eğdi. Hiçkırıyordu. Nergiz'e döndüm yeniden. Nazife ve Melek alıştı belki. Buna benzer pek çok şey görmüş olabiliirdi. Ama Nergiz. Hele o bildiğimiz Nergiz; birimiz gripten yatağa düşse koşup gelen, bir çiçek, bir kart hazırlayıp başucumuza koyan, herkesin sağlığıyla tek tek ilgilenen, birini canı sıkın görse yanında bitiveren, okuduğu şiirle duyulanıp sesi titreyen Nergiz, en sevdiği insanın kopan eline nasıl bakıyordu. Nasıl, o kanın üzerinden koparılan parçalara bakabiliyordu. İnanamıyordum. Bu denli güçlü olunabilir miydi? Sorumluluk insanı anında bilge yapar, doğrudur da, bu incecik dal gibi, duyguları aynı incelikteki bir kadın. Nasıl yapabiliirdi? Sonraları anlıyorum. Asla ve asla o an çektiği acıyı, yüreğine damlayan acıları hiçbirimiz hissetmeyecekti. Onu, o yaşamıştı ve yüreğinde saklamıştı. Sonra yazdığı mektupta sanırım: "Keşke anlatabilseydim" dediği buydu. Tamamını belki anlamadık, anlayamadık Sevgili yoldaşlarına sevdiğilerine bu denli bağlı, üzerine titreyen Nergiz. Ama neler yaşadığına tanık olduk. Ve o yüreğe... (Daha fazlasını yazamayacağım anacağım)

Can anam, onu anlatmadım, sen daha iyi tanıyorsun. Paylaşmalarımızı bilersen istedim. Ve onu ayrıca anlatacağım. Güneşi zaptetme kararlılığından öğrendiğimiz o yüce değerleriyle... Böyle bir değer annesi olarak seninle her zaman gurur duyduk... Yüreğinden, acıdan sevginden öpüyorum.

Muzaffer Öztürk
Edirne F Tipi Hapishanesi

Marksizm-Leninizm-Maoizmin ülke topraklarında var olmasının adı, Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya 28 yıl önce Diyarbakır işkencehanelerinde kurşuna dizilerek katledildi

İşçi sınıfı ve emekçi halkımızın ölümsüz önderi Kaypakkaya'yı hesap sorma bilinciyle anıyoruz

Bugün senin doğum günün
Seni kurşuna dizilenlerin
Senin öldüğünü sandıkları
Oysa
Senin doğduğun gün
Varsın
Öldü desinler senin için.
Kına yakınsınlar
Eylensinler gönüllerince
Zafer naraları atsınlar
Boşuna
Bugün senin doğduğun gün.
18 Mayıs
Ve sen
Bizimlesin yoldaş
Munzur'un karlarında
Kaşgar'ın yağmurlarında
Dökülen her damla kanımızda
Önümüzde yürüyorsun
Zafer yolunda
Bugün
Celladın uykusundan
Korkuyla
Kanlar içinde uyandırdığı gün.
Seni öldürdüklerini sandıkları
Oysa ölümsüzleştirdiğin gün
18 MAYIS

Güneşin sofrasına oturmasının 28. yıldönümünde işçi sınıfı ve emekçi halkımızın ölümsüz önderi İbrahim Kaypakkaya'yı kavgamızın kızıl coşkunluğuyla anarken, bu yazımızda geçtiğimiz tarihsel öneme sahip dönem açısından Kaypakkaya'yı anmanın ne anlama geldiğini ve biz ardıllarına ne tür görev ve sorumluluklar yüklediğinin üzerinde duracağız.

Öncelikle tarihsel öneme sahip bir dönüm noktasından geçtiğimiz bilinciyle hareket ettiğimizde ülkemizde gelişmekte olan sınıf mücadelesine müdahale etme noktasında Kaypakkaya'nın ortaya koyduğu politik hattın gelinen aşamada daha da hayati bir önem kazandığını görmekteyiz. Emperyalizmin özellikle 1970'li yılların başında girdiği ekonomik ve sosyal krizi bertaraf etmek amacıyla ortaya sunduğu neo-liberal politikalar çerçevesinde başlattığı saldırı dalgası, 1990'ların başında Rus Sosyal Emperyalizminin çökmesiyle daha da boyutlanmış "Yeni Dünya Düzeni" ve "Küreselleşme" aldatmacası ile geniş halk yığınları ideolojik, politik ve kültürel olarak olumsuz yönden etkilenmiştir. Emperyalizmin ideolojik uzmanları; sosyalist maske takmış revizyonist-burjuva iktidarların çöküşünü "Sosyalizm öldü", "Sınıf Savaşları sona erdi" yalanlarıyla piyasaya sürmeye çalıştılar ve bunda da önemli mesafeler kattılar.

Bütün bu gelişmeler ülkemizde yansımalarını bulmuş, 12 Eylül Askeri Faşist darbesinin baskı altında tuttuğu halk kitleleri, bu emperyalist politikalarından da

önemli oranda etkilenmişlerdir. Hatta yalnız geniş halk yığınları değil, geçmişte devrimci saflarda yer alan birçok kişi ve kurum emperyalizmin ideolojik bombardımanı altında kalarak sınıf mücadelesi arenasından çekilmek zorunda kalmışlardır. Bu gelişmeler ışığında İ. Kaypakkaya çizgisinde ısrar ederek ülke ve dünyada cereyan eden olayları etraflı bir şekilde değerlendirip sınıf savaşımını tüm zorluklara karşı sürdürmekte sebat eden MLM güçlerin varlığını zeminini '72'de önder yoldaşımız tarafından ortaya konulan ideolojik, politik, örgütsel hatla açıklamak mümkündür.

12 Eylül'ün karanlık dönemlerinde olumsuz koşullara rağmen İ.K. çizgisinde ısrar ederek süreci tersine çevirmeye çalışan MLM güçler geçtiğimiz tarihsel süreçte de bu çizgiye daha sıkı tutunarak emperyalizmin ve uşaklarının topyekün olarak başlattıkları saldırılarını püskürtmeye çalışmaktadır. MLM'lere bu gücü veren esas olgu 1972'de Komünist Önder Kaypakkaya tarafından startı verilen kızıl güzergahtır.

MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM'İN KİTLELERİN ELİNE SİLAH OLARAK SUNULMASI

Dünya Proletaryasının öğretmenlerinden ve Büyük Proleter Kültür Devriminin mimarı Başkan Mao; "Eğer ideolojik, siyasi, örgütsel hattın doğruysa herşeyi kazanırsın" belirlemesinde bulunarak en elverişsiz ve olanaksızlar içerisinde dahi siyasi ve ideolojik çizginin doğru olmasının önemine vurgu yapıyordu. Şimdilerde 30 yıldır ısrarla sürdürdüğümüz siyasi çizgiyi kiskançlıkla korumanın yanısıra daha da derinleşmek ve kitlelerin içerisinde yayarak maddi bir güce dönüştürmekle yükümlü olan biz ardılların bu sorumluluğu layıkıyla yerine getirmek için daha hızlı ve kararlı adımlar atmamız gerekliliği üzerinde durmaya bile gerek görmüyoruz. Evet, **18 Mayıs'ı anmak ve önder yoldaşımıza layık Partizanlar olmak ideolojik ve siyasi olarak yetkinleşmek ve örgütsel olarak derinleşmekten geçiyor.** Başkan Mao'nun "siyasi çizginin doğruluğu" tesbitinin öneminin yanısıra esasta bu siyasi çizginin kitlelerin elinde bir silaha dönüşmesi noktasındaki ısrarın çok büyük öneme sahip olduğunu kavramak gerekiyor.

Önder yoldaşımızı '68 gençliğinin diğer devrimci önderlerinden ayıran ve onu "komünist" kılan en önemli özelliklerinden birisinin siyaseti kitlelerin eline bir silah olarak sunması, onların önce öğrencisi, sonra da öğretmeni olmasından kaynaklanmaktadır.

Önder yoldaşımız; kitlelerin içerisinde yer alarak onların taleplerini, özleme-

lerini, sorunlarını incelemiş, sabırla onları dinleyerek gerekli dersleri çıkarmış, onların dağınık ve karmaşık olan düşüncelerini toplayıp yorumlamaya çalışmış ve sonuçta bütünlüklü bir senteze vararak ideolojik ve siyasi düşüncelerini sistemleştirerek tekrar kitlelere sunmaya çalışmıştır. "Devrim kitlelerin eseri" anlayışı önderimizde ete kemiğe bürünmüş ve kitlelerin kahredici gücünün herşeye muktedir olacağı düşüncesi ön plana çıkmıştır.

Öyle ki yoldaşın bu yöndeki "Devrim, çok iyi hazırlanmayı gerektiren, büyük özveriler isteyen ciddi bir iştir. Eğer bir komünist hareketin taşıması gereken niteliklere sahip olur ve bunları sürekli olarak korursak, hareketimizin hızla büyüyüp gelişeceğine, halk kitleleri içerisinde dal budak salıp kökleşeceğine derinden inanıyoruz. Çünkü halk tava gelmiş toprak gibidir, bizler de sağlam ve yeşermeye hazır tohumlar olmalıyız" belirlemesi geçtiğimiz süreç açısından belki de yacıklılığını en fazla hissettiren bir durum arz ediyor. Zira; emperyalizmin

dahalelerde bulunmak İ.K'yı kavramak ve bu anlamda layıkıyla anmak demektir. Bazen önderimizi dar ve sığ bir bakış açısıyla anarak görevimizi yerine getirmiş sayıyoruz kendimizi. Onun yalnızca "ser verip sır vermeyen" bir direniş önderi olarak ele alınması, tanıtılması ve sadece bu yönünün ön plana çıkarılması büyük bir eksiklik olarak ele alınmalıdır. Önderimizin belirleyici yanı düşman karşısındaki başeğmez tutumu değil, altıncağı yaratacak ideolojik, politik ve örgütsel olarak ortaya koyduğu ve iktidara kilitlenen ve iktidarı alacak olan siyasi çizgisidir. Onu düşman karşısında "başeğmez" kılan da budur. Biz ardıllarının üzerinde titremesi gereken ve bütün benliğimizde cisimleştirerek pratiğe uygulayacağımız ve kitlelerle kaynaşarak onların eline silah olarak sunacağımız şey, bu siyasi çizgi ve ortaya konulan iktidar programıdır. Bunu kavramadan değil 18 Mayıs'ı ve önderimizi anmak; ondan ve onun düşüncelerinden giderek uzaklaşmak tehlikesi söz konusudur.

ve işbirlikçi yerli uşaklarının ekonomik, politik, kültürel, askeri vs. saldırılarının yoğunlaştığı ve buna karşın kitlelerin tepkilerinin artmaya başladığı bir süreçten geçiyoruz. Kitlelerin kendiliğinden hareketliliğinin sonucu olarak alanlara daha istekli çıkmaya başladıkları bir dönemde kitlelerle içiçe geçmek ve onların sorunlarıyla bütünleşerek devrimci mü-

18 Mayıs'ı anmak üzere olduğumuz bugünlerde önder yoldaşımızın '72'de ortaya koyduğu politik hattın geçen 30 yıla yakın bir süreçte pratik tarafından doğrulandığını ifade edersek; biz ardıllarının ne kadar şanslı bir mirasa sahip olduğu ve İbrahim yoldaş gibi bir öndere sahip olmanın çok büyük bir ayrıcalık taşıdığını rahatlıkla görebiliriz.

İbrahim Kaypakkaya'nın 28. Ölüm yılında onu anmak ve yaşamlastırmak:

Osmanlı tarihi arşivlerini karıştırırken gözüm birden Osmanlı Feodal beyi Sokullu Mehmet Paşaya(!) takılıyor. Konu bir tartışma, Venedik'lerin elinde bulunan Kıbrıs'ı büyük bir kuşatma sonucunda alan Osmanlılar, daha sonra bunun acısına katlanacaklardır. Peşisıra Venedik'ler, İnebahtıda Osmanlı Filolarını yakarlar. Uluç Ali Paşa komutasındaki bir teknil filosu dışında kurtulan olmamıştır. Daha sonra Sokullu teknil filolarına önem verir ve tekrar böyle bir olayın vuku bulmasını engellemeye çalışır. Venediklerde, elçilerini barış yapmak için İstanbul'a gönderirler. Elçi Sokullu'yla görüşür. Sokullu elçiye "Biz sizden Kıbrıs'ı alarak kolunuzun birini kestik, siz bize İnebahtı da zarar vererek bizim sakalımızı tıraş ettiniz. Sizin kolunuz yerine gelmez ama, bizim sakalımız eskisinden daha gür çıkar" demiştir.

Faşist TC devleti; Venedik'lerin Osmanlıya uyguladığını, Diyarbakır zindanında Kaypakkaya'ya uygulamaya kalktı ve onu katlederek çözümün biteceğini zannetti. Ama yanıldı. Çünkü onların ata dedelerinin yıllar önce yaptığını bugün biz onlara yapıyoruz, bizim sakalımız daha gür ve bilimsel uzuyor. Çünkü sakalımızın gücü MLM bilimi. Tabi ki daha güçlü kök salıp boy atacak. Onlar, onu katlettiğinde, artık her şeyin bitmediği çoktan anlaşılıyordu.

Önce zulmü reva gören gericiler çoktan yanılmışlardı. Çünkü Kaypakkaya, öyle bir politik ve ideolojik ön görüye sahipti ki gelecektekiler onun bilimsel ön görüşüyle beslenmeye devam ettiler. Bunun adı bedel ödemek olsa bile, ondan sonra mücadelenin akışında 400'den fazla kadro, üye ve sempatan faşist diktatörlüğün boy hedefi olmasına rağmen yine de çılgınlığın yüzüne şiddetle tükürdü. Ve her geçen saatte daha da gür, daha da cesur çıkılması bilinildi.

*Zulmü reva görenlere İ. Kaypakkaya şöyle diyordu:

Zulüm nedir? Zulüm gericilerin, yani bugünkü egemen sınıfların, halk sınıflarına uyguladığı baskı ve zorbalıktır. Gericiler şiddettir. Gericiler sınıflar bu şiddete ve zorbalığa, sömürülerini sür-

dürmek için başvururlar. Bu bakımdan onların halk sınıflarına uyguladığı şiddet, aynı zamanda haksızdır.

Bu haksız ve gerici şiddet

neyle uygulanıyor?

Egemen sınıfların koruyuculuğunu (sürekli) meslek edinmiş orduyla, Polis örgütüyle, hapishanelerle vs.

Bilindiği gibi egemen sınıflar halka karşı sürekli iki silah uygulaya gelmişlerdir. "Cellat ve papaz" (İK Toplu eserler sayfa 420)

Bu uzun anektotdan sonra Kaypakkaya'nın ne kadar bilimsel gerçeğe uygun ve sağlam temeller üzerinde ilerlediğini görüyoruz. Bu cümleler onun bilge ve aydın yönünden ziyade devrimci komünist duruşunun açık bir ifadesidir. Bugün sistemin bütün yönleriyle topluma dayatmaya çalıştığı, topyekün tasfiye sürecinin ve devrimci-komünistlerin F tipiyle yok edilmeye çalışıldığı bu günleri İ. Kaypakkaya yılar

önce zaten görüp, kavgaya aktarmıştı. Bugünü, dünden bağımsız düşünenler ham hayaller kuranlardır. Bu

arenadan çıkmak, Onu yaşamlastırmak, belleğimizdeki silahı, pratik mücadeleye aktarmakla mümkün olan bir şeydir. Bu silah 21. yy'da emperyalizmin feodalizmin ve komprador kapitalizmin ardamarını çatlatan silahtır. Bu silaha Proletarya Partisinin ve geniş halk yığınlarının eseri olacaktır. Buysa enternasyonal Proletaryanın yaratılmasının objektif koşulunun yaratımsal ve özdeksel bir ifadesidir. İ. Kaypakkaya ve Proletarya Partisi bize sadece silah taşınmasını ve sıklığını değil her türlü mekanizmasının sökülüp, takılmasını ve tamerini öğretiyor. İ. Kaypakkaya ve Partinin bilimsel doktrininden yararlanmak isteyenler ancak bunalım denizinde kulaç atarlar. Bu bilimsel doktrinden kaçanlar ise kavganın en sıcak alanında kavgaya sırt dönmüşlerdir.

Biz onu duygusal olarak yaşamlastırmaktan çok yönelimini ve gelişimini, toplumun mekanizmasına uygulamak ve adımlarımızı buna göre ayarlamak ve bilimselliğe sıkı sıkıya sarılarak olacağına inanıyoruz. "Kendini, doğru zordur, zor elde edilmez, ona ulaşılır" mantığıyla yürütebildiğimiz ve onun bilimsel doğrularını ivedi bir şekilde hayata geçirerek kavuşacağımıza inanmalıyız. Onun istediği-yaşantısının kısa

ama zorlu- toprağa atılan kıvılcımın ateşe daha sonra da yangına dönüşmesidir. Bunu ancak Proletarya Partisi yapar. Bunu bilip buna inanmalıyız. Çünkü biz bilimsel doğruyuz. O, bu bilimsel doğruyu başta 90 gün direndiği ve suskunluğunu yüzüne tükürdüğü celledina yaptı. Bu istenç bugüne kadar zihinlerde yaşıyorsa; kalıcı, şekil verici bilgi, pratik dağarcığının bir ifadesidir. Şan olsun ki bu bilge evre bizi bu günlere getirdi ve beynimizdeki volkanların lava dönüşmesini sağladı. Toprağa düşen bu tohum mutlaka filizlenip meyve verecektir. Bundan çekinenler korkanlar olacaktır. Tekrar geri dönüp onun ışıklı yolunu kavrayanlar en ateşli motor güç haline dönüşeceklerdir. Biz bundan korkmuyoruz, tam tersine iki çizgi mücadelesinin gereklerini yerine getirdiğimiz için, bizim gücümüz daha çok belleklerde kalıcı etki yaratacaktır. Nazım Hikmet'in deyimiyle "tavşan korktuğu için kaçmaz, kaçıdığı için korkar" Biz bilimden- eleştiriden- demokratik merkezîyetçilikten hiç bir zaman kaçmadık ve buna karşı çıkanlara-sağ sapma, sol sapma'ya karşı net duruş sergiledik ve sergileyeceğiz. Bıçağı, kınından çekmeye cesaret edemeyenler kendi gerçeklerinden ve çirkefliklerinden kaçanlardır. Onun ışıklı yolu bize "Statükoculuğa, dogmatizmi, sekterizmi" vb. burjuva hastalıklara karşı mücadeleyi öğretti. Bizim önümüzde tabular değil, güç aldığımız bilimsel doğrular ışıktır. Yarına yön verenler ve onu değiştirenler proletarya önderliğinde: "Partiyi, orduyu, birleşik cepheyi" geliştirmeye mükelleftir. Bizler onun ışıklı yoluyla güçleneceğiz ve "Feodalizmin, komprador kapitalizmi, emperyalizmin" korkulu rüyası; halkların ise "ÖZGÜR GELECEĞİ" olacağız. Bundan korkanlar yok olmaya mahkumdur. Ve son sözü Mehmet Demirdağ yoldaş söylesin: "... durum iyidir, çünkü bize ışık tutan teorimiz ve stratejimiz den güç olarak tüm bu yetmezliklerimizi aşacağımızı biliyoruz"... Durum iyidir, çünkü; çözümsüzlüğün değil, çözümün, dağılmanın değil birleşmenin, karamsarlığın değil umudun yolundayız".

Çünkü biz MLM biliminden güç alıyoruz.

Önder yoldaşımızın Kemalizm, ulusal sorun, sosyo-ekonomik yapı, devrimin yolu ve niteliği vs. temel konularda ortaya koyduğu düşünceler pratik süreç tarafından defalarca doğrulanmış ve doğrulanmaya da devam etmektedir. 30 yıl önce ortaya konulan düşüncelerin pratik tarafından doğrulanmasına karşın halk kitleleri içerisinde istenilen düzeyde maddi güce dönüşmediği ve büyük oranda çekim merkezi yaratmadığı dillendirilmekte ya da neden böylesi bir ideolojik, politik hattın doğruluğuna rağmen örgütsel bazda buna denk düşecek bir güce ulaşamadığı sorulabilir. Her doğru düşünce ve politik çizginin hemen zafere ulaşabileceği yanılığını bir yana bırakırsak, doğru düşüncelerin ve çizginin yeterince kavranmadığı ve bilince çıkartılıp

beyinlerde cisimleştirilmediği ve yaşam tarzı haline getirilmediği koşullarda, o düşüncelerin ve politik çizginin önemli bir çekim merkezi olması ve iktidara taşınması olanaksız hale gelir. Evet; bizler partizan neferleri ve kadroları olarak 18 Mayıs'ı anarken esasta kendimize yönelmemiz gereken soru budur. İ. Kaypakkaya'nın ideolojik, politik hattını ne kadar içselleştirip, beynimizde iktidara taşıyarak yaşam biçimi haline getirdik. Sorulması gereken ve yanıt verilmesi zorunlu olan soru budur. Böyle sorgulanmıyorsa, sadece ideolojik, politik doğruluğun denek taşı olarak örgütsel gücün bulunduğu boyut ele alınıyorsa burada namuslu bir sorgulama yoktur ve böyle davrananların İ. Kaypakkaya'ya layık olması da beklenemez. Ideolojik, politik hattı ye-

terince kavramayan, yüreğinde ve bilincinde bu hattı iktidara taşımaya çalışmayan her partizanın hayıflanmaya hakkı yoktur. Zira; öncelikle kendisinin kavraması ve pratiğe uygulanarak derinleştirilmesi gereken sorumluluk ve görev bilincini başkalarından beklemek yanlış olacaktır gibi böyle bir bakış açısının İ. Kaypakkaya'yı savunmakla uzaktan yakından bir ilgisinin olamayacağı da açıktır.

18 Mayıs'ı bir kez daha kavga andımızla ve düşmana olan yoğun kinimizle anarken 30 yıldır nice can ve kan pahasına yaratılan değerlere layık olmak ve önder yoldaşımızın politik çizgisini iktidara taşımak amacıyla tüm gücümüzle görev ve sorumluluklarımızı dört elle sarıyalım.

16. madde üzerinde bir oyun daha; izin vermeyelim!

Swissotel baskınları daha önce Avrasya feribotunu kaçırmışlardı. Daha beş yıl önceydi. Sonra aradan bir yıl geçmedi ki; eylemciler konuldıkları yarı-açık hapisanelerden, tesadüfen(!) aynı gün kaçtılar. Şimdi de yeni bir eylemle sahneler.

Gemi kaçırmanın "terör eylemi" olmadığı kanaatine varan devlet, eylemcileri bir süreliğine misafir ederek ağırladı.

Şimdi de; 13 kişiyle ve silahlı olarak otel basmanın "terör olmadığı"ni öğrenmiş olduk. Eylemciler büyük bir itina ve hürmetle "teslim alınıp" hapishaneye kondular. Fakat yaptıkları devlet nezdinde "terörist bir eylem" olmadığı için "Terörle Mücadele Yasası" (TMY)'den yargılanmayacak ve dolayısıyla da TMY'nin 16. maddesinde belirtilen koşullarda yani hücrelerde tutulmayacaklar.

Çünkü işin gerçeği şudur ki; onların "işlah" edilmelerine gerek yoktur! Ve çünkü onlar devletin zaten işlah edilmiş elemanları, piyonlarıdır!

Çünkü devlete göre "terör" ve "terörist"; ne tür olursa olsun, sömürücü egemen sınıfların yani kendi hizmetlerinde olan eylemler değil, aleyhine olan eylemlerdir! Eyleme bakışı, sınıfın çıkarına göredir.

Sözlüklerde ne yazdığına bakmanın hiç gereği yok: **sınıflı toplum-larda herşey, karşıt sınıflardan birinin hizmetindedir.** Bu gerçeği kabul etmek zorundayız. Dolayısıyla her eylem yaklaşım da sınıfsaldır. Sömürüculere göre, kendilerine hizmet eden eylem iyidir; ezilenlere göre de, ezilenlerin haklarını savunan eylem iyidir.

Ne demişti egemen sınıf sözcüleri, devrimci-komünist tutsakları hücrelere atma gerekçelerini açıklarken: **"orada (yani koşullarda) tabi tutulan eğitim sonucu, afiş asan genç militan çıkıyor"**. Bu "genç"in "militan çıkması" için ne yapmak gerekiyordu? "Genç"leri yanyana getirmemek, birbirinden yalıtımak ve hücrelerde ağır şartlarda cezalandırarak acı çektirip hem yaptığınan pişman etmek hem de davasından vazgeçirmek!

Kimileri; afiş asmanın; protesto yürüyüşü yapmanın, basın açıklaması, grev, vb. yapmanın "terör" sayılmamasıyla sorunun çözüleceğini düşünebilir, düşünüyor da. Butür sosdemokratlara (düzenin sosu görevini görüyorlar) göre; **fikrin yaşama geçmesi için örgütlenmek, mücadele etmek, iktidarı değiştirmeyi hedeflemek "terör suçu" olarak kalabilir ama fikir açıklamak (yaşama geçirilmeyecek fikri insan niye oluşturacaksa!) suç olmamalı.** Böylelikle de kimin "terörist" olduğu açığa çıkar. Zaten Avrupa'da yapıldığı gibi, "marjinal" kalmış bu gruplar da tecrit edilebilir... Yani bunlar; bir yarıyla demokratik bir hakkı savunuyor durumdırlar, ancak sorunun iktidar sorunu olduğunu gizlemekte ve sömürücü-baskı-

cı sistemin kökten değiştirilmesine karşı durmaktadırlar. Deyim uygunsu; "bataklık kalsın, sıvrisinekler olmasın" demektedirler.

Şunu açıkça belirtmek gerekir ki; özgürlüğün de baskının da temelinde sınıfsal çıkar ve iktidar sorunu vardır. Azınlığın sömürücü iktidarı açıktır ki, ancak kitleler üzerinde resmi-sivil devlet terörü estirilerek sürdürülebilir. Ezilenlerin iktidarı da ancak ezilenlerin özgürlüğü garanti edilerek oluşturulabilir ve sürdürülebilir.

Özcesi, vurgulamak istediğimiz şudur ki; herşey sınıfsaldır ve önünde-sonunda **iktidar sorununa** dayanır.

Faşist TC, devleti sözcülerinin sorunlara **çifte standart** yaklaşımlarının nedeni de budur. Sömürücülerin çıkarını bu kadar açıktan, bariz, pervasız olarak savunmaları ve uygulamalarının nedeni ise; ezilenlerin ağır bir korku ve uyku halinde oluşlarıdır.

Uyanmak zorundayız.

Devlet 1991 yılında; "şartlı tahliye" yoluyla tutsakları salıverirken; bir yan-

"Hukuk normları"nda bile tutarsızlık

"Topluma kazandırma"nın, sömürücü sistemin istediği kişiliğe dönüştürmek olduğunu tekrar etmeye bile gerek yoktur. 16. madde değişikliğinin bu "dönüştürme"ye hizmet etmek için yapıldığı ama "uluslararası hukuk normları"na uymak adı altında kamuşle edildiğine işaret etmiştik.

16. madde değişikliğinin tartışıldığı meclis oturumunda gündeme gelen tutuklu-hükümlü ayrımı konusundaki görmezden gelen tutumuyla hükümet/devlet gerçek amacının hiç te "hukuk normları"na uymak olmadığını bir kez daha gösterdi.

Tutuklu, henüz sanıktır ve bir kimse, "mahkeme kararıyla kesinleşene kadar suçlu değildir/masumdur". Bu anlamıyla "suçlu"ya yapılacak uygulamaya tutuklular tabi tutulamazlar. Tutuklu henüz sanıktır; ceza alabileceği gibi beraat de edebilir. Statüsü budur.

Ancak TMY'nin 16. maddesi tartışmalarında bu durum bilerek görmezden gelinmiş; açık, net "hukuk normları"na karşın bu yasa hem tutuklulara hem de hükümlülere uygulanmak üzere onaylanmıştır.

Çünkü; faşizme karşı çıkmak ve onurlu, bağımsız, özgür bir yaşamı savunmak, emperyalistler ve patron-ağalar nezdinde en ağır suçtur.

dan toplumda "af" havası yaratıp gevşetme ama arkasına gizlenerek daha ağır müeyyideler getirme yoluna başvurdu. Çıkanlar, "aynı şeyi" yaptıklarında infazları yanacak, daha ağır cezalara çarptırılacaklardı. Sırtlarına bir yumurta küfesi koyarak onları teslim almaya çalıştı. Topluma ağır ceza tehditleriyle korku saldı ve F tipi hücre zindanlarının hazırlığına girişti. Felsefesi şuydu; içeriye sempatan giren militan çıkıyor! Bunu engellemenin yolu da izolasyon ve tretman dayatma!

Fakat, "uluslararası hukuk" normlarına göre; "cezanın amacı topluma kazandırma" (Türkçesi, Swissotel baskınları haline getirmek, ülkücü faşist çeteler haline getirmek, YÖK'çü, özelleştirme vb. yapmak) demek olan ikiyüzlülüğü bile dikkate almayan bir katılıkta yapmışlardı yasayı. Tretmana olumlu yanıt verenlere bile katı izolasyon devam edecekti.

Demekki yasa koyucular; savaşa giren bir ordunun, alacağı esirlere nasıl davranacağı konusunda bir hazırlık yapmayışının anlamının, "esir alma öldür" olduğu gibi bir **iç karara** sahiptiler.

Fakat F tipi hücrelere ve izolasyona karşı başta tutsaklar, yakınları ve devrimciler olmak üzere toplumun geniş kesimlerinden gelen tepkiler üzerine bu "açık"larını kapatma yoluna gittiler.

man"a olumlu yanıt vermek **koşulu** arandığından; uygulamada idarenin keyfince bunları belirlemesi devam ettiği için, verildiği söylenen bu "hak"kın HAK olmadığı, bir **dayatma** olduğu ortadadır. Bu yaklaşım, 19 Aralık katliamının "hayata dönüş" tezi gibi iğrenç ve kahpecedir. Öldürerek "hayata döndürme", işkence etmek için "ortak kullanım alanı"na çıkartma... TC faşizminin bildik ikiyüzlü yaklaşımlarından birisiyle daha karşı karşıyayız. Bu oyunlardan, tutsakları kaletmekten ve sakat bırakmaktan vazgeçilmeli. 16. madde tamamen kaldırılmalıdır.

Bunu hep yapıyorlar:

Bunlar; 17 Ağustos depreminin acısını paylaşmak için eylemlerine ara veren ve depremzedelere yardım koşan emekçiler aleyhine; "Mezarda emeklilik" adını verdiğimiz yasanın adına "Sosyal güvenlik" diyerek çıkartmadılar mı? Aynı gece, emperyalizm güdümlü TAHKİM'i onaylamadılar mı?

Bunlar; "Tarım reformu, tarımın yeniden yapılandırılması" adı altında tarımı öldüren yasaları çıkartmadılar mı? İş sahası açacağı, ülkenin kalkınacağı vb. yalanlarla, tütüncülüğü öldüren tütün yasaları; pancar tarımını öldüren şeker yasaları; doğayı öldüren Eurogold'a çalışma hakkı; özelleştirme yasalarını çıkartmadılar mı?

Bankaları tamamen emperyalistlerin denetimine veren bankalar yasasını, TELEKOM yasasını; Bor madenini özelleştirme yasalarını; "iş güvencesi yasası" adı altında işçi haklarını budama yasalarını vb. çıkartmaya çalışıyorlar mı?

Toplumu hücrelere bölmek, birbirinden yalıtımak; herkesi kendi alanında/hücrelerinde zayıf yakalayıp ezmek; özcesi **ezilenlerin birlik ve dayanışmasını engelleyerek onları teslim almak** isteyen ve bu politikasında şu ana kadar önemli kazançlar elde eden TC'nin, 16. madde değişikliğini şu açıdan da anlamak mümkündür; **emekçilerin lehine denilen yasalar ne kadar emekçilerin lehine olmuştur?** Bu soruya dürüstçe yanıt veren en cahil insan bile; TC devletinin manevralarından birisiyle daha karşı karşıya olduğunu anlayacaktır.

Emperyalistlerin isteğiyle "15 günde 15 yasa" çıkartmaya çalışılanlar, sadece aldatıcı rütüş yaptıkları 16. maddeyi "değiştireceğiz" dedikleri tarihten ancak 6 ay sonra gündeme getiriyorlardı. O da tamamen "açık"larını kapatma, nasıl uygulanacağını ayrıntısını yasal hale getirme ve demagojiyle aldatmak içindi. 26 Nisan tarihinde yapılan 16. madde değişikliği tamamen bu niteliktedir. Teslim olanlar ve teslimiyete devam edenler, idarenin belirleyeceği şartlarda ve belirleyeceği sürede yanyana getirilebilir. Yani bu bir anlamda "ödül"dü. Pavlov'un itine verdiği ödül gibi...

16. madde değişikliğinin içeriği ve amacı temel olarak budur.

Fakat kamuoyuna; sanki tecrit ve izolasyonu kaldırıyor gibi bir hava yayarak, tutsakların açlık grevi ve ölüm orucu yapmalarının anlamının kalmadığı düşüncesi pompalanıyor.

"Hak"ı kullanmak için teslim olmak, eğitime-uygulamalara yani "tret-

Hukukçu gözüyle 16. madde değişikliği: HEP AYNI HİKAYE : DEĞİŞEN BİRŞEY YOK

F tipi hapisane ile tecrit ve izolasyon sistemini getiren Terörle Mücadele Yasası'nın 16. maddesi uzun zamandan beri tartışma konusu olmuştur. F tipleri açılmadan önce 16. madde değişikliği gündemdedeydi, gelinen aşamada ÖO eyleminin sonucu olarak toplumun çeşitli kesimlerinden yükselen tepkilerle sıkışan devlet "elinden geleni yapıyor" imajını yaratmak için özünde hiçbir hakkı barındırmayan bu değişikliği yeni bir gelişmeymiş gibi yaptı. Bu tasarıya göre :

"Bu kurumlarda hükümlüler, işledikleri suçlara, kurumdaki davranışlarına, ilgi ve yeteneklerine göre gruplandırılarak güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde, kendileri için hazırlanmış iyileştirme ve eğitim programları çerçevesinde eğitim ve spor meslek kazandırma ve iş yurdu çalışmaları ile diğer sosyal ve kültürel faaliyetlere katılırlar.

Programların süresi ve katılacak hükümlülerin sayısı, her programın özelliği, güvenlik koşulları ve kurumun olanakları dikkate alınarak belirlenir. İyileştirme ve eğitim programlarının amaca aykırı sonuçlar verdiği gözlemlenen hükümlüler yönünden bu uygulamaya son verilebilir veya gerekli değişiklikler yapılabilir. Haklarında kınama dışında disiplin cezası uygulanan hükümlülere bu ceza kaldırılınca kadar açık görüş yaptırılınca kadar açık görüş yaptırılabilir.

Bununla birlikte; kendi yapamadıklarını tutsakların, hem de tutsaklık koşullarında yaptığını da anlayacaktır.

Evet; emperyalizmin ve TC faşizminin saldırısı tüm ezilen kesimlere ve her yönden ve derinliğindedir. **Saldırı topyekündür!**

Emekçilerin örgütsüzlüğü; var olan mesleki vb. örgütlülüklerin zayıflığı, yönetimlerinin yanlış siyasetleri, önemli oranda bu yöneticilerin devletin uzantısı ve yönlendirmesinde hareket etmeleri vb. yüzünden emekçilerin düşer bırakılmaları nedenleriyle sömürücü azınlık iktidarı önemli başarılar elde etti. Fakat devrimci-komünist tutsakları teslim alamadıkları sürece; sempatan

maz."

1) Bir aldatmacadan ibaret olan bu değişiklik özünde "hak" kelimesinin anlamıyla çelişmektedir. TC Anayasa'nın düzenleniş biçiminde de görülen sakat anlayış aynı şekilde bu değişiklik metninde de görülmektedir. Anayasa'da üst fıkrada verilen haklar alt fıkralarda çeşitli şartlara bağlanmaktadır. 16. madde değişikliğinde hak olarak devlet tarafından bahşedilen(!) aslında kişilerin en doğal haklarıdır. Yani bunların tartışılıyor oluşu bile devletin "insan hakları" anlayışının göstergesidir. Kişinin en doğal hakkı olan sosyal yaşam şartlarının sağlanmasının, sosyal ve kültürel faaliyetlere katılmasının devlet tarafından şartlı bir şekilde lütf şeklinde sunulması oldukça trajedi-komik bir olaydır.

2) "Kurumlardaki hükümlüler, işledikleri suçlara, KURUMDAKİ DAVRANIŞLARINA göre gruplandırılarak " maddesi kişileri ayrıştırma kapsamında tecrit içerisinde ayrı bir tecrittir.

3) Devletin iyileştirme programına olumlu yanıt veren tutukluların ortak yaşam alanlarından faydalanacak hükmü "tredman" uygulamasının kişisizleştirme, kimiksizleştirme politikasıdır. Özünde düşünceyi kabul etmeyen, farklılıkları reddeden ve düşünce özgürlüğüne ters düşen bir düzenlemedir. İyileştirme diye sunulan içeriği belirsiz bir şartın nasıl olacağı

giriş militan; kendiliğinden muhalif girişimci muhalif-devrimci çıktıkları sürece ülkenin "dikensiz gül bahçesi" olmadığı, olamayacağı açıktır. Zindanlardaki mücadele halka devrimciliğin, örgütlülüğün, direnmenin ne kadar önemli olduğunu ve zafer kazandığını gösterdiği sürece ve bu tarzın dışarıda örnek alındığı şartlarda egemenlere rahat yüzü yoktur. O yüzden açıkça şunu ilan etmişlerdir: **dışarıyı teslim almanın yolu, içeriği teslim almaktan geçer!**

Emekçiler, saldırının bu kapsamını iyi görmek ve karşı durmak zorundadır.

Hiçbirşey bitmiş değildir.

Parçalanmışlık birliğe; bilinçsizlik

da yine sürpriz değil. Devletin çizdiği sınırlarda düşünen, bu şekilde hareket eden yani, düşünce ve ideallerinden vazgeçen kişiler iyileştirme programına olumlu cevap verenler olarak adlandırılacaklardır. Bu şarta bağlanan bir hak, düşünce ve ideallerinden dolayı mahpus bulunanlar açısından gerçekçi ve uygulanabilir değildir.

4) Metinde geçen "güvenlik açısından tehlike yaratmadığı ölçüde" kıstası soyut, ve ilkel bir kıstastır. Belirtilen kıstasın somut olmaması tümüyle ilgili kurumların yetkililerin takdirine bağlanması sonucunu doğurur. Bu nedenle de bu yetkililer dilettiği şekilde hareket edebilecek ve istedikleri her türlü kısıtlamayı yapma hakları olacaktır. Devlet açısından her şey güvenlik gerekçesiyle engellenebilir duruma getirilebilir. TC devleti açısından "düşünen insan" olmak güvenliği tehlikeye sokmak için yeterlidir. Bu nedenle de düşüncelerinden dolayı hapsedilen insanların her halükarda güvenliği tehdit ettiği gerekçesi ortaya atılabilir. Burada da aynı şekilde kişinin inanç ve ideallerinden vazgeçmesi şartı aranmaktadır. Kişinin inanç ve düşüncelerine müdahale ederek hak tesis etmek ancak bu devletin mantığıyla örtüşebilir. Yine belirtilen şartın objektif olmaması Kişinin siyasi düşüncelerini, inançlarını değiştirmesi koşulunu getiren her türlü düzenleme, iradeye müdahale amacı taşıdığı için başlı başına baskıdır, işkencedir, hak ihlalidir.

5) Bir diğer konu önceden belirlenmiş etkinliklerde bulunma zorunluluğudur. Kütüphane, ışık, spor alanı gibi yerlerde bir araya gelmek, kişiyi özel bir faaliyete mecbur tutan durum nedeniyle, tecriti ortadan kaldırıcı nitelikte değildir. Çünkü kişiler bu alanlarda tek tip hareket tarzına koşullandırılacaklar, görünürde bir araya gelmiş/getirilmiş olacaklar ve serbest bir iletişim ve paylaşım olanağı bulamayacaklardır. Buna "grup içinde tecrit" adı verilmektedir. Kişi-

nin hangi aktiviteyi yapacağını ve birlikte aktiviteye katılacak kişileri seçme, ne zaman ve ne ölçüde hareket edeceğini belirleme haklarının olmadığı bir sosyal etkinlik önceden programlanmış sınırlar içerisinde hareket etme sonucunu doğurur ki bu da tek tip insan yaratma modelinin ürünüdür.

19 Aralık katliamından aylarca önce hazırlanan, bir kaç kelimenin yeri değiştirilerek yeniden gündeme getirilen 3 yasa tasarısından biri olan 16. madde değişikliği sahtekarca ortaya atılan ve kamuoyunu yanıltılmaktan başka bir amacı olmayan bir aldatmacadır. ÖO eyleminde her gelen günün insanların hayatlarını sonlandırmaya gebe olması sonucu toplumun duyarlı kesimlerinin tepkilerinin yanı sıra; TÜSİAD, Turizm Bakanı, Avrupa kamuoyu, devlet destekçiliği ayyuka çıkmış çeşitli köşe yazarlarından dahi çeşitli şekillerde tepkilerin yükselmesiyle sıkışan devletin bu yasa değişikliğini neden şimdi yaptığını anlamak zor değil. Bu devlet sınırları içerisinde yaşayan herkes bilir ki; devlet işine geldiği konuda ve işine geldiği oranda bir gecede birden fazla yasa çıkarabilme çalışkanlığını(!) göstermiştir, gösteriyor. Peki bu değişiklik devlet tarafından sürekli gündeme getirilmesine rağmen neden tam da sıkıştığı zamanda yapılmıştır. Bunun cevabı çok açık; yukarıda da belirttiğimiz gibi "devlet ÖO bitirmek amacıyla elinden geleni yaptı" yalanıyla kamuoyunu aldatmak için.

Açık olan bir şey daha var; mahpuslar canları pahasına da olsa tecritin kaldırılmasını, haberleşme ve iletişim haklarının kısıtlanmamasını vs. kısacası insanca yaşama koşullarının oluşturulması için bir an önce görüşmelerin başlatılmasını talep ediyorlar. Bunu anlamamakta ısrar ederek sahte düzenlemelerle göz boyamaya çalışmak bu koşullarda bize; "ancak bu kadar aymazlık olur" dedirtmekten başka bir işe yaramıyor.

bilince; örgütsüzlük örgütlülüğe ve yenilmişlik zafere dönüştürülebilir. Sendikaların, meslek örgütlerinin başına çöreklenmiş işbirlikçiler def edilip; sınıfın çıkarını savunan devrimci-demokratlar başa geçirilebilir... Faşizm-emperyalizm yenilip, **tam bağımsız Türkiye ve Demokratik Halk İktidarı** gerçek haline getirilebilir. Getirmekten başka şansımız da yoktur. Bunu ya başarmak ya da kölece, onursuzca yaşamak zorundayız.

Yaşamı üreten emekçinin herşeye kadir olduğuna inandığımız ölçüde bunları yapabiliriz. **Bizi zayıf düşüren, örgütsüzlüğümüzdür.** Sınıfımızın ve emekçinin gücünü göremeyişimizdir.

Dolayısıyla da birey olarak bu işlerin altından çıkamayacağımız kaygısıdır. Kavrayışımızı düzeltir ve örgütlenirsek; yaşamı sadece üretmek değil, yön vermek de bizim hakkımızdır. İktidarı almak ve yönetmek de bizim hakkımızdır. Bunun için şu anda; 50'den fazla şehit vermiş ve mutlaka zafer kazanmaya kilitlenmiş olan devrimci-komünist tutsakların direnişi bize örnektir.

Bu mesajı anlamış olmanın ilk adımı ise; tutsaklar üzerinde oynanan oyun ve saldırılara karşı sesimizi daha gür, daha toplu ve faşizmi zorlayacak ciddiyette göstermek olacaktır.

16. madde değişikliği reform değil: Aldatmaca

Süren Ölüm Oruçlarına çözümmüş gibi gösterilen bir 16. Madde değişikliği karmaşası yaşanıyor. "Tutuklu ve hükümlü 16. Maddenin kaldırılmasını istiyorlardı. Kaldırıp, değiştirdik, artık söz onlarda" anlayışı yayılmak isteniyor toplumda. Oysa tutsakların sorunu yasa maddelerinde yapılacak olan göstermelik değişiklikler değil, bu maddenin içerdiği "tecrit" işkencesinin ortadan kaldırılması. Kaldı ki, bu yeni değişiklikle bırakalım düzeltme yapıldığını, eskisine oranla daha zalimane bir düzenleme getiriliyor, "iyileştirme programları", artık iyice teşhir olmuş adıyla "tredman". Yani devlet bir süredir fiiliyatta gerçekleştirmeye çalıştıklarını yasalaştırmış durumda.

Bu konuda ÇHD İstanbul Şube Başkanı Avukat Several Demir ile yaptığımız röportajı okuduğumuzda 16. Madde aldatmacasını daha net kavrayacağımızı düşünüyoruz.

Son günlerde sıkça gündeme gelen Terörle Mücadele Yasasının 16. maddesinin içeriğini anlatır mısınız?

1991'de çıkarılan Terörle Mücadele Yasası'nın 16. maddesi bu kanundan yargılanan tutuklu ve hükümlülerin bu yasaya göre inşa edilen, 1 veya 3 kişilik hücrelerden oluşan cezaevlerinde tutulmasını öngörüyor. Bu amaçla ilk deneme 1991 yılında Eskişehir Cezaevinin açılışıyla gündeme geldi. Ve Ölüm Oruçlarının yaşanmasıyla kapatıldı. 1996'da yine Eskişehir Cezaevine sevkler gerçekleştirildi. Bu da bildiğiniz gibi 12 kişinin ölümü ile sonuçlanan Ölüm Orucu direnişine neden oldu. Bunun arkasından bu cezaevi yine kapatılarak, tutuklular yargılandıkları il ve ilçelere gönderildiler. Ve son olarak yine yasanın bu maddesine göre 2000 yılında bir proje hazırlandı ve F tipi cezaevleri inşa edildi. Çok büyük paralarla, çok büyük ödeneklerle inşa edildi.

- Bu hapishanelerin amacı diğerlerinden farklı olarak nedir?

Bu cezaevlerini 16. madde ile beraber değerlendirmek gerekiyor. Sosyal bir hayat sürdüren tutuklu-

lar ve hükümlüler var cezaevlerinde, siyasi sol tutuklular. Bunlar cezaevlerinde devletin gerçekleştirdiği hak ihlallerine karşı ya da bir takım haklar için direnişler de gerçekleştiriyorlar. Cezaevlerinde bunların tam olarak görüşlerinden arındırılması olanaklı olmuyor devlet açısından. Terörle Mücadele Yasasının amacı da bu çerçevede değerlendirilebilir. Bu amaçla bunları öncelikle kendi görüşlerinden ve birbirlerinden izole araçları olarak inşa edildiler. Ve tutukluları bu alanlarda tecrit ederek hem siyasi kimliklerinden, hem örgütlülüklerinden izole ederek, sistem için artık tehlike olarak görülmemelerini sağlayarak sistem içinde bir noktaya getirilmeleri amaçlandı. Fakat bir yıldır F tiplerinin izolasyon amaçlı oldukları, bütün hak ihlallerinin gerçekleştirildiği, mahpusların izolasyonunu öngören hiçbir projenin kabul edilebilir olmadığını, Türkiye gibi genelinde çok fazla hak ihlallerinin yaşandığı bir ülkede toplu bulunmanın tek başına bir önleyici değil ama bir güvence olarak haklı bir talep olduğu görüldü. Ama 19 Aralık'ta 20 cezaevine bir anda operasyon gerçekleştirildi ve buradaki tutuklular alınarak her çeşit işkence yöntemi uygulanarak hücrelere konuldular. 20 Aralık'ta F tiplerine karşı Ölüm Oruçları başladı, F tipi cezaevlerinin kapatılması talebiyle. O günden itibaren toplam 54 kişi yaşamını yitirdi.

- Kendilerince bu kadar yararlı olan bu maddeyi neden değiştiriyorlar?

16. madde değiştirilerek, İnfaz Hakimliği tasarısı yasalaştırılarak kamuoyuna bir geri adım atılmış gibi imaj veriliyor. Adalet Bakanlığının söylediği gibi bir iyileştirme yapıldı, bundan başka yapacak birşey yok, ortak alanlar da açıldı işte, gibi söylemler kullanmalarını

sağladı. İkinci olarak ortak alanların açılmış olduğu gibi kamuoyunda böyle bir bakışın oluşmasına neden oluyorlar, ama gerçekte durum böyle değil. Cezaevlerindeki de zaten belirtiyorlar, bu değişiklik bizim taleplerimizi karşılamıyor, bizim taleplerimizin tamamen dışında birşey diyorlar.

- Bu değişikliğin içeriği nedir, nasıl değişiklikler getiriyor?

Bu değişiklik kendi başına yeni sorunlar getiriyor, hatta birincisinden de daha kötü hükümler içeriyor. İlk olarak iyileştirme esas haline getiriliyor, bu, önceki yasada yer almıyordu.

- Tredman yani.

Evet, ama bunun adı şimdiki değiştirilmiş halinde 'iyileştirme' olarak geçmiş, tredman kavramı çıkarılarak. 16. maddenin şimdiki yazılış biçimiyle bir kez inisiyatifin tamamen oradaki görevlilere bırakılmış olduğu görülüyor. Görevlilerin kim oldukları ise belirsiz, bu görevlilerin tehlikeli noktalarda ya da güvenlik için risk olarak gördükleri noktalarda görüşleri tamamen kısıtlama yetkileri var. Artı ortak alanlardan yararlanma, görüşler veya birlikte bir sosyal yaşam yaratma hak olarak kabul edilmediği gibi sadece iyileştirmenin aracı olarak görülüyor. Yani iyileştirmenin sağlanması için bu ortak alanların kullanılması gerekiyor. Bir ödül gibi, yani tredmana/iyileştirmeye uyarılarsa bir ödül gibi veriliyor. Bu maddenin yeni yazılış biçimiyle de idarenin hazırlanmış olduğu eğitim ve iyileştirme programına uyduğu çerçevede spor salonlarından, işliklerden, kütüphanelerden yararlanma olanağı olacak.

-Bu iyileştirme programının somut maddeleri var mı yeni biçimde?

Hayır yok, tamamen soyut, idarenin ne programı uygulayacağı

belli değil, bu iyileştirme programı çerçevesinde neler olacak, hiçbir belli değil. İdare ben bu programı uyguluyorum diyecek, onu uygulayacak, başarılı olmadı diyecek başka bir program deneyecek, bu çerçeve tamamen idareye bağlı, kötüye kullanmaya son derece açık bir çerçeve.

Bu koşul başlıbaşına çok büyük kısıtlama getiren bir hüküm, kabul edilemez bir durum. Bunun dışında yani belirli bir programa uymaksızın, belli bir program çerçevesinde olmaksızın mahpusların cezaevlerinde bir sosyal yaşam oluşturma olanakları kesinkes kabul edilmeli, bize göre. Koşulsuz ortak alanları kullanabilmeli, insani ölçülere göre birlikte yaşamaları, insani koşullara göre hangi sayıda birlikte yaşamaları gerekiyor. Sa bunun kabul edilmesi gerekiyor.

-Adalet Bakanı H. Sami Türk 3 kişinin birarada bulunmasının tecrit olamayacağını açıkladı, siz bu konuda ne diyorsunuz?

Tecritin sayıyla ifade edilmesi çok güç. Şu anda 16-20 kişi olarak ifade ediliyor. Ancak tecrit yalnızca sayıyla ilgili değildir. Yani tecritin var olma koşulları yalnızca sayısal değil, o ortak, sosyal alan-

lardan sosyal yaşamın oluşturulabileceği bir şekilde faydalanmak, bunun aksi durumu da tecrittir. Görüşme, avukat ve aile görüşleri, savunma hakkının kısıtlanmış olması, havalandırmaya çıkma süreleri de tecritin bir parçası. Çok sayıda insan da, beraber büyük bir ortamda tecrit edilebilir. Yani sayı önemlidir ancak tek başına tecrit ifade etmez. Sayı uluslararası standartlarda belirtiliyor ama bugün için sayı söylemek mümkün değil.

Birincisi sadece idarenin inisiyatifine tabi oldukları takdirde ortak alanlardan faydalanabilecekler, bu hiç bir hak kategorisi ile bağdaşmıyor. İkincisi ise 3113 sayılı yasa metninde yer alan hükümlünün cezasının 2/3'sini geçirmiş olması halinde geri kalan süre için başka cezaevlerine sevk öngörülüyor, bugün pişmanlık yasasından yararlanma kuralı getiriliyor ya da bundan yararlanırsa başka bir cezaevine nakli öngörülüyor. Bu itirafçılığın özendirilmesine hizmet ediyor. Bu çok ciddi ve tehlikeli bir durumdur.

-İnfaz Hakimliği uygulamasında ne getiriyor?

İnfaz hakimliği disiplin ve cezaevi idaresinin işleyişi ile ilgili denetim ve oradaki işlemlerin kontrolü amacıyla yapılıyor. Türkiye'de cezaevleri usulleri son derece kötü. Bu infaz hakimliği ile bu disiplin usullerinin denetimi mümkün olabilecek mi? Bunu henüz bilemiyoruz, bu disiplin usulleri nasıl değişecek bilmiyoruz. Ancak böyle bir şey sağlanırsa ya da gerçekten yargısal bir denetim sağlanırsa işe yarayacak bir dü-

zenleme olabilir. Geçmişten ne gibi fark olabilir? Bir kontrol ve uygulanan hak ihlallerinin denetimi

16. madde değiştirilerek, İnfaz Hakimliği tasarısı yasalaştırılarak kamuoyuna bir geri adım atılmış gibi imaj veriliyor.

vs. disiplin usullerindeki haksızlığın veya onun oluşmasına engel olacak bir şey olursa burada işe yarar bir şey olabilir. Ama bunun dışında böyle bir infaz hakimliği de

belki disiplin kurulundan başka bir şey olmayacaktır.

-Anlayış değişmediği sürece yine birşey değişmesi mümkün değil yani...

Tabii; önemli bir başka konu daha var: İzleme kurulu. Bu da yasalaşılıyor ama izleme kurulunda da demokratiklik, bağımsızlık söz konusu değil. Bu kurulda demokratik kurumlar, demokratik kitle örgütleri, İnsan Hakları Derneği, Barolar veya Tabip Odaları yok, bağımsızlığı güvence altına alan yasal bir düzenleme yapılmamış. Bu çerçevede yapılan bir izleme kurulu sadece cezaevlerindeki mevcut uygulamaları görüp Adalet Bakanlığına bildirmek biçiminde olacak. Bu görev de kötüye kullanılmaya son derece açık, haksız uygulamaları aklama belgelerine dönüştürülebilir. Gerçekten işe yarar bir kurul oluşturulabilmesi için hem bağımsızlık güvencesinin sağlanması, devletin resmi kurumları dışındaki kurumların buraya katılımının sağlanması gerekiyor.

- Bugün Ölüm Oruçları 200'lü günleri aşmış bulunuyor. Devletin çözüm için hiç çaba sarfetme-

mesini nasıl yorumlamak gerekiyor?

Buna cevap vermek çok güç, çünkü gerçekten devlet çok sağır görünüyor. 54 kişi yaşamını yitirdi ve onlarca da sakat kalmış durumda. Devletin bu aldırmaçlığı veya görmezlikten gelmesi bu projeye, F tipi cezaevi projesine bakışla ilgili aslında. Devletin ne olursa olsun bunu yaşama geçirme anlayışı ile ilgili. Böyle bir bakış olmaz, yani ne olursa olsun anlayışıyla uygulandığında sonuçta insan hayatıyla sonuçlanan süreçler yaşanıyor. Ortada söz konusu olan insan yaşamı, önce bunu devletin esas alması gerekiyor. İşte Çeçenlerle görüşebilen devlet, kendi

koruması altındaki insanların yaşamalarını korumak zorundadır.

-Devlet bu projede neden bu kadar kararlı?

Bu, tüm topluma yönelik projenin bir ayağı. Biliyorsunuz son günlerde yaşanan bir ekonomik kriz var, bu krizin bir de faturası var, bir cephesi bu. Buna karşı gelececek bir toplumsal muhalefet var. Siyasal bir bakış bu, bu bakışın bir ürünü tüm bunlar da. Toplumsal muhalefeti durdurmanın bir adımı, bir aracı da bu. Yani cezaevlerini caydırıcı hale getirmek,

çok büyük cezalar veriyorlar gerçekten. Ve ayrıca cezaevinden çıktıktan sonra veya cezaevindeyken girdiğinden başka bir insan olarak çıkması gerekiyor kişinin bu projeye göre. Bu proje toplumsal muhalefeti durdurma projesidir. Bu kadar ısrar bundan olsa gerek. Yarına dönük planlarında en büyük risk grubunu oluşturuyor cezaevindekiler. Burada başarı elde etmenin yolu da birbirlerinden izole etmek, kişiliğine doğrudan müdahale edecek yöntemler geliştirmek.

-Bu konuda toplum ne yapabilir?

Toplumsal muhalefet önemli, dediğimiz gibi devlet açısından bir ayağı muhalefetin susturulması idi, diğer taraftan kendi projesinin desteklenmesi, kamuoyu oluşturması idi, bu son derece önemli. Toplum öncelikle bu ölümlere sessiz kalmamalı, bu insanların böyle

göz göre göre ölümüne devletin seyirci kalmasına toplum da seyirci kalmamalı ve buradan çıkacak hiçbir şeyin insan hayatı açısından geleceğe dair bir başarı kazanma şansı olmadığını görmek gerekiyor. Bu herkesi ilgilendiren birşey, yani herkes yarın F tipinde olabilir, ama olmasa bile bu demokrasiyle, insan haklarıyla ilgili bir sorun olarak görülebilmeli. Bunun için insanlar hayatlarını koyuyorlarsa, bir bakmak gerekiyor, neden, neler yaşanıyor?

Arhoğ şehitlerinin anısına-2

Topladıkları odunları kırıp ateş çukurunun kenarına düzgünce istif ettiler. Gündüz ses sorun olduğu için, bir sonraki günün odunlarını akşam üzeri toplayıp hazır ediyorlardı. Yarın için gerekli olan odunlar hazır artık.

Gökyüzüne baktı Ünal:

-Bu hava yağış getirir, çadır naylonlarını açmak lazım, haberler başlayana kadar açartız, dedi.

Beraber naylonları açtılar. Yarın için yapılması gereken işleri gözden geçirdi Ünal. Odunlar kırılmış, sular doldurulmuştu; naylonlar da açılınca işler bitmişti. Birazdan haberler başlayacaktı. Köz başına oturup beraber haberleri dinlemeye başladılar. Bir sigara yaktı Zeynel. Derin derin çekiyordu içine. Haberleri dinlediği yoktu. Köyden gelen köpek havlamalarını zor da olsa duyuyor, yoldaşların köye girip girmediğini düşünüyor en çok da kendisinin gitmeyişi içerliyordu. Haberler bitince derin bir sohbeta daldılar. Haberlerden, geçmiş günlerden şehit yoldaşlardan bahsettiler.

-Saat 10:00'a geliyor. Bizimkiler çoktan girmiştir köye. Biz de artık yatabiliriz, diyerek sohbeta noktayı

koydu Ünal. Közü kamufle edip yatmaya koyuldular. Tam uykuya dalmışlardı ki silah sesleriyle fırladılar yerlerinden.

-Bizimkiler...pusu.. yoldaşlar... İhbar mı? Kim yaptı? Düşen var mı?... Nasıl oldu?... Niye?...

Olasılıklar, sorular hızla kafalarda dolaşıyor, bu durumu çözmeye, anlamaya çalışıyorlardı. Tek tek yoldaşları düşündüler. Sorular, yorumlar birbirini kovalıyordu.

Yoğun ve aralıksız tarama sesleri duyuluyor, aydınlatmaların ışığı ta konaklama yerine vuruyordu. Silah sesleri karşılıklıydı.

"Demek ki yoldaşlar iyiler, çatışıyorlar" diye düşündüler. Bu, biraz da olsa onları rahatlatı, rahatlatmasına ama hepsi mi iyiydi acaba?"

En kötüsü de böyle seyirci kalmaktı; yoldaşları çatışırken eli-kolu bağlı durmak, bunu bilip de bir şey yapamamaktı. Bir şey yapamamamın acısı ve çaresizliği ile, bir yandan da sabırsızlık ve umutla beklemeye başladılar. Zaman geçmek bilmiyordu, dakikalar saatler gibi uzundu sanki.

Yoğun tarama durmuş, ama bir süre sonra tekrar tek tek silah sesleri duyulmaya başlamıştı. Aydınlatmalar-

rın ise arkası kesilmiyordu... Yağmur yağmaya başlamıştı. Yağmurluklarını üzerlerine alıp yoldaşların gelecekle-ri patikanın başında beklemeye başladılar.

-Yağmur da yağıyor. Çıkabildiler mi çatışma alanından? Durumları nasıl acaba yoldaşların?

Yoldaşlar çıkalı daha 5 dakika olmamıştı ki silah sesleriyle irkildi evdekiler. Kurşun beynine yemişçesine sıçradılar yerlerinden. Aynı zamanda aydınlatmalar gecenin zifiri karanlığını yapıp gündüze çevirdiler etrafı. O anda telsizde, düşman kanalından:

-Üçünü de yere serdik, diye bir konuşma geçti. Bu iğrenç ses büyük bir mutluluk ve zevkle söylemişti bunları.

-Yoldaşlar, yoldaşlarımız dedi bir gerilla.

-Alçak düşman, dedi bir diğeri kinle.

Soğukkanlılıklarını koruyarak çantalarını kaptılar. Çok zorunlu kalmadıkça düşmana bir iğne dahi kaptırmamak, Parti değerlerini korumak esastı.

Evdeki köylüler ise paniklemiş ne yapacaklarını bilmeden bağırıp çağırıyor, sağa sola koşturuyor dövünüyorlardı. Grup komutanı bağırarak:

-Çabuk yere yatın, yerden sakın kalkmayın, sakın olun dedi köylülere.

Herhangi bir eylem, çatışma ve benzeri durumlarda halka zarar gel-sin itemezlerdi TIKKO'cular. Halkı koruma bilinciyle yere yatmalarını sağladı komutan. Kendileriye sürü-nererek çıktılar evden.

Bütün bunlar çok kısa bir sürede olmuştu. Silah sesi hala aynı hızla devam ediyor, MG-3'ün yoğun ve aralıksız taramasına G-3, M16, Kleş-

lerin seri sesleri de eşlik ediyordu. Bütün bunlar da yetmiyor, tüfek bombaları, geri tepmesiz toplar da kullanıyordu düşman ardi ardına. Aydınlatmalar ise birbirini kovalıyor, daha biri inmeden diğeri atılıyordu. O sırada nöbette Cihan vardı. Bulunduğu yerden müdahale etmesi olanaksızdı. Evden çıkan yoldaşlarla birlikte hızla köyün alt tarafına doğru çekildiler. Bu çekiliş sırasında bir köpeğin onlara havlamasıyla düşman gerillaları fark edip o yöne doğru ateş etmeye başladı. Ayna anda yatıp karşılık verdi gerillalar. Yerleri kötüydü. Önleri hep tarlaydı ve köyün sokak lambaları buraları aydınlatı-yordu.

Düşman köyün alt tarafının kontrol edebilen boş bir evden ateş ediyordu. Çok pusuya girmiş çıkmış çok da tecrübeleri dinlemiş olan komutan hiç bu kadar yoğun silah ve aydınlatma kullanıldığına, düşmanın 3-4 farklı yere yerleşmesine tanık olmamıştı.

"Tek bir eve yerleşmemiş düşman. Anlaşılan kesin sonuç almaya yönelik, çok kapsamlı ve planlı hareket etti. Öyle ki girdiğimiz evdeki köylülere bile sezdirmeden yerleşmiş köye" diye düşündü.

Üst taraftaki seri silah sesleri kesilmişti ama rastgele tek tek ateş ediliyordu. Alt tarafta ise ilk yoğun taramadan sonra silah sesleri susmuştu. Düşman unsurları şarjörlerini değiştiriyor, kimi tükürüyor, kimi birşeyler söylüyordu. Görünen o ki "bunları serdik" diye düşünerek gevşemişlerdi. Bu boşluğu fırsat bilerek uygun bir yere atladı gerillalar. İlk tarama sırasında geride kalan yoldaşa onlara yetmişti. Durumu iyiydi. Merakla diğerlerine sordu.

-Herhangi bir şeyiniz var mı?

-Biz iyiyiz, ya sen?

-Ben de iyiyim. Bacağımda ağrı var, taşa çarptım galiba, önemli bir şey değil, dedi.

Düşman, gerillaların sağ olduğunu anlayınca tekrar yoğun taramalar ve aydınlatmalar başladı. Buldukları yerin düz tarlalar olması dezavantajdı gerillalar için. Ama imkansız diye bir şey yoktu TIKKO gerillalarının kafasında.

Yağmur yüklü bulutlar iyice yaklaşmıştı yeryüzüne. Sonra birden bire boşaldılar. "Ne kadar çok yağıyor, sanki gökyüzü yoldaşlara ağlıyor" diye geçirdi içinden bir gerilla, kendi ağlamasını da bastırarak.

Tarlalar çamurlaşmıştı. Tepeden tumağa kadar çamura belenen gerillalar bir bir çamur deryasında yüzer gibi kah sürünerek kah başka şekillerde hareket ederek çekildiler. Gerillaların üstün durumu kavrama yeteneği ve kıvraklığıyla tek bir yara dahi almadan, çatışarak çıktılar, çatışma ortamından.

Çıktılar çıkmasına ama hepsinin kafasında aynı düşünceler vardı: "Orhan, Halo ve Memo ne yapıyorlar şimdi? Şehit mi düştüler, yaralılar mı yoksa? Sağlar mı, çatışma ortamları dalar mı hala? Yoksa çıktılar mı? Hepsini mi? Hangisi? Neden?.. Nasıl?"

Bu düşüncelerle konaklama yerine doğru yol aldılar. Bir an önce varmak istiyorlardı konaklama yerine. Kendilerinden önce konaklama yerine gelen olup olmadığını, gelen varsa kimlerin geldiğini merak ediyorlardı.

Köylü önde, Memo, Halo ve Orhan, arkada evden çıkmışlardı. Henüz birkaç evi geride bırakıp da geniş avlusu olan bir evin önünden geçiyorlardı ki ansızın patlayan silahların sesleriyle birlikte yere yattılar. Binlerce mermiyi, onlarca bombayı boşalttı aynı anda düşman üzerlerine. Köylü önde gittiğinden düşman gerillaları ilk anda tanıyamamış, bu fırsattan yararlanan köylü de hemen evin köşesinden dönüp gözden kayboluvermişti.

İki tarafında da evler olan bir sokaktı burası. Kurtulmak için imkansız denebilecek bir yer. Bunu bilen düşman bir süre sonra taramayı kesti.

Düşman unsurları gevşemiş, zafer sarhoşluğuna kapılmışlardı. Kimileri şarjör değiştiren kimileri konuşuyordu.

-Komutanım az kalsın tanıyamıyordum. Önlerinde köylü vardı, diyor. Bir diğeri heyecanla ve büyük bir iş başarmışçasına:

-Teröristlerin üçünü de yere serdik, diyor yalaka-işgüzar bir edayla.

-Aferin oğlum, Aferin, diyor başlarındaki.

Kendilerini para karşılığında satmış bu unsurlar üç gerillaya haince

pusu kurarak, binlerce mermi ve onlarca bomba atarak yere sermeyi" kahramanlık olarak düşünüyor, gerilla karşısındaki zavalılıklarını görmek ve hatırlamak istemiyor, kolay aldıkları bu sonuçla övünüyor, gurur duyuyorlardı.

Onlar bunları düşünürken Memo kalın kuru bir kütüğün dibine uzanmış yatıyordu. Biraz gerisinde ise Halo yüzüstü uzanmıştı yere, kıpırdamıyordu. Onun daha gerisinde ise Orhan yatıyordu. Orhan ağır yaralanmıştı ama kendi durumuna aldırmadan ilerisinde ki pırdamadan yatan Halo'yu merak etti: Halo, Halo, nasılsın? dedi usulca.

Halo kıpırdamıyor, öylece yatıyordu. Orhan, Halo'nun şehit düştüğünü anlamıştı ama yine de tekrar sordu: Halo, yoldaş nasılsın? Bunlar O'nun son kelimeleri oldu. Orhan'ın sesini duyan düşman unsurları, büyük bir şaşkınlık ve panikle silahlarına sarıldılar. Aynı anda yüzlerce mermiyi boşalttılar. Biraz önceki morallerinden eser kalmamıştı. Hiç birisi bu duruma anlam veremiyor, gerilla korkusu kafalarında daha da büyüyordu. Bu daracık sokakta, bu kadar yakın mesafeden, bu kadar mermi ve bomba kullanmışlardı ama gerillalar hala yaşıyordu. Biraz önceki kendilerine olan boş güvenleri yerle bir olmuştu, büyük bir balon gibi sönmüştü.

Az sonra bu şaşkınlık ve korkuları daha da arttı. Bir düşman unsuru heyecanla Memo'nun yattığı yeri göstererek:

-Komutanım komutanım teröristlerden biri yaşıyor, diye bağırdı.

Evet, Memo yaşıyordu. Akşamın serinliğinde nefesinin buharı belli oluyor, arkası kesilmeyen aydınlatmaların ışığı sayesinde ve düşmanın ruh halinin etkisiyle bu ufak ayrıntı seçilebiliyordu.

-Hani oğlum, nerede? diye sordu komutanları.

-Arkada yatanların 2-2,5 metre ön tarafında, ağacın dibinde.

Komutanlarının "Ateş edin" demesiyle yoğun tarama yeniden başladı. Sonra birden

-El bombası atalım, dedi.

Düşman komutanın bulunduğu evden köylü bir kadınla bir erkeğin ağlamaklı yalvarma sesleri geliyordu.

-Komutanım, traktör var kapının

önünde, ne olursun bomba atma komutanım, varımız yoğunuz bu traktördür, acı bize komutanım.

Bu defa köylülerin mülkiyetçiliği kurtarmıştı Memo'yu. Fakat tarama sırasında bacağına birşeyin saplandığını hissetmişti. Bacağını hafifçe oynatarak yaranın ağır olup olmadığını anlamaya çalıştı. Yaranın yerini ve ağırlığını tam olarak anlayamadı. Fakat yara sıcakken çatışma ortamından çıkmalıydı, aksi halde yara soğuyunca çekilmesi çok daha zor olacaktı.

Düşman silahları susmuştu. Son bir defa hafifçe dönüp Orhan'la Halo'ya baktı. Ve geldikleri yönün çekilmeye daha uygun olduğuna karar verdi. Sıra ondaydı. TIKKO'uların teslim olmayacaklarını bir çemberin içinde de olsa kanlarının son damlasına kadar çatışmayı ölse de asla yenilmemeyi gösterecekti. Bulunduğu yerden hızla doğruldu. Silahı serideydi. Düşmanın bulunduğu eve bütün şarjörünü boşaltarak hızla koştu. Düşman neye uğradığını şaşırmış, bu arada Memo da düşmanın atış menziline çıkıyordu. Hemen şarjörünü değiştirdi. Koşmaya devam ediyordu. Küçük bir dere yatağına atladı. Çatışma başladıktan sonra şortland gelmiş, köyün üstünde duruyor, projektorlerle etrafı tarıyordu. Memo'yu farkedince aydınlatmalar ve yoğun taramalar tekrar başlamıştı o yöne doğru. Ama boşunaydı. Düşmanın imisyalifinde gerçekleşene çok kapsamlı ve onca eleman teknik, silah ve cephaneye üstünlüğüne rağmen pusuyu yarararak çıkmıştı TIKKO militanı.

Artık koşmuyor, yürüyordu. Yarası soğumaya başlamıştı. Her adım atışında ayağını yere basarken büyük acı çekiyordu. Bu acı, O'na yoldaşla-

rını hatırlatıyor, acısını değil yoldaşlarını animsiyordu. En son, geriye çekildiği sırada bir anda olsa Orhan'la Halo'yu boylu boyunca uzanmış vaziyette görmüştü.

Yağmur yağıyordu. Halo'nun kanı Orhan'ın kanına karışıyor ve beraber çoğalarak küçük bir derecik oluşturuyordu. Bu sahne gözünün önünden hiç gitmiyordu.

-Hesabınızı soracağız yoldaşlar, mutlaka soracağız. Nasıl ki dün Amasya'da Özgür Kemal Karabulut'un ihbarcısı Çakırsu Köyü muhtarını, Ese Yaylası'nda önderimiz Mehmet Demirdağ ve dört yoldaşımızın şehit düşmesine rol oynayan eski Tokat Valisi Ayhan Çevik'ten kontrgerilla unsuru kıdemli yüzbaşı Ersin Bacaksız ve nicelerinden hesap sorduk; sizin de hesabınızı soracağız mutlaka yoldaşlar, dedi kendi kendine.

Yağmur hala yağıyordu. Yoldaşların kanlarından oluşan küçük dereceği düşündü. Şimdi büyümüştür yağmurla diye geçirdi içinden.

Arhoğ'un altındaki vadiden büyük bir dere akar, Keten Deresi. Keten Deresi başka derelerle birleşerek Turhal'da Yeşil ırmak'a karışır. Yoldaşların kanlarında köyün altındaki derecenin Keten deresine, Oradan da Yeşil ırmak'a karışıp Karadeniz'e akıyor şimdi.

Evet kanımız Karadeniz'e akıyor. Çok kanımız döküldü, çok daha kanlarımız dökülecek; çok canımızı verdik, çok da canlarımızı alacağız, çok şehit verdik hepsinin de hesabını soracağız.

Karadeniz Kızıldeniz oluyor artık. Daha da mı olmasın?

Devam edecek

Direnç çiçeklerinin güneşe yolculuğu sürüyor

Fatma Hülya Tümgan sloganlarla güneşe uğurlandı

Samsun: Devletin emekçi halklarımıza yönelik kapsamlı saldırı programlarının bilincinde olan devrimci tutsaklar; tüm eşitsiz koşullara rağmen bedenlerini ateş topuna çevirerek bu zulme direnmeye devam ediyorlar. Halkımızın namuslu oğulları ve kızları; her gün, her saat sınanan iradelerinin asla teslim alınamayacağını ölümlü küçülterek ispatlıyorlar. Ölümü yenen DHKP/C tutsağı **Fatma Hülya Tümgan**'ın destansı direnişinde tanık oldu emekçi halkımız.

Ölüm Orucunun 1. ekibinde yer alan F. Hülya Tümgan; zorla müdahale sonucu kaldırıldığı hastanede tedaviyi kabul etmeyerek direnişinin

Nahide Tümgan

190. gününde güneşe gömülmek üzere ölümsüzlüğe uğurlandı. Tümgan'ın cenazesi ailesi tarafından memleketi olan Samsun'un Vezirköprü İlçesi'nde toprağa verildi. Yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı cenaze törenine arasında İşçi-köylü, Atılım ve Hedef okurların da bulunduğu 150'ye yakın kitle katıldı. Düzenli bir kortej oluşturularak alkışlar eşliğinde mezarlığa yürüyen kitlenin mezarlık girişinde açtığı **"Kahramanlar ölmez halk yenilmez"** pankartının asılmasının ardından **"Bedel ödedik bedel ödeceğiz"**, **"Hülya yoldaş ölümsüzdür"**, **"Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz"** sloganları eşliğinde DHKP/C bayrağına sarılan Tümgan'ın cenazesi marşlar söylenerek toprağa verildi. Cenazenin toprağa verilmesinden sonra Hülya Tümgan şahsında tüm devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Hülya'nın ağabeyi Metin Tümgan'ın

ve bir yoldaşının yaptığı kısa konuşmalardan sonra cenazeye katılanlar mezarlıktan ayrılarak ailesinin evinde baş sağlığında bulundular.

Cenaze töreninden sonra Samsun'a geri dönmek için yola çıkan ve aralarında İşçi-köylü, Vatan, Atılım ve Hedef okurlarının bulunduğu minübüs Vezirköprü çıkışında polis tarafından durduruldu. Kimlik kontrolünün yapılmasından sonra kitlenin kararlılığı karşısında birşey yapamayacağını anlayan polis, minübüs şoförüne "Korsan taşıma" yaptığı gerekçesiyle 13 milyon ceza keserek halka düşmanlığını birkez daha göstermiş oldu.

HÜLYA; İDEALLERİ UĞRUNA ÖLÜMÜ GÖZE ALDI

ONUNLA GURUR DUYUYORUM

Hiç şüphesiz mevsimleri aşan destansı direnişin bir ayağını da tutsak yakınları oluşturuyor. Devletin tüm baskı ve insanlık dışı uygulamalarına karşı evlatlarını onurluca savunan analarımızdan biri olan Nahide annemizin düşünceleri ve duygularını almaya çalıştık.

Nahide Tümgan: Hülya'yı 8 yıla yakın bir süredir yüz yüze görememiştim. Hep aramızda demir parmaklıklar vardı. Ölüm Orucunun ilerleyen günlerinde zorla müdahale edilerek hastaneye kaldırıldı. Refakatçi olarak yanında kalıyordum. Kızım gün gün erirken bir ana olarak bir şey yapamamak çok acı bir duygu.

O zor koşullarda dahi devlet direnişi kırmak için her türlü yöntemi kullanmaya çalışıyordu. Öyle ki uzun zamandır kızımı görememekten kaynaklı hasretimi kullanarak Hülya'yı direnişten vazgeçirmemi istediler.

Psikolojik baskı uyguladılar. Ancak; Hülya'nın kararlı duruşunu ne devlet ne de ben kırabilirdi. O bir kez karar verdi mi, her zaman sonunu getirirdi. Bu gün de öyle yaptı ve bilinçli olarak tercih ettiği bu onurlu yolda ölümü küçülterek yendi ve güneşe gömüldü. Onunla gurur duyuyorum. Belki halkın büyük bir bölümü ve bu arada Vezirköprü halkı bu direnişi ve Hülya'nın ölümünü yeterince anlamayabilir, ancak ben inanıyorum bu görkemli direniş, tarihte hak ettiği yeri alacaktır.

Şehitlerle zafere yürünüyor

İzmir: Türkiye hapishanelerinde aylardır Ölüm Orucunda olan devrimci tutsaklar zafere adım adım ilerliyorlar.

Tecrit, izolasyon, kişiliksizleştirme, tektipleştirme ve insani olmayan koşullara karşı Ölüm Orucunda olan Hatice Yürekli güneşe uğurlandı.

25 Nisan, çarşamba günü saat 12.30'da Buca-Kuruçeşme Camisine getirilen cenaze Hatice Yürekli'nin ailesi, yakınları ve yoldaşları tarafından, Kaynaklar Mezarlığına götürüldü.

Burada Hatice'nin vasiyeti üzerine dini tören yapılmadı. Yoldaşları Hatice'nin ölüm orucundaki duygu ve düşüncelerini anlattılar. Devrim şehitlerine yakışır bir şekilde defnedildi.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı cenazede kitle **"Hatice Yürekli ölümsüzdür"**, **"Yaşasın devrimci dayanışma"**, **"Halkların kardeşliği hücreleri yıkacak"**, **"Devrim şehitleri ölümsüzdür"**, **"Yeni ölümler istemiyoruz."**, **"Faşizme karşı omuz omuza"** vb. sloganlar sürekli atıldı.

YAŞAMIN DİLİ NERGİZ SELVİ GÜZEL

"Bizim acılarımızı anlayanlara gitmeliyiz"

Çektığımız acılar eğer bizlerde bir bilinç sıçraması yaratmışsa, düşmanımızı daha iyi tanıtmışsa, devrimin gerçek ve yalpalayan dostlarının ayrımına daha net varmamıza katkı sunmuşsa, tarih sayfalarına onurlu bir direniş destanı olarak geçmişse yada geçecekse biraz daha katlanır olur. Acılara alışmıyoruz, acıları asla kanıksamıyoruz ama devrime sundukları katkılarından dolayı katlanmasını biliyoruz. Biliyoruz ki devrim acı çekenlerin eseri olacaktır.

Dostluğumuzun ve insanlığımızın sınanıldığı şu günlerde kitlelerle bütünleşmemizin, onları bilinçlendirmemizin düzeyini ve en çok hangi kesimlerle

ilişkimizin olduğunu daha çarpıcı bir şekilde görüyoruz. Yoksul, emekçi, yüreği evlat acısıyla kavrulmuş ana babalarla dolaşıyoruz Demokratik Kitle Örgütlerini, sendikaları. "Ses olun, omuz verin, hücrelerdeki bu katliam dursun" diye. Sendika başkanları, DKÖ yöneticileri duygulanıyorlar. Ama ötesi yok yada cılız bir iki etkinlik. Hapistekilere destek verirken bizleri de kapatırlar (Gerçekte bizleri de hücrelere koyarlar. Bu "iç duygu" sesli dile getirilmiyor) yada işçiler, çalışanlar F tipinin bilincinde olmadıkları için destek vermezler vb. gerekçelerini sıralıyorlar. Ve aileler gittikleri çoğu kapıdan boş dönmeyen isyanını yaşıyorlar.

"Bizim çocuklarımız; işçiler, emekçiler, bu ülkenin tüm ezilenleri insanca

ve onurlu yaşasın diye hücre hücre erirken, neden bu zulüm karşısında susuluyor" diye dertleniyorlar.

KENDİ DENEYİMİNDEN ÖĞRENME

Kızı ölüm Orucunda olan emekçi bir baba, yaşadıklarından şöyle bir ders çıkarıyor. **"Bu ÖO süreci hele bir bitsin, ben de gençlerin elinden tutup gerçekten bizi anlayanlara, binbir zorlukla, yoksullukla evlat yetiştiren ve evlat acısı nedir diye bilenlere gideceğim. Bu adamlar yoksulluğun, evlat acısının ne olduğunu bilmiyorlar kol-tuk kaybetmemek için kıpırdamıyorlar"** diye duygularını dile getiriyor.

Bu gün hücrelerde katledilenler, bu zulüm ve sömürü sistemine temelden karşı olanlar; devrimden, sosyalizmden yana olan devrimci komünistlerdir. Bunları en iyi sahiplenecek olanlar da, bu sistemden en çok acı çeken ve devrimden en çok çıkarı olanlardır. Yani iş-

çilerdir, yoksul köylülerdir, işsizliğe, yoksulluğa mahkum edilen milyonlardır.

Peki bu milyonlara, devrimin gerçek öznesi olanlara; bu sistemden çektiklerinin neden ve sonuçlarını, kurtuluşlarını, devrim gerçeğini, devletin F tipi zindan politikasının ardında yatan gerçekleri ne kadar götürebildik? Ne kadar bütünleşebildik onlarla, onların karanlık dünyalarına ne kadar aydınlık olabildik? Ve onları ne kadar örgütleyebildik? Yaşadığımız gerçekler, bu soruların yanıtını acı bir şekilde çarpıyor yüzümüze.

Küçük-burjuvazinin hatta milli burjuvazinin sol kanadının devrimden çıkarı yok mudur, elbette vardır. Ama onların gerçek anlamda devrimci saflarda yer almaları ancak devrimci mücadeleyi **alternatif bir güç** gördükleri ölçüde olacaktır. Şimdiki mevcudiyetleri etkin bir sahipleniş değil, sadece etkilenmedir. O da zoru görünce "haşa benim devrimle, devrimcilerle, onları sahiplen-

Güneşe bir uğurlama daha

İzmir: ÖO'na dışardan destek veren, tutsakların taleplerini kendi talepleri olarak gören duyarlı insanlardan biri daha şehit düştü. 25 Nisan Çarşamba günü ÖO'nun 149. gününde şehit düşen **Erdoğan Güler**'in cenazesi 26 Nisan Perşembe günü sabah Adliye Morgundan "Kahramanlar ölmez halk yenilmez" pankartı açılıp "Erdoğan Güler ölümsüzdür", "Bedel ödedik Bedel ödeteceğiz" sloganlarıyla alınarak Kuruçeşme Cemevi'ne götürüldü. Cemevindeki işlemler yapılırken kitle sloganlarına devam etti.

Saat 12.00'de cenaze Salihli'ye götürülmek üzere yola çıkarıldı. Yolda marşlar ve türküler söylendi. Salihli girişinde polis barikatıyla karşılaşan kitleyi; JITEM, polis, çevik kuvvet ara sokaklardan cenaze evine götürdü. Evin önünde kortejler oluşturulduktan sonra sloganlar atılarak mezarlığa yürüldü. Devrim şehitleri için yapılan 1 dakikalık saygı duruşundan sonra defin işlemlerine başlandı. Bu arada kitle sık sık "Erdoğan Güler ölümsüzdür", "Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek",

"Yaşasın devrimci dayanışma", "Yaşasın ÖO direnişimiz" vb. sloganlarını haykırdı. Birer kısa konuşma yapan Erdoğan'ın kardeşleri, abileriyle gurur duyduklarını söyleyip zaferi direnenlerin kazanacaklarını belirttiler. Defin işlemleri bittikten sonra kitle araçlara binerek geri döndü.

Güneşe uzanan şanlı yolda iki direnç çiçeği

Ankara: Zindanlardaki Ölüm Orucu direnişinin 200. gününde bu kez haber Ankara'dan geldi. Ölümsüzleşen bu kezki halk evladı **Cafer Tayyar Bektaş** oldu. TKP(ML) dava tutsağı Ölüm Orucu 1. ekibinde yer alan Cafer Tayyar Bektaş, Sincan zindanından kaldırıldığı Ankara Numune Hastanesinde şehit düştü. Cenaze 8 Mayıs'ta Karşıyaka mezarlığında defnedildi. Karşıyaka mezarlığına yürünürken tutuklu ya-

Cafer Tayyar Bektaş

kları "Devrim şehitleri ölümsüzdür" Devrimci Demokrasi de "Cafer Tayyar Ölümsüzdür", pankartı açtı. Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganları ile ölümsüzleşen Tayyar Bektaş şahsında Devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Defin sırasında Tayyar Bektaş'ın ablası "Tayyarı öldürdüler ama bizi bitiremeyecekler" derken baba da "bu ne biçim hukuk devletidir ki insanlar haklı talepleri nedeniyle ölüyorlar" dedi. Kitle sonra alkışlar ve "gün gelecek devran dönecek, katiller halka verecek" sloganlarını

la dağıldı.

ŞEHİTLERİN HESABI SORULACAK

İzmir: Ölüm Orucundaki direnişçiler birer ikişer ölümü küçülterek yeniyorlar. MLKP davası tutsağı **Hüseyin Kayacı** (32) ÖO'nun 148. gününde şehitler kervanına katıldı. Kayacı'nın cenazesi 8 Mayıs 2001 tarihinde saat 10:15'te İzmir Adli Tıp Morgundan alınarak Menemen Mezarlığına götürüldü. Mezarlığa gelinir gelinmez polis Atılım muhabiri Özgür Kaya'yı döverek yerlerde sürükleyerek gözaltına aldı. Bu sırada olayı görüntüleyen muhabirimizin filminde polis zorla el koydu. Daha sonra kortejler oluşturularak ÖO şehitlerinin resimleri eşliğinde sloganlar atılarak mezar başına gelindi. Kitle sık sık "Yaşasın ÖO direnişimiz"

ganları attı. Defin işlemlerinden önce Hüseyin Kayacı'nın hayatı ve mücadelesini anlatan konuşmalar yapıldıktan sonra Kayacı'nın naaşı MLKP bayrağına sarıldıktan sonra defnedildi. Aile mezarlıkta taziyeyi kabul ederken polis Atılım gazetesi İzmir ve İstanbul muhabirlerinin filmlerine ve bir adet video kasetlerine zorla el koydu. Muhabirler dövülerek çantaları zorla arandı. Atılım gazetesi İzmir muhabiri Duygu Yavuz'un kimliği arama sırasında polis tarafından çalındı. Gözaltına alınan Özgür Kaya ise dövüldükten sonra Gediz'de ıssız bir yerde bırakıldı.

Hüseyin Kayacı

Celal Alpay

Hüseyin Kayacı

Umudun adı kavga şiarlarıyla kızıla boyandı

Haber Merkezi: Gazetemize telefonda gelen bir haberde Aydın'ın Nazilli ilçesinde TKP/ML militanlarınca yoğun şekilde yazılmaların yapıldığı bildirildi. "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Halk Ordusu TIKKO katillerin peşinde", "Gençler dağlara partizan iktidara" TKP/ML TIKKO imzalı sloganların ilçenin birçok noktasına yazıldığı iletilmiştir. Umudun adının kavga şiarlarıyla hergün onlara insanın bilincine kazandırdığı bugün kavga daha da büyümekte.

meyle bir ilgim yok" der yada susarak bu anlayışa hizmet eder.

Peki devrimi alternatif güç haline kimler getirecek? Marksist-Leninist-Maoistler önderliğinde devrimin gerçek özneleri; yaşamı emekleriyle, alın terleriyle varedenler, yani işçiler, yoksul köylülerdir. Ama devrimciler bunlardan uzak, bunlar da kendi güçlerinin nelere kadir olduğunun bilincinden uzaktı. Çünkü bu bilinç verilememiş onlara. Ve düşman da zaferi tamda bu noktada kazanıyor. Üretimden gelen gücün, politik iktidar mücadelesinin bir aracı haline getirilememesinden dolayı pervasızca saldırıyor.

Küçük- Burjuva yaşam içinde dönüp durmanın, emperyalist kültüre açık olmanın, devrimi niyet olarak istemenin hatta bu uğurda nice fedakarlıklar yapıp ölümü bile göze almanın, toplumu ileri taşımada devrimi alternatif bir güç yapmada öncada hükmü olmadığını görü-

yoruz. Zira devrimi ilerletmek devrimin öznelerini kazanmakla ilerletmekle mümkün olur.

İbrahim Kaypakkaya derki "Eğer öncü olmak istiyorsak, halkın siyasi eğitim görevini üzerimize almalı ve bu görevimizi bütün enerjimizle inatla, sabırla, imkanlarımızı son zerrelerine kadar kullanarak yürütmeliyiz. Eğer öncü olmak istiyorsak bütün muhalefet katlarının eylemlerine kılavuz etmeli doğru teorimizle, doğru pratiğimizle önderliğe layık olduğumuzu onlara ispatlamalıyız. (İK Seçme Yazılar, (Sf.88)

Peki bizler halkın özellikle yoksul işçi ve köylülerin siyasi eğitimini ne ölçüde yaptık. Onları eğitmenin mekanizmalarını ne ölçüde oluşturabildik, bunları onlara ne ölçüde taşıyabildik? Sonuç ortada, Kimi sendikaların yada DKO'lerin yönetiminde yer alanların devrimcilere sempati duymaları yada

devrimcilerden yana gözükmelerini büyük birşey olarak algıladık. Buralarda "ne ölçüde politik bilinç veriliyor"un kaygısını yeterince gütmeyip, denetlemedik. Geline bu aşamada bırakalım politik bilinci (Ki bu politik iktidarı hedefleme ve ezilenlerin birlikte mücadele ağını oluşturmak anlamına gelir) kitleler kendi ekonomik haklarının bile kararlı savunucuları olmaktan uzaktı.

Bu ülke herkesi insanca yaşatacak olanaklara sahipken giderek daha da yoksul ve sefil bir yaşama mahkum edilen, düşürülen bir toplumla karşı karşıyayız. Bugün onura duyulan ihtiyaç, ekmeğe duyulan ihtiyaçtan çok daha fazladır ama bunu görebilen çok az insan vardır.

Durum umutsuz mudur? ASLA!

Biz ezilenler zorlu bir süreçten geçiyorsak, emperyalistler ve faşistler daha da çıkmaz içerisinde dirler. Çürüyen ve zulme dayanan sistemlerine halkın mu-

halefeti hergeçen gün daha da artıyor.

Ezilenler artık eskisi gibi yönetilmek istemiyor. Ve alternatif arayışı içerisindedir. Yok mu alternatifimiz? Elbette vardır. Bu devrim ve sosyalizmdir. Sınıf mücadelesi tarihi, bu gerçekliği kanıtlamıştır.

Yeterki bizler küçük dünyaların, küçük tatminlerin insanları olmaktan çıkıp yüzümüzü devrimin gerçek öznelerine dönelim. Çıkalım dernek binalarından, sendikalardan, evlerimizden. İşyeri işyeri, ev ev dolaşalım, komite komite örgütleyelim. Suda balık misali ezilen yoksul halkımızla birlikte, devrimi hücre hücre örelim. Bugün hücre hücre eriyerek devrime, insanlık onuruna harç olanların yarattıkları destansı direniş bizlere bunu emrediyor. Bu süreçten aldığımız mesaj bu olmalıdır.

Unutmayalım ki devrim, kitlelerin eseri olacaktır.

Emekçilerin evleri başına yıkılıyor

İstanbul: Açlığın, sefaletin, onursuzlaştırmanın dayatıldığı bir ülkede yaşıyoruz. Bu yaşananlar hem de bir avuç patron-ağanın zevki sefası için yapıyor. Evimiz başımıza yıkılıyor, köyümüz yakılıyor, ürünümüz talan ediliyor, sefalet ücreti ile ne yaparsanız, yapın deniliyor. İnsanlar kuru soğana dahi muhtaç ediliyor.

Her halde en kötülerinden biri de evimizin başımıza yıkılmasıdır. Bin bir emekle, yoksulluğun had safhasında, dişle, tırnakla biriktirilen emekle yapılan gecekondumuz soysuzların tahammülsüzlüğü ile yıkılıyor. Bu ülkede verimli toprak arazileri patron ağalara tahsil edilirken, arazi mafyaları kol gezerken yıkım hep garibanları buluyor. Ve tarih zulmedenlerle, zulme uğrayanları bir kez daha bizlere gösteriyor. Bir yanda yolu bozuk, kanalizasyonu sorun, suyu sorun gecekondulu halkı, bir yanda ise köylerimizi yıkan, halkın kızlarına oğullarına tecavüz eden Türk ordusu, onun güvenliğinde yıkımı yapan belediyenin yıkım ekipleri..

Zalimler bu kezki adresi ise Gazi Osmanpaşa'nın Boğazköy beldesindeki Sincanlar mevkii oldu. Burada oturan gecekondulu sakinlerinden şimdilik 37 hanenin evi hiç utanmadan, yürekleri sızlamadan Belediye ekipleri tarafından yıkıldı. 40 kişinin gözaltına alındığı yıkımda gecekondulu halkı durdurmak için direnişe geçti. Direnişte 20 yaşındaki Kadir Efe kendini yakarken, bir ana cinnet geçirerek eline bıçağı alarak çocuğu da yanında "yaklaşmayın, yoksa çocuğu öldürürüm" diye bağırdı. Yıkım esnasında çıkan olaylarda ise Cemile ve İpek Demir yaralanırken, 9 aylık hamile Serpil Uçar baygınlık geçirdi.

Eğitim-Sen Genel Merkezi'ne polis baskını

Ankara: Devletin demokratik müdahaleleri bastırma hareketi sürüyor. Son olarak 2 Mayıs günü Eğitim-Sen Genel

Merkezi Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi kararıyla basıldı. Çalışma odalarını kamerya alan polisler, bazı devrimci-demokrat yayınlara da hiç bir gerekçe göstermeden el koydu. Eğitim-Sen Genel sekreteri **Kemal Ünal** baskını kınayarak, bunun demokratik örgütlenmeleri baskı altına alma çabası olduğunu söyledi.

Aynı zamanda Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaattin Dinçer, bir basın toplantısı düzenleyerek genel merkezlerinin polis tarafından bastırılmasının nedenini Eğitim-Sen'in mücadelesine tahammül edememek olarak açıkladı. Basın toplantısına KESK Genel Başkanı **Sami Evren** ve TMMOB Genel Başkanı **Kaya Güvenç** de katılarak Eğitim-Sen'e destek verdi.

Egemen sınıfları şaşkırtan silahlar

Bu da TIKKO füzesi

● Dursun Karadas İktisadi ve Sosyal Bilimler Fakültesi'nde DGM'ye çıkarılan 5 kişiye yönelik operasyonun ardından TIKKO'ya yönelik operasyonun sonucunda çıkarılan silahlar. TIKKO'ya yönelik operasyonun sonucunda çıkarılan silahlar. TIKKO'ya yönelik operasyonun sonucunda çıkarılan silahlar.

Gözaltına alınanlar yoğun işkencelerden geçirilirken, 1 Mayıs'ta DGM'ye çıkarıldılar. DGM'ye çıkarılan 5 kişi içerisinde üçü olan Cengiz Kahraman, Erol Volkan İlden, Oğuz Arslan tutuklanarak Tekirdağ F tipi Hapishanesi'ne götürüldü. Mahkeme çıkışı tutuklananlar "Yaşamın Ölüm Orucu direnişimiz", "Yaşayarak ya da ölecek biz kazanacağız, halk kazanacak, devrim kazanacak" sloganlarını atarken, gözaltına alındıkları itibarıyla başlattıkları Açlık Grevini de hapishanede Süresiz Açlık Grevine çevirdiler.

İETT Çalışanları Turan Çil'in ölümünü protesto ettiler

İstanbul: 24 Nisan 2001 tarihinde Taksim-Gültepe seferini yaparken bir motosiklet sürücüsü tarafından kafasına kaskla darp edilen İETT şoförü **Turan Çil** Gazi Osman Paşa Özel hastanesinde 3 Mayıs 2001 tarihinde yaşamını yitirdi. Turan Çil'in ölümü üzerine İETT çalışanları da 4 Mayıs 2001 tarihinde olayın gerçekleştiği Gültepe mahallesi girişinde protesto eylemi yaptılar. Bacadibi durağında bir araya gelen İETT çalışanları, tüm basına faks çekmelerine rağmen sadece sosyalist ve devrimci basının gelmesi üzerine burjuva basını da

protesto ettiler. Bacadibi Caddesini trafiğe kapatan İETT çalışanları adına Dernek Başkanı Zeynel Kılıç trafik haftasının kutlandığı şu günlerde yaşanan bu olayın ülkemizde yaşanan trafik terörünün en çarpıcı örneklerinden biri olduğunu ve bu olayın da ne ilk ne de son olacağını söyledi. İETT çalışanları Turan Çil'e yapılan saldırıdan sonra Levent Polis Karakolunun tutanak tutmadığını, soruşturma başlatmadığını belirttiler. Gültepe Mahallesi'nin daha duyarlı davranmaları için İETT çalışanları Bacadibi Caddesinden, Talatpaşa Caddesine kadar "Katiller bulunsun hesap sorulsun" sloganlarını atarak alkışlarla yürüdüler.

Haber Merkezi: Sınıf savaşımında Demokratik Halk Devrimi perspektifi ile Maoist Halk Savaşı veren TKP/ML yine patron-ağaları sarstı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün yaptıkları operasyon sonucu basına yaptıkları açıklamada, TKP/ML'nin

onları ne kadar korkuttuğuna tanık olduk. İstanbul Emniyet Müdürü Kazım Abanoz yaptığı açıklamada ele geçirdikleri 9k111 Fagot ve diğer silahlarla ilgili şaşkınlığını dile getirerek "Bu silah askeri bir silah... Bizde bunu ilk defa gördük. Hatta isimlendirmekte zorlandık. Daha sonra demirperde ülkelerinde yapılan bir silah olduğu belirlendi. Bunun haricinde 2 tane lav silahı, 1 adet RPG-7, 1 adet Bikisi makineli tüfek, 1 el yapımı tabanca, 2 adet el bombası ve çok miktarda kaleşnikof marka otomatik tüfeğe ait şarjör ile mermiler var" şeklinde konuştu.

Yapılan bu operasyonla çaresizliklerinden anti-propagandaya başlayan egemen sınıflar, uşak medyası aracılığı ile hemen başlıklar, atmaya başladılar. "TIKKO'da Zırh delici füze ele geçti."

"Bu da TIKKO füzesi", "TIKKO kanlı eylem hazırlığında", "1 Mayıs'ta polis helikopterini düşüreceklerdi" diye yalanlarını sıraladılar. Bu karşı-devrimci propagandalar yapılsa da, ezilenlerin sesinin gür çıkmasını engel olamayacaklardır. Yapılan bu operasyon sonucu ise olayla ilgili olduğu belirlenmesiyle TKP/ML-TMLGB üyesi oldukları iddiasıyla 5 kişi gözaltına alındı.

Direnç çiçeklerinin son durumları

Zindanlarda sürdürülen Ölüm Orucu direnişi 200'ü günleri aşarken zorla müdahale işkencesi de sürüyor. 22 şehidin verildiği direnişte birçok tutsak hafızasını kaybederken yüzlercesi de sakat kalmakla yüz yüze. "16. maddeyi değiştirdik" diyerek verilecek en ufak bir hakkı teslim alma şartına bağlayan devlet, ölümleri durdurmak için hiçbir somut adım atmıyor. Avrupa parlamentosundan gelen heyetin dahi "devlet direnişi sakatlarla, müdahalelerle, ölümlerle bitirmeyi amaçlıyor" gözlemi devletin hala kana doymadığının bir göstergesi. Şu anda hastanelerde ve hapishanelerde bulunan ve durumu kritikleşen bazı tutsakların son durumları şu şekilde.

GEBZE SSK:

Suzan Baran, Nil Pinar Arın, Serdar Kaygusuz'a bilinçleri kapanınca zorla müdahale edildi. Suzan Baran ve Nil Pinar Arın'ın hala bilinçleri yerine gelmedi. Serdar Kaygusuz kendisine gelince tedaviyi reddetti. **Hamit Vayıç, Gönül Karagöz** de zorla tedavi edilmek üzere Gebze SSK'ya kaldırıldı.

KARTAL DEVLET HASTANESİ: Ganime Bozlu, Meral Şahin'e zorla müdahale edildi. Kendilerine geldiklerinde tedaviyi reddettiler. Durumları kritik. Bayrampaşa Hastanesi'nden getirilen **Ayça Ömer** de tedavi kabul etmiyor. Son aldığımız bilgilere göre Ayça Ömer yatağa ayaklarından zincirlenmiş vaziyette bulunuyor.

BAYRAMPAŞA HASTANESİ: Nezahat Turan, Diren Kırkoç, Hatice Köşker tedavi kabul etmedikleri halde hastanede tutuluyorlar.

HASEKİ HASTANESİ: Fatma Öztutan bilincini kaybedince müdahale edildi. Hala kendine gelemedi. **Sevgi Tağaç, Düzgün Zengin** tedaviyi kabul etmedikleri halde hala

hastanede zorla tedavi edilmeleri yönünde baskı yapıyor.

NEVŞEHİR DEVLET HASTANESİ:

Ermemek Özel Tip Hapishanesi'nden apar-topar Nevşehir E Tipi Hapishanesi'ne gönderilen **Fehmi Küçükaslan** durumu ağırlaşınca Nevşehir Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Yürümekte, konuşmakta, nefes almakta zorluk çeken Fehmi Küçükaslan odada yalnız kalmakta ve kendisini tedavi etmeye gelen doktorlar ve subaylar tarafından ÖO'yu bırakması yönünde zorlanmaktaydı. Öyleki bu kişiler 3-4 gün ömrü kaldığı yönünde psikolojik baskılar yapmaktaydılar. En son aldığımız bilgilere göre bilinci kapanan Fehmi Küçükaslan'a zorla müdahale edildi.

İZMİR DEVLET HASTANESİ: Ali Akyüz, Nurhak Talay, Sinan Ergin, Yalçın Özbek Devlet Hastanesi'ne kaldırıldılar. **Nurhak Talay**; yatağından doğrulamıyor. Konuşmakta ve gözlerini açmakta zorluk çekiyor. **Ali Akyüz**; zorla müdahale edildi. Bilinci kapalı. **Sinan Ergin**; yürüyemiyor. **Yalçın Özbek**; Su ve şeker alamıyor. Unutkanlık var.

ANKARA NUMUNE HASTANESİ:

Savaş Kör; Bilinci kapanınca zorla müdahale edildi. Bilinci kapalı. Göremiyor, konuşmakta güçlük çekiyor. Tuvalete çıkamıyor. Şeker ve sıvı alamıyor. Ellerinde bacaklarında, gözlerde yaralar oluştu. En son alınan bilgiye göre serumu birkaç defa attığı, zorla sonda takıldığı öğrenildi. Bilinci yerinde değil. Serumuna uyku ilacı konulduğu da ailelerin verdiği bilgiler arasında.

Osman Kaan; Aşırı halsizlik, bulantı görme, vücudunda ağrılar var. Günde 1-1,5 litre su alabiliyor. Vücutta özellikle sırt ve göğüste ağrılar var. Sık sık baş dönmesi yaşıyor.

Ersin Eroğlu; 23 kilo kaybetti. Günde 3-3,5 litre su alıyor. Sık sık kabız oluyor. Kulaklarda çınlama, görme bozukluğu, ışığa duyarlılık, sol tarafında şiddetli ağrılar ve uyuşmalar var. Deri dökülmeleri, kemik ve kas ağrıları, yürümekte zorlanma, sırtta şişkinlik var.

EDİRNE F TİPİ HAPİSHANESİ:

Ali Bulut; Eklemelerde yoğun ağrılar ve sürekli bel ağrıları var. Sağ tarafta karın boşluğunda şiddetli ağrılar yaşıyor.

Zülfikar Kuş; Eklemelerde ağrılar var. Son bir haftadır ishal oldu.

Yusuf Can; Daha önce müdahale için hastaneye kaldırılmıştı. Tedaviyi reddettiğinde tekrar hapishaneye götürüldü. Denge problemi var. Bacaklarda güçsüzlük, kulaklarda uğuldamaya ve unutkanlık yaşıyor. Son süreci hatırlamıyor. Daha önce mide kanaması geçirdi. Arada bir ishal oluyor. Sıvı alımında zorlanıyor.

KANDIRA F TİPİ HAPİSHANESİ:

Hüseyin Şahinol; Baş dönmesi, kusma, yürümekte zorluk, kol, bacak ve eklem ağrıları, görme ve yoğunlaşma sorunu var.

Barış Albay; Hareketlerinde yavaşlama, bitkinlik var. Görüşü çıkmada zorlanıyor.

Muharrem Horoz; Baş dönmesi, hareket zorluğu, eklemelerde ağrıları var. Sürekli enfeksiyonlu,

TEKİRDAĞ F TİPİ HAPİSHANESİ:

Fedai Şahin; Aşırı unutkanlık, düşüncelerini toparlayamama sorunu yaşıyor. Bulantı ve çeşitli yerlerde ağrıları var.

Mehmet Çömüt; Yürümekte ve şeker almında zorlanıyor. Unutkanlık var.

Nabi Kıvrın; Aşırı halsizlik var. Yürümekte zorlanıyor.

Ali Hıdır Polat; Tek kişilik hücrede tutuluyor. Aşırı kilo kaybı var. Vücudun çeşitli yerlerinde siville çıktı. İltihaplanmadan dolayı kolu sargılı. Yürümekte çözümlenmiş yaraları var.

NİĞDE DEVLET HASTANESİ:

Başak Otlu, Yeliz Türkmen, Fadime Akalın'a bilinci kapadığından zorla müdahale edildi. Savcı, bir askeri yetkili ve hastane başhekimisi ailelere "tıbbi müdahaleyi kabul ediyorum" ibareli zorla dilekçe imzalatmaya çalışmaktadırlar. Aileler buna itiraz edince refakatçi hakları geri alındığı gibi hastane dışına çıkarıldılar.

SİNCAN F TİPİ HAPİSHANESİ:

3 Mayıs 2001 günü arama gereğiyle hücrelere girilerek tutsaklara jandarma tarafından saldırıldı ve işkence yapıldı. Bunun sonucunda birçok tutsak yaralandı.

İZMİR YEŞİLYURT HASTANESİ:

Turan Ustabaş, Kemal Denli, Özgür Kılıç ve Yılmaz Babatümgaz; 25 Nisan günü zorla müdahale için hastaneye kaldırıldı. Bunlardan Yılmaz Babatümgaz'a bilinci kapandığında müdahale edildi.

Ölüm Oruçları 200. gününde zorla müdahale sonucu hafıza kaybı olan tutsaklardan tespit edilebilenler;

Atılcan Saday, Atilla Selçuk, Bedi Ergül (Korsakoff tanısı kondu), **Erdal Doğan, Suzan Baran, Fadime Akalın, Hasan Çepe, Hamit Vayıç**, (Korsakoff tanısı kondu), **İsmet Sınağ, Mahmut Mete, Mehmet Şahin, Mehmet Zincir** (Korsakoff tanısı kondu), **Ulaş Bütün, Yılmaz Karakaş, Eytem Yeşilbaş** (Korsakoff tanısı kondu), **Barış Kaya** (Korsakoff tanısı kondu), **Hatice Yazgan** (Korsakoff tanısı kondu)

Adalet Bakanı'na suç duyurusu

İstanbul: F tipi hapishaneleri protesto eden siyasi tutsakların her gün birer ikişer yaşamını yitirmesinde birinci dereceden sorumlu tutulan Adalet Bakanı H. Sami Türk hakkında; **İHD, TMMOB, Basın-İş, Mağ-Der, Halkevleri, KESK, DİSK, DBP, ÖDP, HADEP, Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği** suç duyurusunda bulundu. Saat 12.30'da İstanbul Adliyesi Cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulunan DKÖ ve partiler, Adalet Bakanının yaşanan ölümlerden sorumlu olduğunu belirterek ölümlerin durdurulmasını istedikler. 26 Nisan 2001 tarihinde yapılan suç duyurusuna 100 kişi katıldı. Ayrıca HADEP İstanbul İl Örgütü 29 Nisan 2001 günü 500 kişilik bir kitleyle yine Sultan Ahmet Adliyesine gelerek suç duyurusunda bulundu.

Denizler ölüm yıl dönümünde anıldı

6 Mayıs 1972'de faşist diktatörlüğün darağaçlarında idam edilen 3 genç fidan **Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan** ölüm yıldönümlerinde çeşitli etkinliklerle anıldılar.

İlk anma Karşıyaka mezarlığında EMEP tarafından yapıldı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı anmada "Yusuf, Hüseyin, Deniz, sürüyor, sürecek mücadelemiz", "Kahrolsun faşist diktatörlük" sloganları atılırken, devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı.

İkinci anma ise mezarları başında 68'liler Birliği Vakfı öncülüğünde çeşitli parti, kitle örgütü, sendika ve meslek odalarını katılımı ile gerçekleşti. Anmada Denizlerin avukatı **Halit Çelenk** bir konuşma yaptı. Buradaki anmadan sonra **Mahir Çayan** ve Sivas şehitlerinin mezarlarında ziyaret edildi.

İHD İstanbul Şubesi'nde Denizlerin yıldönümünde Sultan Ahmet AT Meydanı'nda bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada idam cezasının kaldırılması istendi.

Berberilerin özgürlük haykırışı

Fransa'nın işgali altındaki Cezayir uzun süre bağımsızlığını kazanmak için Fransız emperyalizmi ile savaşmak zorunda kaldı. Bu savaşlar esnasında Fransızlara karşı direnişin önemli bir bölümünü Berberiler oluşturdu. 1962 yılında Cezayir bağımsızlığına kavuştu. Cezayir yeni dünya konjonktürü gereğince yeni sömürgeleştirilmiş bir yönetim biçimine kavuştu. Göreceli olarak özgür bir Cezayir imajı yaratıldı. Fransız emperyalistlerinin böl-parçala-yönet taktikleri sonucu ülke içinde berberilerle arapların arası açıldı. Ülkedeki egemenler Berberileri baskı altında tutmaya ve sindirmeye çalıştılar. 1980 yılında Berberiler dil ve kültürlerinin resmen kabul edilmesi için gösterilerde bulundular. Berberi Baharı denen olaylarda berberiler acımasızca katledildiler.

Son günlerde Cezayirde Berberiler yönetime karşı ayaklandı. Cezayirdeki berberi ayaklanması başlangıçta bir berberi gencin gözaltındayken katledilmesini protesto etmek amaçlı idi. Gelişen protestolar daha sonra Berberilerin kendilerine yönelik ayrımcılığı ve işsizliği protestosuna dönüştü. Aynı zamanda berberiler araplar tarafından da laik oldukları gerekçesi ile baskı görmekteler. Geçtiğimiz yıllarda laik olduğunu açıklayan ünlü Berberi bir şarkıcı, ege-

menler tarafından katledildi. Son çıkan çatışmalarda Cezayir devleti Berberilere karşı gerçek mermi kullanarak katliam girişiminde bulunmaktan sakınmadı. Berberilerin yoğun olarak yaşadıkları Tizi Uzu ve Kabiliye bölgelerinde halk polislerin katliamlarına karşı polislerle çatışmaya girdi. Cezayirdeki Koalisyon hükümetinde bulunan ve Berberilerden destek alan laikliği savunduğunu belirten Kültür ve Demokrasi için Yürüyüş Partisi yaptığı açıklamada polisin gerçek mermi kullanmasını protesto ederek hükümetten çekileceğini açıkladı. Son günlerde yaşanan çatışmalarla ölenlerle birlikte toplam ölü sayısı 80'e çıktı Cezayirde.

Fransız bir general olan Paul Ausareses "Özel Servisler, Cezayir 1955-1957" ismini verdiği bir kitap yazdı. General Ausareses 1955 yılında Cezayirde generallik görevinde bulunmuş ve bu kitaptaki anılarını anlatmıştı. General'in kitabının ilgi çekmesinin nedeni Cezayirdeki halka karşı uyguladıkları katliam ve işkence girişimlerini anlatmasıydı. Bunun yanında general kitabında bu işkencelerin sadece kendisiyle sınırlı olmadığını kendisi Cezayire gitmeden önce Cezayirden ayrıldıktan sonra da bu işkencelerin yapıldığını anlatıyordu.

Bir zamanlar direkt Fransızlar tarafından katledilen, işkence altında sömürülen yoksul Cezayir halkı ve berberiler bugün bizzat Fransızların uşağı egemen araplar tarafından katledilmekte. Ama özgürlük için bunca yıl kan dökmüş, işkence görmüş ve acı çekmiş Berberiler özgürlük mücadelesinin peşini bırakmayacaklardır.

Filipin halkının kararlı mücadelesi ve Estrada'nın sonu

Filipinler devlet başkanı olan eski sinema oyuncusu Estrada hakkında yolsuzluk yaparak ve rüşvet alarak 80 milyon dolarlık yasadışı bir servet elde etmek suçlamasıyla 25 Nisan'da tutuklandı.

Ocak ayının 20'sinde Anayasa Mahkemesi kararıyla başkanlık görevinden alınan Estrada yoğun kitle gösterilerinden sonra tutuklanmak zorunda kalmıştı. Filipinlerde gelişen binlerce kişilik kitle eylemlerinin arkasına baktığımızda bu eylemlerin örgütleyicileri ve yönlendiricilerinin Filipinli Maoistler olduğunu görürüz. "Halka karşı ve emperyalistlere taraf olan yozlaşmış Estrada iktidarını yıkalım" sloganıyla oluşturulan Maoistlerin önderliğindeki Anti-Estrada Birleşik Cephe'nin Estrada'nın görevden alınması ve tutuklanmasında bir milyondan fazla kişiyle başkanlık sarayını kuşatan eylemlerinin etkisi çok büyük.

Filipin halkının gerçekleştirmiş olduğu bu büyük eylemler Estrada'nın emperyalist efendilerini ve ülkedeki patron-ağaları çok derin-

den sarstı. Bu sarsıntı sonrasında emperyalist efendileri Estrada'nın görevden çekilmesini sağladılar. Fakat eylemler daha da yoğunlaşınca Estrada'nın efendileri Estrada'nın iktisadi yağmacılıkla yargılanmasına karar verdiler. Bu karar sonrasında Filipin egemenlerinin kolluk güçleri abartılı bir polisi gücüyle Estrada'yı tutukladılar.

Özgür Gelecek gazetesindeki "Dünyadan" köşesinde Acar Çağlayan: "... Kitlelerin bir önceki hükümete ve sözcüye olan öfke ve tepkileri, çok bilinçli ve sinsice 'devletin bekaası'na zarar verdirilmeden, kapitalist dünyanın, burjuva-feodal sınıfların dipsiz kuyularına boşaltılır. Yıpranan, gözden düşen ve artık güven veremez duruma gelen eski 'umut' ve 'kurtarıcı'lar yerine, gene aynı sınıfsal diktatörlüğe hizmet etmeye hazır yeni Mesih'ler, halka nefes aldirmaksızın ve düşünmelerine izin verilmeksizin manipüle edilir. 'Karaoglan', 'Baba', 'Bacı'larda olduğu gibi!

İşte, benzer nedenlerle Filipin egemen sınıfları 1998'de Estrada'yı

NEHİR

Zeki Aydın

Hayat, öğrenmek isteyenlerin öğretmenidir

İnsan, doğanın tersine, kendi kendinin tekrarından öte, kendini geliştirir, özgürleştirir. Geliştirme ve özgürleştirme mücadeleye olur. Hiç bir gerçeklik mücadele olmadan kendiliğinden değişmez.

Toplumsal sistemlerin gelişimi de mücadeleyle olmuş ve olacaktır. Her toplumsal sistem, kendi tarihsel karakteristiği içinde insanın özgürleşmesinin boyutunu yansıtır. Toplumsal sistemleri ileriye taşıyan, bir önceki toplumdaki daha ileri bir toplum yaratan, yine insanın kendisidir. Bir başka söylemle bu, ezenle ezilen arasındaki sınıf mücadelesinden başkası değildir.

Sınıflı toplumlarda, toplumsal yapıya egemen olan sınıflar, kendi egemenliklerini pekiştirmek için kendi sistemleri içinde reformların ötesine

gidemezler. Yani, sistemin kendi kendinin tekrarını bazı dönüşümleri yaparak ayakta kalma mücadelesi verirler. Yine bunu da toplumun ezilen kesimlerinin sınıf mücadelesini bastırmak, susturmak ve sindirmek için yapmak zorunda kalırlar. Kıscası reformlar anlamındaki dönüşümler de sınıf mücadelesinin ürünüdür. Bu anlamda, egemen sınıflar toplumu dönüştürebilirler, ancak, toplumu değiştirip geliştiremezler. Değişim ve gelişim egemen sınıfların sınıf çıkarlarıyla çatışır.

Örneğin, emperyalist burjuvazinin "Yeni Dünya Düzeni" siyaseti, "Yeni-Liberal Ekonomi-Politikası" ve "Küreselleşme" ideolojik formasyonları, kendi emperyalist-kapitalist sistemlerini ayakta tutabilmek için yapmak zorunda kaldıkları dönüşümlerdir. Bir nevi, değişik isimlerle sistemin kendi kendinin tekrarını sağlama ve insanı insana, ezilen kitleleri kendine yabancılaştırma çabalarıdır. Ezilen kitleleri kendi kendine yabancılaştırmayı başardığı ölçüde, egemenliğini koruyacak ve onun süresini uzatacaktır.

Emperyalist burjuvazinin mikro-cips ve gen teknolojilerini geliştirmeleri de, toplumsal gelişimle ilgili olmayıp, yine kendi sistemlerini, işçi sınıfı ve emekçiler aleyhine koruma dönüşümleridir. Bunlar, insanın kendisini özgürleştirmenin bir aracı değil, ezilen dünya halklarını ve işçi sınıfını daha ağır koşullar altında yaşamaya zorlama ve köleleştirmeye çabalamanın sistem araçları olarak kullanılmaktadır. Bunu IMF ve DB gibi emperyalist kuruluşların istatistikleri de ortaya koymaktadır. Burjuva modernleşme, işçi sınıfı ve emekçilerin özgürleşmesini ve her yönüyle gelişimini sağlama yerine, onları işsizliğe ve açlığa mahkum etmektedir. Burjuvazinin denetimi altında gelişen teknoloji, burjuva sistemi ezilen kitlelere karşı korumaya yönelmiştir. En azından kitlelerin yaşam standardını ilerletme yönünde değil, daha aşağılara çekmiştir.

Örneğin, Türk egemen sınıflarının, başta da emperyalist burjuvazinin bir numaralı uşağı büyük kompadorların birliği olan TÜSİAD'ın son yıllarda sistem içinde bazı dönü-

şümler istemesini, sistemi değiştirme olarak adlandırmak, en hafif deyimle, kitleleri kandırma ve yanıltma argümanları olacaktır. TÜSİAD vb.lerin istediği dönüşüm, emperyalist burjuvazinin kendi tarihsel süreci içindeki sisteminin pekiştirilmesi istemlerine tabi olarak, yarı-sömürgeleleri de bu doğrultuda reformize etmektir.

Bu istemlerde, halkın yararına olan bir şey olmadığı gibi, halkın yaşamını, varolan ekonomik, demokratik hak ve özgürlükleri daha aşağılara çekme ve halk üzerindeki burjuva egemenliği ağırlaştırma çabaları ve istemleri vardır.

Burada, emperyalist burjuvazinin öne sürdüğü sözde "aydın" yaftalı burjuva ideologları da hemen devreye girerek, IMF ve TÜSİAD'ın isteklerine "ilerici" damgasını basmaktan ve bunu kitlelere yutturmaya çalışmaktan geri durmadılar. Durmaları da olası değil. Bu tür dolar pehlivanları, her devirde varolacaktır. Ya da bir zamanların radikal reformisti Çetin Altanlar gibi IMF aşıkları da, emperyalist burju-

iktidara getirdiler" diyerek Estrada'nın niçin Filipinler devlet başkanlığına getirildiğini açıklamıştı. Bugün halkın gözünde yıpranan, gözden düşen ve artık güven veremez duruma gelen böylelikle efendilerinin çıkarlarını iyi bir şekilde savunamayacak durumda olan Estrada'nın yerine onun yardımcı eski Sosyal Yardım ve Kalkındırma Bakanı Gloria M. Arroyo yeni 'umut' olarak kitlelere manipüle edilmiş durumda.

Estrada'nın tutuklanmasına karşı çıkanlar Estrada'nın serbest bırakılması için bazı eylemlilikler gerçekleştirdiler. Arroyo bu eylemlere karşı sert bir tavır izleyerek bu eylemleri organize ettiğini düşündüğü birçok kişiyi tutukladı. Ayrıca Eski Savunma Bakanı Juan Ponce Enrile'yi de darbe girişiminde bulunduğu gerekçesiyle tutukladı. Arroyo yaptığı açıklamada Ponce Enrile'nin darbe girişiminin başarısız olmasının nedenini ordu içinde destek görememesi olarak açıkladı. Zaten Estradanın tutuklanmasında Amerikanın Ordu ve polis gücü üzerindeki etkisinden dolayı gerçekleşmişti.

Estrada bütün bu gelişmeler olurken kapatıldığı hapis hanesinden telefonla CNN'e konuşmacı olarak katılarak Anayasal olarak hala Filipinlerin seçilmiş başkanı olduğunu ve mücadelesini sürdüreceğini açıkladı.

Ülke içinde egemenler arasında bütün bu çatışmalar ve kavgalar kıyasıya yaşansa da Filipinli Maoistler İktidar mücadelesinde emin adımlarla ilerlemeye devam etmekte. Öyleki gerçekleştirdikleri eylemler sonucu bir milyondan fazla kişi sokaklara çıkmış ve Estrada'nın görevden alınmasına etkide bulunmuşlardır. Filipin halkının kaderi sahte umut dağıtan Estrada, Arroyo gibilerinin değil kendi ellerindedir.

Zindan direnişçileri 1 Mayıs'ı selamladı

"Yaşayarak ya da ölecek biz kazanacağız" diye söz vererek başladık Ölüm Orucu maratonumuza... İçerde dışarda, yaşamın her alanında hücreleştirmeye karşı mücadele tüm emek ve özgürlük kavgası verenlerce sürüyor.

Yolu yok zafer bizim olacak. ÖO eylemimize devrimci irademizi kırma amaçlı hiçbir faşist saldırı başarılı olmayacak. Çünkü; Partizan ruhun, bilinci ve sorumluluğuyla donanmış yürekler zaferi daha başlarken kazandılar.

Biz Sincan Zindanı TKP/ML Seyit Külekçi ÖO müfrezesi olarak bulunduğumuz her alanı direnişimizin bilinciyle şehitlerimizle kızılaştırmaya devam ediyoruz. Toprağa tohum olarak düşen herbir karanfilimizi sloganlarımızla anarken; enternasyonal bayramda da baskının, zulmün işkencenin, faşist Kemalist diktatörlüğün zorla müdahale ve iradesini dayatmak, teslim almak için F tipi hücrelere çevirdiği hastanede ayaklarımız prangalı tutuluyor olmamız da kutlamalarımızı engelleyemedi.

İşçilerin ve emekçilerin tüm ezilen halkların bayramı kavganın günü 1 Mayıs sabahında müfrezemizin üyesi Savaş yoldaşın diğer etkiler dışında songün bilinci kapalıydı. Doktorların heran müdahale etmeleri nedeniyle 1 Mayıs kutlamamıza saat 09:30'da başladık. Aynı odada bulunduğumuz TİKB siperdaşlarımızla birlikte...

Başta 1977 1 Mayıs'ında kontr-gerillalarca katledilen M. Kocadağ ve 1 Mayıs' şehitleri olmak üzere tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşuna başladık. "Doktorların parmağını bile oynatmadığı" olarak

değerlendirdiği Savaş yoldaş saygı duruşuna yatağından kaldırdığı sıkılı yumruğuyla katılarak şaşırttı herkesi....

Kutlamamıza toplu olarak söylediğimiz 1 Mayıs marşıyla devam ettik. Ardından bir yoldaşımızın ve siperdaşlarımızdan bir dostun 1 Mayıs birlik mücadele ve dayanışma günü hakkındaki kısa konuşmalarıyla sürdü etkinliğimiz...

Dünyada ve ülkemizdeki tarihsel geçmişine kısaca özetlerken, Partimiz ve zirvelere yürüyüşümüz noktasındaki önemine ve gelişimine vurgu yapıldı...

Harbiye'de uçan pırpırlar Ölüm Oruçularının gülüşlerinde canlanıp proletarya ve ezilen halklar selamlandı.

Etkinliğimiz "Yaşasın 1 Mayıs, Biji yekulan", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Yaşasın devrimci dayanışma, kahrolsun faşist diktatörlük", "Yaşasın proletarya enternasyonalizmi" vs. sloganlarını atmamızla son buldu.

Bir tarih daha yazıyor direnenler, zulme, baskıya ve sömürüye karşı can bedeli süren ÖO direnişiyile... Direnişin kızılığında selam olsun 1 Mayıs şehitlerine....

Selam olsun Nergiz yoldaşımıza, selam olsun 1 Mayıs'ın kızılığında tüm direnen ÖO direnişçilerine bin selam.

Nergiz yoldaşın sözü andımızdır, sözümüzdür.

Biz kazanacağız!

Yaşasın 1 Mayıs

Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz

Sincan Zindanı

TKP/ML Seyit Külekçi ÖO Müfrezesi

vaziye ve onun uşaklarını "ilerici" olarak halka yutturma görevini "Marksizm" adına üstleneceklerdir. Bunların diğer yüzü olan MGK'cılar ve ordular da, faşizmin bir başka görüntüsünü halka "kurtuluş yolu" olarak göstermekten öteye gidemiyorlar.

Burjuvazi, kendi sistemini sürdürmek için hayatın gösterdiklerinden kendi sınıf çıkarılarının emrettiği yönde, yani hayatın ileriye akışını engellemek için öğreniyor ya da öğrenmesini biliyor. Aynı zamanda o, ezilen kitlelerin hayattan doğru şeyler öğrenmesi önünde duvarlar örüyor. Bu nedenle de kendi çürümüş asalak sistemlerini milyarlarca ezilenlere karşı korumasını, şimdilik, becerbilme yeteneğini gösteriyor. Ancak, tarihsel sürecini tamamlamış bir toplumsal sistem, kendi fasit daireleri içinde bazı dönüşümler sağlasa da, o hayatı yeniden yaratamaz, öldürür. Tarihi sürecini çoktan tamamlamış kapitalist sistem de hayatı yeniden yaratmıyor, öldürüyor.

İşçi sınıfının devrimcileri de, ha-

yatın gösterdiklerinden öğrenmesini ve hayatı değiştirmesini bilmek zorundadırlar. Hayattan birşey öğrenmek istemeyenler, bin yıl da geçse öğrenemezler. Çünkü hayat, kendiliğinden kimseye bir şey öğretmez. Ama gösterir. İşte, sınıfın bilincine sahip olanlar, hayatın gösterdiklerini doğru yorumlayarak, değişimin ve gelişimin yollarını açacak politika ve araçlarını da işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü süzgecinden geçirerek üretmekle yükümlüdür.

Hayatın gösterdiklerini görmek ve ona yeni bir biçim vermek için, onu değiştirecek sınıf politikalarını devreye sokmak şarttır. Marks, Marksizmi yaratırken, hayatın gösterdiklerinden yola çıkarak, bilimsel bir öğretiyi ortaya koyabilmiştir. O, hayatın gösterdikleri ile yetinmemiş, hayattan öğrenmiş ve o anda görülmeyen ama hayatın içinde olanları bulup ortaya çıkarmıştır. Çünkü O, değişimlerin önüne geçmek isteyenlere karşı değişimin ve yeniden değişimin mücadelesini veren bir bilim işçisiydi.

Kendiliğinden kitle hareketleri, kitleler için devrimci siyasal hedefleri yakalama yönünde de bir adım ya da okul olabilir. Ama, onlar kendiliğinden kendilerini özgürleştirecek mücadeleyi öğrenemezler ve öğretilmesi ancak sınıfın bilinçli unsurları tarafından yerine getirilebilir.

Bir parti, kendiliğinden bir kitle olmadığına göre, kendi pratiğinden sürekli ileriye yönelik iyi şeyler öğrenmesi gerekir. Sınıf bilincine sahip bir birey için de, bu geçerlidir. Sınıfın partisi, reformların ya da ufak değişimlerin bir aracı, yol göstericisi değil, daha ileri toplumsal değişimlerin yol göstericisi ve öğretmenidir. Bu bağlamda, önce kendi pratiğini görmek ve ondan öğrenmek zorundadır.

Bunun anlamı: pratiğini değiştirmesi, geliştirmesi ve ilerletmesidir. Bunun anlamı: pratikteki zenginliği teoriye, teorideki zenginliği pratiğe yansıtmaktır. Ve o pratik ki, teorinin anası, yeniden doğumların sancılı toprağıdır.

Pratiğin gösterdiğini görmeyen-

ler, ondan öğrenilmesi gerekenleri öğrenmeyenlere, pratik-hayat-birşey öğretmez. Öğrenmesini ve öğretmesini bileceksin. Kendiliğinden bir şeyin değişmeyeceği ve gelişmeyeceği, olsa olsa aynı fasit daire içinde dönme olacağına göre, kendiliğindenciligi yıkıp, değişimin yaratıcısının öncüsü olabileceksin. Bu da, koşullara teslim olma ile değil, koşulları değiştirecek teori ve pratiğin birliğini pratikte yaratmakla olabilir.

Sınıf mücadelesi içinde, siyasal iktidarı ele geçirme mücadelesi, büyük oynamayı şart koşar.

Büyük oynamayan, küçük ayrıntılar peşinde koşanlar, işçi sınıfının siyasal iktidar yoluna döşenmiş -yüzcelsel bakışla görülemeyecek- büyük kayaları göremezler. Çünkü bunlar, hayatın gösterdikleri ile yetinip, hayattan öğrenme çabasının içine girmezler. Hayattan öğrenme çabası içine girmeyenler, hayatı tekrarlamaktan öte gidemezler.

Oysa, hayatın içindeki çatışmalı canlılık, bilimsel kahramanlığı sever!

Baş tarafı sayfa 32'de

HER BİRİ, BİR ÜLKE OLAN EYALETLER;

2000 Kasım ayına kadar Hindistan, 25 eyalet ve 7 birlik toprağından oluşuyordu. Kasım 2000 tarihinde eyalet sayısı 28 oldu. Yeni eyaletlerden Uttaranchal, Uttar Pradeş'ten (kuzey batısından); Jarkhand, Bihar'dan (güneyinden); Chattisgarh ise Madya Pradeş'ten (doğu ve güney doğusundan) ayrıldı.

Önümüzdeki 5-10 yıl içinde en az üç eyaletin daha oluşacağı söyleniyor. Nüfus olarak en kalabalık eyaletlerden (son üç eyaletin oluşumundan önce) bazıların genel durumları ve belli özellikleriyle şöyledir. Nüfusa dair rakamlar kesin değil, yaklaşıktır.

Uttar Pradeş: (160 milyon.) Bu eyaletin Hint siyasal yaşamında ezici bir ağırlığı vardır. Başkenti Lucknow'dur. Resmi dili Hintçe ve Urduca'dır. Hem Hinduların hem de Jainizm ve Budizmin merkezidir. Yanısıra müslümanların ve İslam kültürünün güçlü olduğu eyalettir.

Varanasi ve Allahabad gibi kutsal şehirler; Ganj ve Yamuna ırmaklarının kutsal topraklarına ve Agra'daki Moğolların ünlü Taj-Mahal'ine sahip bir eyalet. Halkın %78'i tarımla uğraşır. Arazi olarak silahlı mücadeleye pek uygun değil, düz tarım alanıdır. Tüm sol güçlerin ve Maoistlerin çok zayıf olduğu, BJP'nin ise çok güçlü olduğu eyalettir.

Bihar: (100 milyon) Resmi dili Hintçe, başkenti Patna'dır. Dini eğitim, merkezi denebilir. Hem Hinduların hem de Müslümanların iktidarını yaşamış bir eyalettir. Nepal ile sınırdır. Ganj ırmağının dört büyük kolunun birleştiği eyalettir. En yoksul eyaletler arasındadır. Güney kısmında ağırlıklı olarak kabileler yaşamakta. Halkın %80'i tarımla uğraşır.

Arazisi silahlı mücadeleye uygundur. Ormanlı dağları, tepeleri vardır. Halk Savaşının en güçlü olduğu ikinci eyalet konumundadır. Maoist Komünist Merkez'in (MKM) üssü durumunda. Bu partinin 1.500'ü aşkın silahlı gücü ve yüzbinlerle ifade edilen kitle tabanı vardır. Bu eyalette HKP(ML) Halk Savaşı, sol güçler arasında en büyük ikinci güçtür. 500 civarında silahlı gücü ve geniş bir kitle tabanı vardır. Yakın süreçte büyük atılım yapacağı eyalettir.

Maharastra: (90 milyon) Başkenti Mumbai (eski ismi Bombay), resmi dili Marathi'dir. Endüstri ve ticaretin en çok geliştiği eyaletler arasındadır. Mumbai ülkenin finans ve film merkezidir. Hindistan'ın Hollywood'u olan film-medya merkezi Bollywood'u (B=Bombay) vardır. Halkın % 61'i tarımla uğraşır.

Mumbai, komünist ve devrimci güçlerin en zayıf olduğu, kitlelerin en fazla depolitize edildiği büyük kentlerin başında gelir. Dejenereasyon, özel-burjuva yaşam hayallerinin devrimci saflarda yoğun olarak yaşandığı, ülke çapında ünlü tasfiyeci ve reformistlerin geldiği bir şehirdir. Reformistler de dahil olmak üzere

EVRENSSEL BAKIŞ

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından dolayı yayınlamayız.

re, en güçlü olan HKP(ML) Halk Savaşı'dır. Fakat kötüler arasında en iyisi! Daha çok işçi sınıfı, aydın ve öğrenci gençlik arasında örgütlüdür.

HKP(ML) HS'nin Maharastra'nın doğusunda (Madya ve Andra Pradeş ile sınır olan bölgede) güçlü silahlı mücadelesi var. Bu bölgede tek ve çok güçlüdür. Dört eyalet; -Madya ve Andra Pradeş, Maharastra ve Orissa- arasında paylaşılan bu bölgeye DANDAKARANYA deniliyor.

Bugün, bu bölge kardeş partimizin en güçlü olduğu bölge konumundadır. Kabilelerin çoğunlukta olduğu bir bölgedir. 1000 civarında silahlı gücü ve yüzbinlerle, milyonla ifade edilen kitle tabanı vardır. Kurulacak ilk Kızıl Siyasi Üstür.

Batı Bengal: (80 milyon) Başkenti Kolkata (eski ismi Kalküta)'dır. Resmi dili Bengalcedir. Kolkata, ülkenin kültür ve aydınlar merkezidir. Eyalet ulusal ve uluslararası düzeyde toplantı ve seminerlerin yoğun olduğu, grev ve kitlese sokak protestolarının alabildiğince çok olduğu bir şehirdir. Eski doğu Bengal veya doğu Pakistan, bugünkü Bangladeş'e dendir. Batı Bengal ve Penjap eyaletleri, Hindular ile Müslümanların sayı olarak birbirine yakın olduğu iki eyalettir.

Bu eyaletin aydınları bol, üniversite mezunlarının çok ve halkı iyi düzeyde politize olmuştur. Burjuva-revizyonist bir parti olan HKP(Marksist), yirmi beş yıla yakın bir süredir aralıksız olarak, bu eyalette koalisyonla iktidardadır. Ünlü Naksalbari silahlı köylü ayaklanması bu eyalette olmuştur.

Naksalbari, batı Bengal eyaletinin en kuzeydeki (Nepal, Sikkim ve Butan'a komşu) bölgesi veya ili olan Darjiling'e bağlı, Nepal ile sınır olan küçük kasabadır. Daha iyi anlaşılması bakımından, Naksalbari'yi şöyle örnekleylebilirim. Hindistan Türkiye'dir. T. Kürdistan'ı Batı Bengal'dir. Dersim Darjiling'dir. Ovacık ise Naksalbari'dir. Darjiling çayı ile ünlüdür. Dünyanın en kaliteli çayının burada yetiştiği söylenir. Eyalette halkın % 75'i tarımla uğraşır.

Kolkata, en büyük dört kent arasında (Mumbai, Delhi ve Madras) komünistlerin ve devrimcilerin en güçlü ve kitle tabanlarının iyi olduğu şehirdir. Fakat en güçlüleri reformistlerdir. Batı Bengal'in doğu kesimi genelde ormanlı tepeliklerle kaplıdır. Burası silahlı mücadeleye uygundur.

HKP(ML) Halk Savaşı'nın bu eyalette 250 civarında silahlı gücü ve on binlerce sayıda kitlese tabanı vardır. Bihar ile sınırdır. Özellikle Bihar'daki gelişmeye bağlı olarak, büyük atılım yapacak potansiyele sahiptir.

Andra Pradeş: 80 milyon. Başkenti

meçhul cinayetlerin, sokak ortasında ki-

Haydarabad, resmi dili Telegu ve Urduca'dır. Uzun dönem İslam kiralılığının (Nizam) hüküm sürdüğü bir eyalettir. Halkın % 70'i

tarımla uğraşır. Andra Pradeş, silahlı köylü ve devrimci ayaklanmada Hindistan çapında önemli ve saygın bir yere sahiptir.

Telagana (Andra Pradeş'in kuzeyi ve batısı), 1946 ve 51 yılları arasında hem İngiliz sömürgeciliğine hem de Müslüman Nizam krallığına (feodalizme) karşı, görkemli silahlı köylü ayaklanmalarına ev sahipliği yaptı. Telagana, Hindistan'da özellikle son 60 yıl, yerel ve merkezi otoriteye karşı silahlı mücadeleyle direnme geleneği ile öne çıkmış ve bu özelliğiyle örnek olmuş cender bölgelerden biridir.

1967 Naksalbari kıvılcımı kısa sürede Andra'ya sıçramıştı. Andra Pradeş'in sahilden en kuzeydeki bölgesi olan Sri-kakulam'da komünistler, Naksalbari kıvılcımını yoksul ve topraksız köylüler arasında görkemlice tutuşturmuşlardı. Ç.Mazumdar, burada gerçekleşen görkemli silahlı ayaklanmadan sonra "Sri-kakulam, Hindistan'ın Yenani'dir" dahi demiştir. Bu silahlı isyan hunharca bastırılmış ama, geride kalan kadrolar bu kıvılcımı 1980 yılında HKP(ML) Halk Savaşı'nı kuracak düzeye kadar taşıdılar.

Bu eyalette, bir eyalet parti olan Telegu Desam Partisi iktidarda. Mevcut tüm eyaletler arasında Andra Pradeş; en faşist hükümetin iktidarıyla ünlüdür. HKP(ML) HS'na sempati duyan her çeşit yasal kurumların kapatıldığı, yüzlerce kadro ve çalışanlarının katledildiği, failli

liçla kafaların uçurulduğu, DYS'nin tüm taktik ve yöntemlerinin yürürlükte olmasıyla ünlü bir eyalettir.

HKP(ML) HS bu eyalette en güçlü (tüm burjuva partilerin toplam gücünden daha güçlü) partidir. Faaliyetlerin yoğunluğu ve çokluğu, örgütlülüğün büyüklüğü ve çeşitliliği açısından eyaleti, Andra Pradeş ve Kuzey Telangana olarak iki kısma ayırmışlar. K. Telangana'da 900, A. Pradeş'te ise 800 kişilik silahlı güçleri var. Bu sayı belli ihtiyaçların karşılanması durumunda kısa sürede iki-üç misline çıkacak potansiyelde.

Kitle tabanı milyonlarla ifade ediliyor. Özellikle son altı yılda en deneyimli ve tecrübeli şehir kadroları (yasal, yasadışı) hunharca katledildi. Burada büyük kan kaybı yaşandı. 2. kongrenin eyalet konferansında bu sorunu çok ciddi ve etraflı ele aldılar. 2. kongre bu konuda ciddi açıklamalar yaptı. Yaşadıkları deneyimlerden ciddi dersler çıkardılar.

Andra Pradeş, her yönüyle HKP(ML)HS'ile özdeşleşmiş bir eyalet. Mücadeleyi başlatan, önderlik eden ve diğer bölgelere taşıyan kadroların esaslı Kuzey Telangana bölgesindedir. Bu bölgeyi en azından Dersim ile kıyaslayabiliriz. Fakat mücadeledeki ağırlığı Dersim'den çok daha fazladır.

Devam Edecek

Avrupa'da tutsaklarla dayanışma sürüyor

Salzburg: Türkiye'deki devrimci-komünist tutsaklarla dayanışmak, TC devletinin insanlık dışı uygulamalarını Avusturya kamuoyuna taşımak amacıyla Salzburg'da İşçi-köylü ve ATİK taraftarlarına bir dizi etkinlikte bulunuldu. Aralarında Avusturya, Hindistan ve Afrika ülkelerinden devrimcilerin bulunduğu bir komite oluşturuldu. Komite; Türkiye'deki tabutlukları protesto etmek amacıyla temsili bir tabut yaparak Salzburg caddelerinde dolaştırdı. Ayrıca tecrit ve izolasyon uygulamalarını anlatan çok sayıda bildiri ve açıklama kamuoyuna dağıtıldı.

Bu eylemliliklerin ardından yine komite tarafından siyasi tutsaklara destek amacıyla Salzburg kentinin en işlek yerinde çadırlar kurularak (4) günlük açlık grevi eylemi yapıldı. Avusturya kamuoyunun büyük ilgisini çeken açlık grevi eylemine Salzburg'daki gazeteler birinci sayfalarından

yer verdi. Etkinlikler sürecinde nazilerin ufak tefek

saldırıları ise eylemliliklere gölge düşürmedi. Salzburg'lu İşçi-köylü ve ATİK taraftarları yaptıkları açıklamalarda; devrimci-komünist tutsaklara yönelik destek amaçlı eylemliliklere hız vereceklerini söylediler.

Emperyalistlerin korkutma ve sindirme politikaları bizleri yıldıramayacaktır!

Er yada geç ama mutlaka zafer bizim olacak, zaferi tarihi yazanlar kazanacak!

Stuttgart DETUDAK bileşenleri olarak, Türkiye zindanlarında ölümüne dire-

resimleri ile birlikte yürüdük.

d) Almanya'da Nisan ayında her yıl, yumurta bayramı tatilinde, Paskalya'da düzenlenen barış yürüyüşü içerisinde yerimizi alarak, o günkü yürüyüşü adeta Türkiye zindanlarında hala sürdürülen izolasyonu ve katliamı protesto yürüyüşüne dönüştürdük.

Sonuçta, 20 Nisan 2001 Cuma günü, SPD'nin iki irtibat bürosunu işgal kararı aldık. Eylemde ileri süreceğimiz taleplerimizi, belirledik.

1) TC Adalet Bakanlığına Sağlık Bakanlığı'na

nen devrimci tutsakların seslerini Avrupa kamuoyuna duyurabilmek için bugüne kadar bir dizi etkinlikler sergilendi. Tüm gücümüzle zindanlardaki görkemli direniş kitelere duyurabilmek, kiteleri duyarlı hale getirebilmek için elimizden geldiğince çaba harcadık. Son bir buçuk hafta içerisinde gerçekleştirilen eylemleri kısaca özetleyecek olursak;

a) Her hafta Cuma günü, şehir merkezinde standı açılarak son gelişmeleri de içeren Almanca bildiriler dağıtılmakta ve kitlerle konuşularak zindanlardaki direniş hakkında bilgilendirme yapılmakta.

b) Şimdiye kadar birçok kez olduğu gibi, son bir buçuk hafta içerisinde yine, Stuttgart konsolosluğu önüne siyah çelenk bırakılarak protesto mitingi gerçekleştirildi.

c) Ludwigsburg'da bulunan BTW (Badische Televizyon) yayın evinin bahçesinde, 30 civarında kitle toplanarak, yayın müdürü ile Türkiye zindanlarında sürmekte olan ÖO ile ilgili görüşmek istediğimizi söyledik. Görüşme talebimiz kabul edilmeyince dosyamızı bırakarak olay yerinden ayrıldık.

Daha sonra Ludwigsburg şehir merkezinde toplanarak, tren garına kadar elimizde dövizlerimiz ve şehitlerimizin

ve diğer yetkili kurumlara sorunun en kısa zamanda çözümü için faksların çekilmesi,

2) SPD Stuttgart İrtibat binasındaki sorumlu kişinin bizimle birlikte bir basın açıklaması yapması,

3) Eylemciler hakkında herhangi bir soruşturma açılmaması.

Kararlaşmış gibiyken sabah saat 10.00'da, SPD binası önünde buluştuk. Heyeti oluşturan arkadaşlar içeriye girdiler, bir grup arkadaş ise dışarıda pankart ve dövizlerimizi açtılar. Arkadaşlarımızın binadan pankartımızı açmaları ile sloganlarımızla onları desteklemeye başladık.

Binaya giren arkadaşlarımızın, DETUDAK imzalı pankartımızı cama astıklarını gördüğümüzde, biz de sloganlarımızı haykırmaya başladık. Binaya asılan pankartta Almanca

-Bugün Türkiye'deki ÖO larının 183. günü

-Bugüne kadar 43 tutsak şehit düştü.

-500 tutsak ölüm sınırında.

-Tutsakların talepleri derhal kabul edilmelidir.

DETUDAK yazıydı.

Saat 14.30 civarında, binaya giren ar-

kadaşlarımız yetkili kişiyle birlikte aşağıya inerek taleplerimizin kabul edildiğini söyleyerek, basın açıklamasını okumaya başladılar.

Basın açıklamasının okunup bitmesinden sonra, polis eylemcilere saldırarak 22 kişiyi gözaltına aldıysa da daha sonra yaşları 18'in altında olan üç kişiyi davaları dışarıdan görülmek üzere serbest bırakmıştır. Olayın ertesi günü, tutuklanan 19 arkadaştan bayan arkadaşlar Leonberg Kadın Tutukevi'ne, erkek arkadaşlar ise, Stuttgart Stelheim "F" tipi zindanlarına gönderildiler. Tutuklanan arkadaşlar, "SPD ve Alman polislerinin keyfi tutumlarını protesto etmek ve Türkiye zindanlarında ÖO sürdüren devrimci-komünist tutsaklarla dayanışmada bulunarak direniş büyümek amacıyla tutuklandıkları andan itibaren Açlık Grevi'ne başlamışlardır."

En demokratik haklarını kullanarak, Türkiye zindanlarındaki insanlık dışı yaptırımları sona erdirebilmek ve hergün hücre eriyerek onurlarına sahip çıkan devrimci tutsakların seslerini duyurmaya çalışmaktan başka hiçbir amacı olmayan ve eylem esnasında hiçbir şekilde taşkınlıkta bulunmayan arkadaşlarımızın hepsinin evleri polis tarafından basılarak "evde kimse yoksa kapılar kırılarak" Hitler'in ruhuna rahmet okutan bir tarzda aranarak evler talan edilmiş, kendilerince propaganda malzemesi olarak gördükleri herşeye el koymuşlardır. Bununla da yetinmeyip, eylemle uzaktan yakından hiç bir ilgisi olmayan hatta eylemden haberi bile olmayan Stuttgart'dan 100 km. uzaklıktaki arkadaşların dahi evleri basılmış, talan edilmiş, evlerdeki sosyalist basından buldukları tüm dergi ve gazetelere, sosyal içerikli romanlara, klasik kitaplara, video kasetlerine vb. kendilerince propaganda malzemesi olarak değerlendirdikleri her şeye, hatta telefon defterlerine, kişilerin kendi tutanaklarının yazılı olduğu defterleri, kağıtları, tüm yazıları, dosyalarına toplayarak el koymuşlardır.

İşte sosyal demokrat geçinen SPD'nin gerçek yüzü. 21. yüzyılda, "demokrasi-

nin beşiği" diye geçinen bir ülkede gerçek demokrasi anlayışının ne olduğu ve "demokrasinin kimler için olduğunu" bir kez daha herkes gördü...

Seçim dönemlerinde yabancıların oylarını toplamak için, yabancıların yanında olduğunu, insan hakları yanlısı olduğu balonunu her fırsatta savunan SPD- en insani taleplere bile tahammül edemeyerek, 19 arkadaşımızı tutuklatıp sonra da, sanki bu insanlar çok büyük bir suç işlemişler gibi, tüm evlerin talan edilmesine, talan edilen evlerdeki çoluk çocuğun korku çöküne girmesine, kapılar kırılarak maddi zararlar verilmesine, insan onurunun çiğnenmesine neden olarak gerçek yüzünü bir kez daha açığa çıkartmıştır.

Türkiye'de açılan "F" tipi zindan modelinin Almanya "F" tipi zindanları olduğu göz önünde bulundurulduğunda, aslında SPD'nin tavrını anlamak zor olmasa gerek...

Gerek eylem sürecinde olsun, gerekse de eylem sonrası yaşananlar tam anlamıyla bir hukuksuzluk örneğidir. Stuttgart polisi ve savcılığı, tutuklanan arkadaşların avukatlarına dahi bilgi vermek noktasında sorun çıkartarak "demokrasi ülkesi" ndeki hukuksuzluğu sürdürmektedir.

Tüm baskılara rağmen, Stuttgart'ta TC zindanlarında Devrimci-Komünist tutsakların sesleri olmamız engellenemeyecek, haklı mücadelemiz sürecektir, zira, biz biliyoruz ki, tarihi hep direnenler yazmıştır, zafer er ya da geç direnenlerin olmuştur, TC faşizminin, Hitler'in, Mussolini'nin vb. ezilen halkların haklı direnişini kırmaya güçleri nasıl yetmemişse, Stuttgart polislerinin ve SPD'nin de güçleri yetmeyecektir...

-Emperyalistlerin korkutma ve sindirme politikaları bizi yıldıramaz

-Yaşasın ÖO direnişimiz!

-Yaşayarak ya da ölecek biz kazanacağız!

Stuttgart İşçi-köylü okurları

Avrupa parlamentosu önünde DETUDAK eylemi

Ülkemiz zindanlarında hala devam eden devrimci tutsakların Ölüm Orucu eylemlerinde tavır geliştirmeye yönelik geçtiğimiz süreçte DETUDAK tarafından Belçika Avrupa Parlamentosu önünde bir eylem gerçekleştirilmiş ve parlamentoya bir heyet gönderilerek bir görüşme sağlanmıştı. Bu görüşme sonucunda Avrupa parlamentosu İnsan Hakları Komisyonundan Türkiye'ye bir heyet gönderileceği sözü verilmiştir ki bu ziyaret gerçekleşti.

Bu anlamda 02 Mayıs 2001 tarihinde (Türkiye'ye gönderilen heyetin geri döndüğü gün) yine DETUDAK tarafından Avrupa parlamentosu önünde bir eylem daha gerçekleştirildi. Bu eylem başta Fransa ve Almanya olmak üzere Hollanda ve Belçika'dan yaklaşık 350 civarında kitle katıldı. Saat 14:00'de başlayan eylemde bir çok dilde sloganlar atıldı ve pankartlar açıldı. Kendisi de Türkiye ziyaretinde bulunan heyette yer alan Avrupa Parlamentosu İnsan Hakları Komisyonu Dönem Başkanı John Bendit yaptığı açıklamada kitleye "Önemli olan bir an önce Ölüm Orucularının sona erdirilmesidir. Burada bir ideoloji sorunu değil, bir insanlık sorunu var. İki taraf da taviz vermek zorunda. Ben tutkuluların avukatlarıyla

ve Mesut Yılmaz'la görüştim. Sanırım bu görüşmelerimden sonra bir çözüm bulunacaktır. 6-7-8 Haziran 2001 tarihinde yine APIH Komisyonundan bir heyet tekrardan Türkiye'ye bu konuya ilişkin bir ziyaret düzenleyecektir." dedi. Ayrıca Almanya'nın SPO milletvekillerinden Ozan Ceyhan, "tüm demokratik hukuk devletleri kendi ülkelerindeki cezaevlerinden sorumludur. Eğer Türkiye Avrupa Birliğine girmek istiyorsa, bu umursamazlığa derhal bir son vermelidir. Aksi takdirde kendi kendini AB'den soyutlayacak ve dışlanacaktır. Bizler kimsenin ölmesini istemiyoruz. Tüm muhataplarla yaralı ve sakatlardan dolayı konuşuk. 6-7-8 Haziran'da Türkiye 'ye gidecek heyetin içerisinde bizzat yer alacağım. Hergün Avrupa parlamentosunda bu konu tartışılıyor. Hergün elimize bir sürü mektup ulaşıyor ve neden bir şeyler yapmadığımız soruluyor. Ayrıca telefonla da birçok soruyla karşı karşıya kalıyoruz.

Siz amacınıza ulaştınız da diyebilirim. Uzun zamandan beri gündemimize girmeyi başardınız" şeklinde kitleye yönelik bir açıklama yaptı. Bu açıklamaların ardından yarım saat daha süren eylem saat 17.00 civarında sona erdi. Eylem esnasında dikkati çeken en önemli ve göze çarpan nokta ise, DETUDAK kitesinin faşizme olan öfke ve kiniydi. Bu öfke ve kin kendisini o kadar dışa vuruyordu ki; kitle dağılmaktan yana değildi ve DETUDAK Komitesi inisiyatifi kullanarak kitlenin dağılmasını sağladı.

EYÜP GÜLLEN

Eyüp Güllen büyük sevdası, dağlara kavuşmazdan önce Anadolu Üniversitesi öğrencisi ve TMLGB'nin aktif bir üyesiydi, 1993 Haziran'ında kavuştuktan sonra sevdasına dağların Sıdar'ı oldu. 11 Mayıs 1994 akşamı düşmanın sürekli pusu attığı Dinar köprüsünden geçeceklerken içinde bulunduğu grubun düşman güçleri sanılması üzerine yoldaşlarınca açılan ateş sonucu yaralanarak şehit düştü.

HIDIR AYKIR-CİHAN TAŞ-MÜSLÜM EMRE

ve

ALİ KAYADOĞAN

20 Mayıs 1987'de Kazım Çelik ile birlikte Elazığ Palu'da içlerinde buldukları gerilla birliği ihbarcılar tarafından görülüp bilgi verilmesi üzerine çıkan çatışmada şehitler kervanına katıldılar. Yaşamlarıyla olduğu kadar sonsuzluğa yola çıkarken de ardıllarına meşale olan şehitler toprağa tohum olup filizleniyorlar kavga günlerinde.

İSMAİL ORAL-HATİCİ DİLEK

1961 İzmit doğumlu olan İsmail Oral, TKP/ML'nin bir militanı olarak 12 Eylül öncesinde faaliyet yürüttü. 12 Eylül AFC döneminde ise Parti'nin aldığı kayıpların etkisiyle kendi içinde duraklama dönemi yaşadı. Bu dönemi kendisi bir yoldaş mektubunda şöyle anlatıyordu: "...hayal kırıklıkları, çekingenlikler, yılgınlıklar vs. vs. Sanırım cezaevine düşmeseydim, bu oturmamış politik yapımla politika sahnesinden silinir giderdim. Ve bence doğaldı da...Çıktıktan sonra da, bir başka sıçrama yaşadığıma inanıyorum" Evet, İ. Oral bir sıçrama yaşıyordu ve çıkar çıkmaz Parti ile bağ kurarak görevden göreve koştu. Özellikle tüm gençlik eylemlerinin örgütleyicisi ve katılımcısıydı ve ilk kez onun militan önderliğinde TMLGB ayakları üzerinde dikildi. 3. Konferans'ta Parti Üyesi oldu ve BABK'ne getirildi. 1989'da yakalanarak 7 ay tutsak kaldı. Çıktıktan sonra yine sınırsız mücadele onu bekliyordu. Ve 19 Mayıs 1992'de İstanbul Hasanpaşa'da Parti taraftarı Hatice Dilek'in evinde silahsız olduğu halde H. Dilek ile beraber katledildiler.

Genç yaşlarında tanıştığı TKP/ML'nin Genel Sekreteri iken 20 Mayıs 1987'de Palu'da şehit düştü. Kazım Çelik, Çukurova, Ege, İstanbul, Dersim ve çevre illerinde faaliyet yürüttü. Parti disiplinine bilinçli bağlılığı, olgunluğu, kitlelerle kurduğu ilişkilerde Maoist kitle çizgisinin "kitlelerin öğrencisi olunmadan öğretmeni olunamayacağı" ilkesini sıkı sıkıya uygulayışı, en ağır çalışma koşullarına, görevlere bağlılığı, Çelik'in yoldaşlarınca özellikle vurgulanan özellikleridir. 2. Konferans alt konferanslarının örgütlenmesi sürecinde eline düştüğü devletin, üzerinde çıkan sahte kimlikte direktmesi üzerine serbest

KAZIM ÇELİK

Bıraktığı Çelik, bu tavrıyla da Parti'ye ve yoldaşlarına bağlılığını kanıtlamıştır. Aynı Konferansta 2. MK'ya, 1981'de Siyasi Büroya, 1982'de Askeri Komisyon Sekreterliğine ve 1983'te de Parti Genel Sekreterliğine getirildi. Ve Parti içindeki tüm bu sürecinde bir yandan 12 Eylül Askeri Faşist Diktatörlüğü vahşice saldırmaya devam ederken Kazım Çelik diğer yandan 2. MK revizyonist sağ tasfiyeci çizgisine karşı da tavizsiz mücadele yürütmüştür.

HAYDAR ÇAKMAK

Hainler, muhbirler karanlığın zebanileridirler ve karanlık pusularda aydınlığa dikeler gözlerini, uzatırlar dillerini. Dersim'in böyle karanlık bir yüzü de Bakıl Ağa denen muhbirdir. Bakıl Ağa'nın ihbarı bu kez TKP/ML TIKKO üyesi Haydar Çakmak'ı bulur. Çakmak 13 Mayıs 1981'de bu ihbar üzerine düşmanla girdiği çatışma sonucunda şehit düşer.

ORHAN BAKIR

12 Martlı yıllarda katledilen komünist ve devrimcilerin kısa yaşamlarından öğrendiği değerlerle kendini geliştiren, kendi yaşamıyla da değerler yaratan, '70'li yılların önder komünistlerinden Orhan Bakır, Ege Bölgesinde faaliyet içerisindeyken, bir kamulaştırma eylemi sonrası tutsak düştüğü zindanlardan yoldaşlarınca kaçırılmıştır. Bu firarın ardından da faaliyetlerini hızla devam ettiren Bakır'ı devlet "vur" emriyle aramaya başlar. Bunun üzerine bölgeden ayrılarak, T. Kürdistanı'na geçer. Pek çok eylemin örgütlediği, kırsal alan koşullarının araştırıldığı bu süreçte yoğun emeği olan O. Bakır, İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümünde bir polis komiserini cezalandırmak üzere gittiği Elazığ'ın Karakoçan ilçesinde çıkan çatışmada 13 Mayıs 1980'de ölümsüzleşti. Ermeni milliyetine mensup olan Bakır'ın gerçek ismi Armenag'tı.

GÜRSEL ÇELEBİ- GÜLSEREN AĞGÜL

Bir iş birlikçi için alınan ölüm kararını yerine getirdikten sonra geri dönerken konakladıkları Mazgirt'in Kert Bölgesinde 12 Mayıs 1992'de çıkan çatışmada ölümsüzleştiler.

MEHMET YAŞAR

1968 yılında Diyarbakır Dicle doğumlu olan Mehmet Yaşar İnşaat işçisiyken PP ile tanıştı ve 1989'da Halk Ordusu'na katıldı. Nazimiye'nin Çakarın Mevkii'nden Bingöl'le geçiş yaparken 13 Mayıs 1992'de komutanlığını yaptığı birliğin pusuya düşmesiyle çıkan çatışmada şehit düştü.

Paris'teki Komün Hayaleti

1870-1871 tarihlerinde Fransa ve Prusya arasında çıkan savaşın tüm yükünü yine bu ülkelerin işçi sınıfı ve halkları çekmek zorunda kalmıştı. Savaş sırasında Paris'teki işçiler ve halk Prusya'ya karşı kenti savunma birliklerini oluşturmuş (Ulusal Muhafızlar) ve teslim olmaya hazırlanan Fransız egemenlerine karşı da ülkeyi koruyacaklarını açıklamışlardı.

18 Mart 1871'de Ulusal Muhafız Merkez Komitesi Paris yönetimine el koydu. MK 19 Mart'ta yaptığı açıklamayla "bütün sonuçlarıyla birlikte alkışlanan bir cumhuriyetin, istilalar ve iç savaşlar çağını ebediyen kapatacak tek hükümetin temellerini birlikte atmaları"ni isteyerek yönetimi halk adına elinde tutacağını deklare etti.

Ulusal Muhafız MK'sı 26 Mart'ta 229 bin 167 kişinin katıldığı seçimle yönetimi 28 Mart'ta Komün'e devretti. Komün yönetiminin 19 Nisan'da açıkladığı programında din işleri bakanlığı kaldırılıyor, komün bütçesi kabul ediliyor, yüksek görevler, polis sistemi ve eğitim düzenleniyordu. Bütün memurlar seçim ya da sınavla işe alınacak, komüne ait mallar komün tarafından yönetilecek, bireysel özgürlük, ticaret özgürlüğü, çalışma özgürlüğü kesin güvence altına alınacak, yurttaşların Komün etkinliklerine sürekli katılımları sağlanacaktı. Ulusal Muhafızların, yüksek rütbeli su-

bayların seçimle örgütlenmesi sağlanacaktı. Polisler, siyasal ayrıcalıklarına son verilerek, Komün'ün sorumlu ve her an görevden alınabilir bir görevlisi durumuna getirildi.

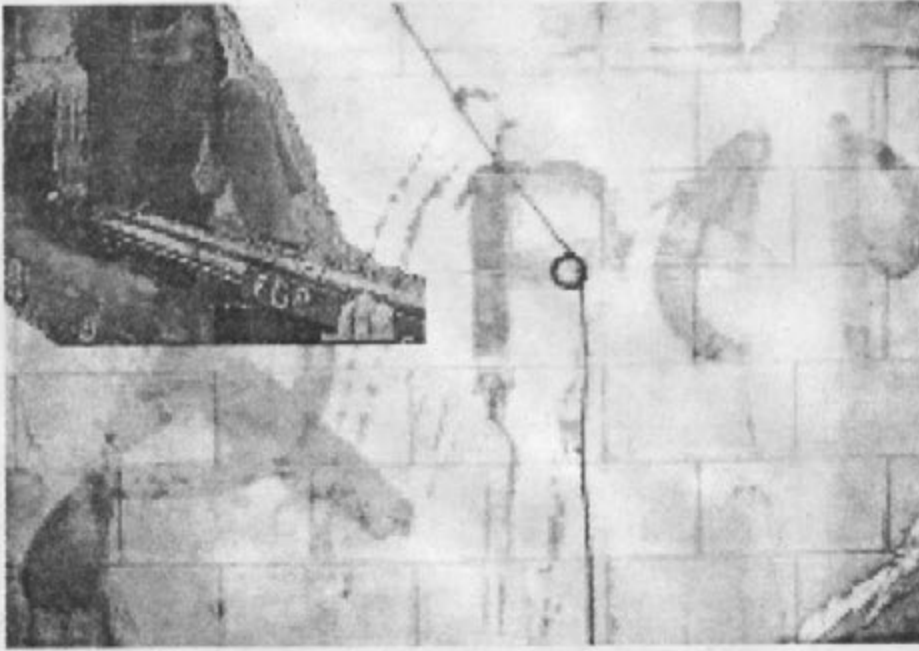
18 Mart 1891'de Marks'ın "Bu diktatörlüğün neye benzediğini bilmek ister miydiniz baylar? Paris Komünü'ne bakın. Paris Komünü, proletarya diktatörlüğüydü." dediği tarihin ilk Proletarya Diktatörlüğü olan Komün 29 Mayıs'ta Prusyalıların şehre girmesiyle sona eriyordu. "Ama işçi sınıfı, devlet makinesini olduğu gibi almak ve kendi hesabına işletmekle yetinemez" diyen Marks daha sonra varolan devletin yıkılarak yerine yenisinin kurulması gerektiğini belirterek Komün'ün bu zaafına dikkat çekiyordu.

Lenin de komünle ilgili olarak "Ama iki yanlışlıklar parlak bir zaferin meyvelerini yok etti. Birincisi, proletarya yarı yolda durdu, 'mülksüzleştiricileri mülksüzleştirme'ye girişecek yerde, ülkede ortak bir ulusal görevle birleşen yüce bir adaletin kurulması üzerine düşlere kapıldı (....) İkinci yanlışlıysa proletaryanın aşırı yüce gönüllülüğü oldu, düşmanlarını ortadan kaldıracak yerde proletarya, onlar üzerinde manevi bir etkiye bulunmaya çalıştı(....)" belirlemesinde bulunmaktadır.

"Gökyüzünü fethetmiş komüncüler" 72 günlük pratiğin ardından muazzam deneyimler bıraktılar. Ve Büyük Fransız devriminde krallık armasına karşı üç renkli bayrak altında burjuvaziyle birleşen işçi sınıfı aradan yüzyıl geçmeden burjuvaziye kaptırdığı devrimin üç renkli bayrağının karşısına kızıl bayrakla çıkacaktı.

ABD'nin arka bahçesinde Maoist Halk Savaşı

"Yaşasın halkın devrimci ordusunun öncüleri! Bu nefret edilen her hangi bir kişiye karşı düzenlenmiş bir komplo değildir, bu bir öç alma eylemi değildir, bu umutsuzlukla başvurulmuş bir çıkış yolu değildir, bu basit bir 'gözdağı verme' eylemi değildir. Hayır: bu, güç ilişkilerini hesaba katan, iyice düşünülmüş ve hazırlanmış bir başlangıçtır, bu devrimci ordu tugaylarının eylemlerinin başlangıcıdır." "Çok şükür, devrimci bir halkın yokluğu nedeniyle devrimin tecrit olmuş teröristler tarafından 'yapıldığı' günler geride kaldı. Bomba artık bireysel 'bomba fırlatıcı-

sının' silahı olmaktan çıkmış ve halkın silahlanmasında vazgeçilmez bir unsur haline gelmiştir." (Lenin)

Peru Komünist Partisi (PKP) 17 Mayıs 1980'de işte bu "bomba"yı halkın eline vermiş, bu "mütevazı", "hemen hemen hiç modern silahın olmadığı" ama "yeni bir şafağı

almak için meydan okuyan" ve "geniş kapsamlı bir vuruş"la, "politik bir vuruş"la Peru'da Halk Savaşı'nı başlattı. Halk Savaşı'nın ilk iki döneminin (1.) Halk Savaşı'nın uzun ve kısa vadeli amaçları ve içeriğinin belirlenmesi, gerekli direktifler ve askeri planlar ve üç enstrümanın-Parti, Ordu ve Cephe-inşası 2.) Anahtar ve tayin edici bir sorun olan silahlı mücadeleyi başlatma) tamamlanmıştı. Ve 18 Mayıs'ta yapılacak seçim aldatmacasından bir gün öncesi karara bağlandı.

PKP devrimci şiddet konusunda Mao Ze-

dung'un tesis ettiği bir ilkedan yola çıkıyordu: **devrimci şiddetin gerekliliği, istisnasız olmayan evrensel bir kanundur.** Ve bu ilke, proletaryayı, evrensel geçerliliğe sahip olan, dolayısıyla somut şartlara göre her yerde uygulanabilirliği olan askeri çizgisi ile, teori ve askeri pratiği ile donatmıştır. 21 yıl önce başlatılan Halk Savaşıyla "emperyalizm (özellikle Yanki emperyalizmi), bürokrat kapitalizm ve yarı feodalizmin sömürü ve baskısını yıkmak için" gelişmesinin yegane yolu olarak kırları esas, şehirleri bütünleyici alacak, kırlardan şehirleri kuşatma yolunu izleyerek kendi özü olan üs alanlarını tesis edecek, demokratik devrimi bir Halk Cumhuriyeti'nin tesisiyle nitelendirecek, büyük zafer zorunlu olarak sınıf şiddetini kararlı olarak uygulayan proletarya diktatörlüğü altındaki sosyalizm boyunca devrimi ve kültür devrimlerini sürdürme vasıtasıyla, insanlıkla birlikte, şanlı komünizme, gerçek özgürlük ülkesine varana dek sınıf şiddetini kararlı olarak uygulayacak bir savaşın temelleri atılıyordu.

O gün Peru'da yükselen kızıl bayrak emperyalizm destekli Peru devletinin tüm saldırılarına, önderlerini Başkan Gonzalo'ya ve yoldaş Feliciano'ya yaptığı gibi tutsak alıp, tecrit ederek savaşı bitirme çabalarına karşın Peru'nun dağlarında ve şehirlerinde dalgalanıyor.

Kızıldere'de Hıdırellez şenlikleri

Tokat/Turhal: Her yıl bazı bölgelerde 6 Mayıs'ta, bazı bölgelerde ise 7 Mayıs'ta kutlanan Hıdırellez şenlikleri; dostluğun, kardeşliğin günü olarak biliniyor. Aynı bölgede yaşayan köylerin bir araya toplanıp birlikteliklerini güçlendirdikleri, köyler arasında dayanışmalarını artırdıkları, özlemlerini giderdikleri bugün. Ayrıca geleceğin, umut dolu yeni yılların, yani baharın müjdeleyicisi bir gün. Yaşlılara Hıdırellez'in bir efsanesinin olup olmadığını soruyoruz; Hıdır ve Ellez isminde iki kardeş (kimilerine göre iki sevgili) varmış. Bu iki kardeşin o dönemin, düzeni tarafından birbirlerine kavuşmaları engelleniyormuş. Uzun yıllar süren mücadeleleri sonunda bu iki kardeş 7 Mayıs'ta birbirlerine kavuşmayı başarmışlar. O gün bugündür her 6 ve 7 Mayıs'ta Hıdırellez şenlikleri kutlanmaktadır.

Halk arasındaki inanışa göre iğne, bıçak tutulmaz, çamaşır yıkanmaz, ev süpürülmez. Bu tür ihtiyaçlar bir gün öncesinden karşılanmakta. Bölge dağlık ve yüksek olmasından dolayı, Mayıs ayı genelinde yağışlı geçer. İnanışa göre Hıdırelleзде yağın yağmurun suyuyla süt mayalanır ve bu maya tutan yoğurt olursa Hızırın geldiğine inanılır.

Yine şenliklerin yapıldığı yerin ve bugünün bir adı daha var halk arasında kullanılan, "Güçükata Bayramı" (Küçük at). Efsaneye göre Sivas'ta yaşayan bir adam varmış. Bölgeye yolculuğa çıkıyormuş. Yolda yemek için yanına azık olarak pilav almış. Küçük bir atla günlerce yürümüş ve şenliklerin yapıldığı bölgedeki çeşmenin başında azığını çıkarmış. Günlerce yol yürütmesine rağmen pilav ilk yola çıkarkenki sıcaklığındaymiş. Adam küçük bir atla geldiği için "buranın adı bundan sonra Güçükata (küçük at) olsun" demiş. Devlet'in her zaman olduğu gibi politikası halkın güzel değerlerini, kültürlerini, engelleyemiyor, yok edemiyorsa "sahip çıkıyoruz", "devlet desteği sunuyoruz" adı altında içeriğini boşaltıp yozlaştırıp, halkın kültürünü, gelenek ve göreneklerini erozyona uğratmaktadır.

Yaşlı insanlar onların çocukluk ve gençlik dönemlerindeki Hıdırellez şenlikleri ile şimdiki Hıdırellez

şenlikleri arasındaki farkı soruyoruz; Geçmişten özelele bahsederek köylüler arasındaki eski dayanışmayı anlatıp "şimdi içki içilen, ticaret yapılan yer oldu" diyorlar sitemli.

Son yıllarda köylü kendi kültürüne sahip çıkmaya, şenliklerin içeriğini halkın kültürüyle doldurmaya çalışırken devlette bu içeriği boşaltmaya çalışmaktadır. Bu yılki Hıdırellez şenlikleri de; 6 Mayıs Pazar günü, Kızıldere Belediyesi'nin organizasyonu ile çevre köylerle birlikte Kızıldere köyü ile Sağırlar köyü arasındaki bölgede gerçekleşti. Daha önceki yıllara nazaran çok daha yoğun jandarma ve sivil polis ablukasında yapılan kutlamaya katılmak için köylerinden traktörleri ve arabalarıyla yola koyulan köylüler yol üzerinde jandarma tarafından belirlenen arama noktalarında kimlik kontrolü ve üst aramasına maruz aldı. Önceki yıllarda yapılmayan bir uygulamada arama noktalarında görevlendirilen bir hemşire tarafından bayanların üst ve çanta aramalarının yapılmasıydı.

Arama noktasından geçen köylüler zırhlı askeri araçlarla çevrilmiş olan Hıdırellez alanına sabahın erken saatlerinden itibaren gelmeye başladılar. Bu yılki etkinlikleri kendi dayatmalarıyla gerçekleştirmeye çalışan jandarma; etkinliğin organizasyonundaki görevlileri zafer işareti yapılmaması ve slogan atılmaması yönünde uyardı.

Alanda sahne hazırlıkları sürerken köylülerden kimisi süs eşyası kimisi giyisi, kimisi yiyecek, içecek satmak üzere tezgahlarını kuruyordu.

Ayrıca değişik köylerden gelen köylüler sohbet ederken bazıları da yerel Ellik oyunu ve semahlarıyla alanı şenlendiriyordu.

Etkinlik boyunca alanda dolaşarak halkı tedirgin etmeye çalışan sivil polislerin yanısıra jandarma da sebepsiz yere "özel bir ihbar var" diyerek insanların kimlik bilgilerini aldı. Yine jandarmanın tuvaletin önünde beklemesi ve özellikle genç kızları rahatsız etmesi

halkın tepkisini aldı.

Grup halinde oturup sohbet eden ve türküler söyleyen genç kızların jandarma tarafından etrafının sarılıp rahatsız edilmesi köylülerin tepkisini artırdı. Sohbet ettiğimiz köylüler tepkilerini "Daha önceden böyle şeyler olmuyordu. Bayanları arabalardan indirip aradılar" ve "hastanelerde doktor hemşire sıkıntısı yokmuş gibi oraya getirmişler hemşireleri. Birde ellerine eldiven takmışlar sanki pis bir şeye dokunuyormuş gibi" şeklinde dile getirdiler.

Şenlik devam ederken soyadının öğrenmediğimiz Gevrek köyünden Ali adlı bir genç İşçi-köylü okuru olduğu için gözaltına alındı. Bu durum da köylülerin tepkisini çekti.

Programın açılış konuşmasını Kızıldere Belediye Başkanı Ali Gökçe yaptı. Şenliklerin öneminden bahseden Gökçe'nin ardından Kızıldere Gençlik korusu halk türkülerıyla şenliği renklendirdi. Gelen mesajların okunmasının ardından Almus İlköğretim Okulları arasında düzenlenen "İnsan ve doğa sevgisi" konulu resim yarışmasının sonuçları açıklandı ve ödüller dağıtıldı. Şenlik alanında kürsünün yanında kurulan ve genç kızların el emeklerini sergiledikleri standsa halkın yoğun ilgisini çekti.

Şenliğe katkı sunan yerel sanatçılardan Celil Bayrak, Salih Meral, Mahmut Meşe'nin türkülerinin ardından yaşlı bir köylünün kaşık oyunu ve Kızıldere İlköğretim Okulu öğrencilerinin Halk Oyunları beğeni ve ilgi topladı. İstanbul Yön FM'den şenliğe ka-

tilmak üzere gelen Fatih Korkmaz ve Leyla Yılmaz'ın türküleri eşliğinde halayların çekilmesinin ardından geleneksel olarak her yıl yapılan Güreş müsabakaları düzenlendi. Çocuklar ve gençler arasında yapılan güreş müsabakalarının ödülleri verilmesinin ardından köylüler yavaş yavaş dağıldı.

TOKATLI'LAR HİDİRELLEZ'İ İSTANBUL'DA DA KUTLADI

Bu yılda İstanbul'da yaşayan Tokatlılar da yağmurlu havaya rağmen bu bayramlarını kutladılar. Taşdelen piknik tesislerine sabahın erken saatlerinde gelen Tokatlılar sabahın kötü hava koşullarının ardından öğle üzeri havanın açmasıyla asıl programlarına başladılar. İp atlayan, top oynayan çocuklarla, yemekler hazırlayan anneler, türkü söyleyip halaylar çeken gençler. Yemekten sonra sırada yarışmalar vardı. Yoğurt yeme yarışması, elma yeme yarışması, kaşık üzerinde yumurta taşıma yarışması yapıldıktan sonra mendil kapmaca yarışması düzenlendi. Orta yaşlı kadınların da katıldığı oyuna ilgi çok fazlaydı. Etkinliklerin büyük ilgi gördüğü Hıdırellez gününde gazetemiz İşçi-köylü ve gençlik dergimiz Yeni Demokrat Gençlik yoğun olarak dağıtıldı. Akşam saatlerinde daha coşkulu halaylara duruldu. Tokat yöresinin ve çeşitli yörelerden halk oyunları geniş katılımlarla oynandı. Hem geleneksel Hıdırellez bayramı kutlandı hem de çeşitli Tokat köylerinden insanlar bir araya gelerek hoş bir gün geçirdiler.

F tiplerine karşı çıkan, ölümleri engellemek isteyen herkese !

F tipleri zulmüne karşı başlatılan Ölüm Orucu eylemi bugün son derece kritik bir noktaya gelmiştir. Ölümlerin sayısı her geçen gün artarken yüzlerce tutuklu ve dışarıdaki tutuklu yakınları ölüm sınırını çoktan aşmıştır.

Durum bu noktadayken devlet sorunu çözmek yerine "ortak yaşam alanları" gibi esasta tecridi kaldırmayan aldatmacalarla kamuoyunu oyalamakta ve yanıltmaktadır. Oysa çözüm basittir ve mümkündür.

Çağrımızdır:

1. F tipi IMF'nin hapisaneleridir, tecrit ve izolasyona yöneliktir. Tecrit ve izolasyon kabul edilemez, derhal son verilmelidir.

2. Tutukluların talepleri insani ve demokratiktir, kabul edilemez değildir. Bu anlamda sorunun çözümü için devlet derhal tutuklu temsilcileriyle görüşmelere başlamalıdır.

3. Tutuklular Ölüm Orucu'na başlarken tedavi kabul etmeyeceklerini beyan etmişlerdir. Bilincin kapalı veya açık olduğu durumlarda zorla müdahaleye son verilip, insanların sakat bırakılması engellenmelidir. Zorla müdahale ile insanları sakat bırakmak insanlık suçudur. Müdahalede direnişinin bilinç kaybından önceki beyanı esas alınmalıdır.

Sorunu çözmek ve ölümleri engellemek tamamen devletin sorumluluğundadır.

Nergiz Kızı

Seni, halkımın örgütlenmiş
öfkeden,
Dağların doruklarında
Tohuma duruşundan tanıyorum.

Düşmanın ciğerini dağlarken bile
Çelimsiz duran görünüşünden,
Al bandı beyninde kuşanışından,
Çıktığın güneşe yolculuğundan,
Tanıyor halkın seni.

Sen, Dersim Gülistanlığına
bu baharda

düşen ilk Nergiz
Beyaz dağ eteklerine

sofrayı kuran ilk kız
Söyle! seni ülkemin

hangi toprağına ekeyim.
Bu taptaze bahar sabahında

Özgürlüğe duran bu gidiş
halay başındaki bu haykırış

Bu mendil sallamalar
'dayanın can yoldaşlar'

diye mi!

Duvarlardan ısıttığın
bu sıcak selam

'bizimkine mi'

bilesin ki
ısıttığın duvarların sıcaklığı

yayıyor.

123. günle vedalaşan
bedenin

bir mihenk daha döşedi yarına.
Cana can katan

Nergiz kızı
Parıldayan siperler

Nergizlere bezendi.
Ay ışığı utandırıyor şimdi,

daha önce yarmadı
diye geceyi

11.04.2001
Sakine Dönmez

Ölüm Orucundaki tüm tutuklu ve hükümlülerin aileleri

Haykırabilsem sana yüreğimde-
ki özlemin

Yakıcı ateşini

Sen, bir türlü yüreğime

sığdıramadığım kavgam

Seni sevmek, sana bağlı kalmak

Ölüme korkusuzca bağı açıktır

yürümektir.

Zindanların kuytuluklarında

bedenimin tutsaklığına inat

Seni haykırabilmek her fırsatta

Senin bayrağını taşıyor olmak

Seninle bütünleşebilmek ne

büyük bir onur

Eylül fırtınalarından

Baskınlarından

Yangınlardan

Dört bir yanından dünyanın

sana geldik.

Zulmün, sömürünün, yoksul-

luğun olmadığı

Bir dünya için çıktık yola

Güzel şeyler bulmak umuduyla

düştük yollara

Ve seni bulduk

Biz...

Düşerken kavgada bir bir

Kurşunlara dizilirken,

Katledilirken işkence tez-

gahlarında

Diri diri yakılırken
zindanlarda

Hiç susmadı sloganlarımız

Türküler söyledik hep,

marşlarımızı haykırdık

Biliyoruz ki; mavzerlerine

sarılı yoldaşlarımızın

Kızıl namlularında sorulacak

hesabımız!

Hiç susmadık, hiç acılanmadık

Gülerek kucakladık ölümü

Bedel ödeme sırası bizdeydi

çünkü;

Çünkü devrim şehitlerine

yakıştır olmalıydı ölümümüz

Biliyorduk ki Partizan

öfkelerinde hesabını soracak

yoldaşlarımız

Asırlarca süren zulmün

Ardımızdan çoğalarak inançla

kinle öfkeyle gelenleri görünce

zulmün üstüne

Ve bir sabah

Şafaktan önce doğacağız

Faşizmin ölümünü göreceğiz

ezilen halkları vatanın

"Devrim şehitleri ölümsüzdür"

şiarı yayılırken dalga dalga

Dört bir yanından dünyanın

Gülsuyu'ndan Hatice

... Hele bir düşmeyiver,
Hasretin halisine
Hem de bir tam okka
Dört yüz dirhemse yürek
Yolu yok Donkişotum benim
Yolu yok
Yel değirmenleriyle
SAVAŞILACAK

N. Hikmet

Can'lar merhaba...

Bir destan yazıyoruz günleri, hafta-
ları ve mevsimleri deviren, tıbbı ve
insanlığa olmaz dedirtirip, şaşkına
çeviren şanlı ÖO direnişimizle.

Emekçilerin alınteri ile saltanat
süren patron-ağalara dur diyecek
irademizi hücreleştirmek istemesi
ve sizleri susturmaya çalışmasına
da dur diyeceğiz.

Direnerek kazanılacağını
göstereceğiz. 13 canımıza
Nergiz'imizi de katarak daha da
biledik inancımızla birlikte kini-
mizi. Bu kin ki bizleri daha da ileri
atılmaya can atırıyor. İçerde ve
dışarda halklarımızla birlikte zul-
mün karabulutlarını dağıtacak ve
güneşin sıcaklığını emekçi halklarımıza, sizlere yansıtacağız. Biz kazanacağız!

Sevgili Eroğlu ailesi sizler de bu saldırı içinde yer alan halklardan biri olarak nasibinizi alıyorsunuz. Sizler de zulüm cenderesi içinde acı çekiyorsunuz. Acıların sonu zulme karşı direnmektir. Başka yolu yok. Sizleri tek tek direnişimizin gürül gürül akan sıcaklığı ve coşkunluğuyla kucaklıyorum.

Osman Kaan

DEVİRİM YOLUNDA İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ, GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

BURJUAR
KARTAL: HAMAM SOK. DİMBELİ İŞANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02
ANKARA: NECATİBEY CAD. NO: 604 MALTEPE, TELEFAX: (0312) 231 77 05 Cep: 0543 362 53 60
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAŞ İŞANI NO: 37, DAİRE: 318 KONAK, TELEFAX: (0232) 441 93 09 Cep: 0533 414 62 34
MALATYA: İMBARLANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BARAÇAN İŞANI NO: 9 KAT: 1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0535 314 36 70
BURSA: GÜMÜŞÇEKİR CAD. ERKİMEN İŞANI NO: 7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 99 Cep
SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞANI, KAT: 6, NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0533 434 22 50
TÜRKAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-YERDE SOK. 1915 2. NOTER YANI TÜRKAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0530 310 31 84
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47100 DÜSSELDORF-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 6040 958 FAX: 0049 203 4640 959

Lal Salam Comrades!

HKP'nin sınıf-işbirlikçi çizgisi ve komünist hareketin kısa tarihi, Telangana'dan Naksalbari'ye; Sri-kulam'dan HKP(ML) Halk Savaşı'na!

Hindistan bir İngiliz sömürgesi iken, 1917 Ekim Devriminin etkisiyle 1925'te Kanpur Konferansıyla Hindistan Komünist Partisi (HKP) kurulur. Fakat ilk kongresini ancak 1943'te gerçekleştirir. HKP kuruluşundan sonraki dönemlerde sınıf uzlaşmacı bir çizgi izler.

Bu uzlaşmacı-işbirlikçi-revizyonist çizgi ve önderlikten dolayıdır ki, sömürgecilğe karşı, ulusal bağımsızlık mücadelesinin önderliğini, komprador burjuva ve büyük toprak ağaları sınıflarının temsilcisi olan "Hindistan Ulusal Kongre Partisi"ne bırakır.

Bu parti, HKP, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sürecinde ve hemen sonrasındaki mükemmel devrimci durumu sınıf işbirlikçi çizgisinden dolayı değerlendiremez. Bu devrimci durumun devrim lehine değerlendirilmesi bakımından 3. Enternasyonal tarafından sunulan önerileri de dikkate almaz.

HKP önderliği, 1946-51 yılları arası Telangana'daki (Andra Pradeş) komünistler önderliğinde İngiliz emperyalizmine ve feodal Nizam Krallığına karşı, kabile ağırlıklı köylü kitlelerinin verdiği kahramanca silahlı mücadeleye de ihanet eder. Bu ayaklanmayı vahşice bastıran Nehru iktidarı binlerce köylüyü katlederken, komünistleri de köy ağaçlarına astırır.

HKP'nin bu sınıf uzlaşmacı, revizyonist çizgisine karşı 1964'te HKP(Marksist) kurulur. Fakat eski partiden nitelik olarak pek farklı olmaz. Örneğin parti programında "halk demokrasisine ve sosyalizme geçişi barışçıl yol ile gerçekleştirir" yazar. Stalin'i açıktan eleştirmez ama, diğer tüm önemli konularda HKP'den farklı bir çizgi de izlemez. "Büyük Polemikler" karşısında sessizdir.

HKP(M) içinde büyük mücadeleler yaşanır. Uluslararası alanda SBKP ve ÇKP arasında yaşanan polemiklerde ÇKP'den yana tavır belirleyen komünistler, devrimciler olur. Bu gruplardan en önemlisi, sekreterinin Çaru Mazumdar'ın olduğu "Siliguri Komitesi"dir.

Çaru Mazumdar, bir yıl boyunca (1964-65) ÇKP ve Mao Zedung konusu üzerinde yoğunlaşır. Akabinde, 1965'te "Tarihsel Sekiz Belge" diye bilinen dökümanlardan bazılarını yazar. Burada köylü hareketinin rolünü, silahlı mücadeleye hazırlık, parlamenter çizgi sorunu, yasadışı parti, Sovyetlerin tahlihi vb. konularda görüşlerini açıklığı kavuşturur.

"Tarihsel Sekiz Belge"nin diğer kısmını, "köylü savaşı ancak modern-revizyonizme karşı mücadele edilerek ilerleyebilecektir" başlığı altında, Naksalbari silahlı köylü ayaklanmasının hemen öncesinde, 1967'de yayınlar. Haziran 1967'de Naksalbari silahlı köylü ayaklanması, ÇKP tarafından resmen tanınır. Temmuz ayında para-militer güçler bölgeye gönderilir, ayaklanma hunharca bastırılır. Binlerce militan yakalanır, yüzlerce yaralanır, onlarca şehit düşer.

Ayaklanma bastırılır fakat, Naksalbari kıvılcımı ülkenin birçok bozkırını tutuşturur. Bu alanların başında Andra Pradeş'in Sri-kulam bölgesi gelir. Ve böylelikle Hindistan sınıf mücadelesi tarihinde yeni bir sayfa açılır. Naksalbari yeni nitelik ve tipte gerçek Bolşevik/Maoist bir çizginin oluşumuna ve partinin kuruluşuna öncülük eder.

Enternasyonal proletaryanın ölümsüz ustalarından Lenin'in 100. doğum gününde, 22

Nisan 1969'da HKP(ML) resmen kurulur. Birinci kongresini ise (veya HKP ve HKP(M)'nin devamı olan 8. kongresini) çok zor koşullarda 15-16 Mayıs 1970 yılında Kolkata'da gerçekleştirir. Kongre, genel sekreterliğe Çaru Mazumdar'ı seçer.

Kongre, Marksizm ve revizyonizm arasına kesin ve net bir hat çizer. ML-MZ Düşüncesini kendisine rehber alarak, revizyonizme karşı tavizsiz bir mücadele başlatır. Revizyonizmin sınıf işbirlikçi teorilerine karşı amansız mücadele eder. BPK Devrimi esin kaynağı olur. 28 Temmuz 1972'de Çaru Mazumdar, Kolkata polis karakolunda işkenceyle katledilir.

HKP(ML)'nin yönetici kadrolarının bir kısmı katledilirken, diğer kısmı da tutuklanır. Böylelikle ülke çapında komünist güçler arası diyalog ve kontak da kopar. Birbirinden habersiz ve ilişkisiz komünist, devrimci gruplar farklı bölge ve eyaletlerde Naksalbari geleneğini yaşatma mücadelesini verirler.

Bunların en önemlileri Andra Pradeş, Bihar ve Batı Bengal'dedir. Ve HKP(ML) Halk Savaşı, Lenin'in doğum günü 22 Nisan 1980'de kurulur. Böylelikle Hindistan çapındaki komünist örgütlenmenin temelleri bir kez daha atılır. Ve Mart 2001'de bu temel bir çok yönüyle doruğa taşınır.

ÖNEMLİ BAZI BURJUVA-FEODAL ŞAHSİYETLER; GANDİ, NEHRU, İNDİRA, RAJIV...

Mohandas Gandhi: Daha sonra "büyük ruh" anlamına gelen "Mahatma" ismini aldı. Pek çok Hindistanlı tarafından "ulusal baba" olarak görülür. Birleştirici ve sömürgeci güçlere karşı şiddetle baş vurmeyen uzlaşmacı özelliğiyle öne çıkar. Emperyalistlerle işbirlikçi ve uzlaşmacı özelliğindedir ki Hindistan, sözümona bağımsızlıkla birlikte, yarı-sömürge statüsünden ileri gidemedi. Başkan Mao önderliğindeki Çin halkı gibi, emperyalist boyunduruğa ve uşaklarının gerici iktidarına son verip Yeni Demokratik Devrimi gerçekleştiremedi.

Mahatma Gandhi, o zamanlar ciddi çatışma içinde olan Hindular ile Müslümanları İngilizlerin de yardımıyla, komünist tehlikeye karşı ortak sınıfsal çıkarlar temelinde bir araya getirip birleştirdi. Kendisi direkt bir yönetici ve liderden çok "ulusun büyüğü", "ulusun babası", "birleştirici" rolü üstlendi. Önderliği döneminde bile asıl yönetici Nehru idi. Ocak 1948'de bir dini ibadet sırasında, bir Hindu fanatigi tarafından öldürüldü.

Jawaharlal Nehru: Zengin ve aristokrat bir aileden gelir. Başta bir İngiliz hayranıdır ama sonra Gandhi'nin etkisinde kalır. Daha sonra Hindistan Kongre Partisi'ne girer ve 1929'da da bu partinin başkanı seçilir. 1947'deki bağımsızlıktan (sömürgeci yarı-sömürge statüsüne geçiş) 1964'te ölene kadar, 17 yıl başbakanlık yaptı. Hindistan'ın ekonomik-siyasal-sosyal-askeri yaşamına yön veren esas kişi oldu.

Nehru, tüm sömürücü egemen sınıfların çıkarlarını daha fazla güvenceye alabilmek için zaman zaman başvurdukları "havaç-sopa" politikasını en iyi uygulayanlar arasındadır. Bu özelliğini çok çarpıcı ve çok çelişkili gibi görünen fakat, aynı amaca ve hizmete hizmet eden iki örnekle anlatmak mümkün. Şöyle ki; Birinci örnek; Nehru komünistlerin, kabi-

lelerin ve bir çok ilerici toplumsal muhalefetin meşru hak istemlerini vahşice bastırarak, Telangana'da binlerce köylüyü katletmekle, sopa örneğindeki politikayı en iyi şekilde temsil eder. Resmen bir kasaptr. Bu rolüyle Suharto'dur, Pinochet'tir.

İkinci örnek; aynı Nehru, iki yıl önce hunharca katlettiği "komünist"lerin barışçıl yolu benimseyerek tamamen egemenlerin istediği şekilde davranmaları ve tasfiyeciler bir konuma gelmeleri sonucu, bu kez "havaç politikası"nı uyguladı.

O devrim saflarında tasfiyeciliği, reformizmi ve parlamentarizmi egemen kılmak, politik iktidar mücadelesini dejeneretmede Papaz rolünü iyi oynar. Nehru şahsında sorunun nasıl ele alındığını kısmi olarak anlamak için, yakın tarihte yaşanan bir olayı anlatmakta yarar var.

1950'li yılların ilk döneminde Mısır başkanı Nasır (Nehru ve Tito'yla birlikte bağımsızlar paktını kurdu), resmi bir ziyaret sebebiyle Hindistan'ı ziyaret eder. "Komünist"lerin parlamentoda temsil edildiklerini ve ülkede rahat hareket ettiklerini görünce, büyük bir şaşkınlık yaşar ve sonra Nehru'ya dönerek;

"Biz komünistlerin tümünü haphanelere doldururuz" der. Bunun karşısında Nehru, "siz komünistleri haphanelere biz ise parlamento-ya dolduruyoruz. Fakat iki yöntem de aynı amaç ve işlevi görüyor. Her iki durumda da komünistler zararsız hale getiriliyor" diyor.

Hindistan'da Gandhi'nin esas olarak manevi otoritesi Nehru'nun ise maddi otoritesi vardır. O, Kongre partisinde ve Hindistan siyasal yaşamında resmen bir aile klanı yarattı. Ölmünden sonra ailesi, Kongre Partisi ve Hindistan siyasal yaşamında etkili olmaya devam etti.

Indira Gandhi: Çoğu kişi Indira'nın Mahatma Gandhi'nin kızı veya akrabası olduğunu sanır. Bu doğru değildir. Soyisinin aynı olmasından başka M. Gandhi'yle bir ilişkisi yok Indira'nın. O Mahatma'nın değil, Nehru'nun kızıdır. Kesin olmamakla birlikte, Indira'nın eşinin Pars asıllı ve soyisinin de "Gandhi" olduğu söyleniyor.

Hindistan İngilizlerin sömürgesi altında iken hala bir çok krallık varlığını sürdürmekteydi. İngilizler, kendilere karşı olan krallıkları ezip-yok ederken, onların her türlü mülkiyetine el koyarken, kendileriyle işbirliği içinde olan kralları mülkiyetine el koymadılar, iktidarlara son vermediler. Aksine onları son ana kadar koruyup kolladılar.

Her ne kadar 1947'yle birlikte Hindistan bağımsızlığını (yarı-sömürge statüsüne geçiş) almış ve merkezi bir yönetime geçtiyse de, geçmişte İngilizler ile işbirliği içinde olan krallıklar bir biçimde varlığını korudu. Mülkiyetlerine tamamiyle el konulmamış, iktidarlara farklı biçimde de olsa, Indira'nın başbakanlığı dönemine kadar sürdürdüler.

Indira bir kaç kez başbakan seçilir. Başbakanlığı döneminde, 1975'te tüm ülkede olağanüstü hal ilan eder. Bunun yanısıra önemli iki işi gerçekleştirir. Birincisi, hala mülkiyetlerine el konulmamış ve tamamiyle varlığı sonlandırılmamış krallara yöneliktir. Onların mülkiyetine el koyarak ulusallaştırır. İkincisi ise, bankaları ulusallaştırır. Bundandır ki, Hindistan'da bir çokları tarafından Indira "sosyalist" bile değerlendirilir.

Indira Ekim 1984'te bir Sih koruma görevlisi tarafından öldürülür. Yerine, Kongre partisi liderliğine oğlu Rajiv geçer. O da başbakan olur ve Mayıs 1991'de Tamil Nadu eyaletinde bir seçim kampanyası sırasında, Sri-Lanka'lı Tamil Kaplanları'nın bombalı saldırısıyla öldürülür. Böylelikle, Nehru'nun kanbağı biçimindeki ailesinin iktidarı hem Kongre partisinde hem de Hindistan siyasal yaşamında son bulur. Daha sonra, 1997'de Kongre partisinin liderliğine Rajiv Gandhi'nin İtalyan asıllı eşi Sonya gelir.

ÜLKE ÇAPINDAKİ BURJUVA-FEODAL SİYASAL PARTİLERDEN BAZILARI:

Hindistan'da siyasal partiler konusu da, diğer konular gibi bayağı karmaşık. Çok keskin olmamakla birlikte partileri üç veya dört kategoride ele almak mümkün. Birincisi; tüm Hindistan çapında kabul edilen ve adına "ulusal parti" denilen siyasal partiler; İkincisi; eyalet düzeyindeki siyasal partiler; Üçüncüsü; bölge ve yerel düzeyde ama siyasal parti statüsünde olmayan partiler.

Eğer bir parti herhangi bir eyalette en az % 4 oranında bir oy almışsa, bu parti, eyalet düzeyinde siyasal parti statüsündedir. Ve bu parti eğer, en az dört eyalette siyasal parti statüsünü kazanmış ise, ulusal parti statüsündedir. Dolayısıyla tüm Hindistan çapında statü kazanmış bir parti olur.

Günümüzde bu statüde (ülke düzeyinde) 10 civarında parti vardır. Eyalet düzeyindeki siyasal partilerin sayısı 30'u, bölge ve yerel düzeydeki partilerin sayısı ise 100'ü aşar. En büyük burjuva-feodal partilerden bazıları şunlardır.

Hindistan Ulusal Kongresi: 1885'te kurulmuş ve Hindistan siyasal yaşamında en fazla etki yapan, en fazla iktidara gelen en güçlü bürokratik burjuva ve büyük toprak ağaları sınıfının temsilcisidir. Şu anki başkanı Sonya Gandhi ve ana muhalefet partisidir.

Bhartiya Janata Partisi (BJP): Bilindiği gibi Bharat eski çağda bir Hindistan kralının ismidir. Fanatik Hindular için "birleşik ve büyük Hindistan"ı ifade eder. Partinin Türkçe ismi, Bharat Halk Partisidir. Günümüzde Hint yayıncılığı ve şovenizminin en önde temsilcisi durumundadır. Feodal toprak ağaları ağırlıklı hakim sınıfları temsil eder. Şu anda koalisyonda iktidardadır. Uttar Pradeş, Madya Pradeş, Rajastan gibi büyük ve kalabalık eyaletlerde egemendir. Başkanı, şu an başbakan olan Atal Bihari Bajpai'dir.

Hindistan Komünist Partisi (Marksist): 1964'te HKP'den koparak kuruldu. Naksalbari silahlı köylü ayaklanmasını bastıran partilerden biridir. Çaru Mazumdar önderliğindeki komünistler bu partiden ayrılarak HKP(ML)'yi kurdular. Sosyalizmle-devrimcilikle ismi dışında bir alakası yoktur. Burjuva-revizyonist bir partidir.

Sol maskeli partiler arasında en güçlü olanıdır. Şu an üç eyalette (Batı Bengal, Kerela, Assam) çeşitli küçük reformist-revizyonist partilerin koalisyonuyla birlikte iktidardadır. HKP(M) Batı Bengal'de (Kalküta ve Naksalbari'nin olduğu eyalet) aralıksız olarak 25 yılı yakındır iktidardadır. Son yıllarda bayağı zayıflamış. Şu an yeni bir seçim dönemi. Bengal Kongre partisile eşit güçte, kaybetme olasılığı var.